

3170...
93321
42

ประสบการณ์ทางวิชาการและการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์

ของ

ศิริ สืบกระพันธ์

31 ต.ค. 2525

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จุฬารัตน์ 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921575, 3915058

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2525

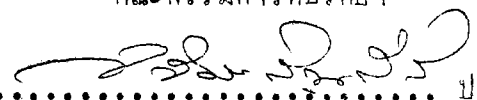
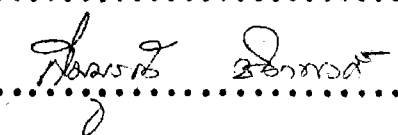
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

S173426

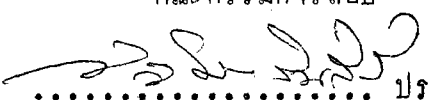
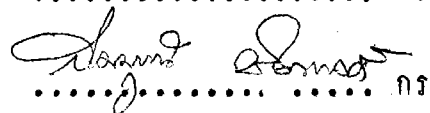
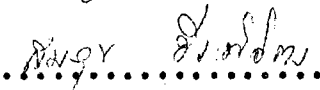
90331

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธาน

..... กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

..... กรรมการ

..... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์และผู้ที่มีส่วนช่วยให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้
สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร สิ้นสิริ
รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ชิตพงศ์ และอาจารย์ ดร.สมสุข ชีระพิจิตร
ที่ได้อุทิศเวลาให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ด้วยดีเสมอมา

ศิริ สืบกระพันซ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ข้อตกลงเบื้องต้น	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
ตัวแปรที่ศึกษา	5
คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ	6
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	11
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	11
คุณวุฒิ	12
ตำแหน่งทางวิชาการและผลงานทางวิชาการ	15
ประสบการณ์ในการสอน	19
ภาระการสอน	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณวุฒิ	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งทางวิชาการและผลงานทางวิชาการ	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ในการสอน	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาระการสอน	30
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	
ประชากร	33
กลุ่มตัวอย่าง	34

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	34
การสร้างเครื่องมือ	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล	35
วิธีจัดการกับข้อมูล	36
4 ผลการศึกษาค้นคว้า	38
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาค้นคว้าทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับคุณวุฒิ ตำแหน่งทาง วิชาการ ผลงานทางวิชาการ ประสิทธิภาพในการสอน และ ภาระการสอน	38
คุณวุฒิ	38
ตำแหน่งทางวิชาการ	55
ผลงานทางวิชาการ	70
ประสิทธิภาพในการสอน	107
ภาระการสอน	111
ตอนที่ 2 ผลการทดสอบสมมุติฐาน	118
คุณวุฒิ	118
ตำแหน่งทางวิชาการ	124
ผลงานทางวิชาการ	124
ประสิทธิภาพในการสอน	133
ภาระการสอน	136
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	144
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	144
ประชากร	144
กลุ่มตัวอย่าง	145
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	145

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	145
คุณวุฒิ	145
ตำแหน่งทางวิชาการ	146
ผลงานทางวิชาการ	147
ประสบการณ์ในการสอน	147
ภาระการสอน	150
อภิปรายผล	151
คุณวุฒิ	151
ตำแหน่งทางวิชาการ	153
ผลงานทางวิชาการ	155
ประสบการณ์ในการสอน	157
ภาระการสอน	158
ข้อเสนอแนะ	160
คุณวุฒิ	160
ตำแหน่งทางวิชาการและผลงานทางวิชาการ	161
ประสบการณ์ในการสอนและภาระการสอน	161
บรรณานุกรม	163
ภาคผนวก	171

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขตและคณะ...	33
2	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวิทยาเขต	34
3	ค่าการชนกันคุณวุฒิอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามภาควิชา ...	38
4	คุณวุฒิและค่าการชนกันคุณวุฒิอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขต	41
5	คุณวุฒิและค่าการชนกันคุณวุฒิอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขต	42
6	คุณวุฒิและค่าการชนกันคุณวุฒิอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขต	43
7	คุณวุฒิและค่าการชนกันคุณวุฒิอาจารย์คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขต	44
8	คุณวุฒิและค่าการชนกันคุณวุฒิอาจารย์คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขต	45
9	คุณวุฒิและค่าการชนกันคุณวุฒิอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามคณะ	46
10	คุณวุฒิและค่าการชนกันคุณวุฒิอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน จำแนกตามคณะ	47
11	คุณวุฒิและค่าการชนกันคุณวุฒิอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน จำแนกตามคณะ	48
12	คุณวุฒิและค่าการชนกันคุณวุฒิอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา จำแนกตามคณะ	49
13	คุณวุฒิและค่าการชนกันคุณวุฒิอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน จำแนกตามคณะ	50

14	คุณวุฒิและค่าครองชีพคุณวุฒิอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม จำแนกตามคณะ	51
15	คุณวุฒิและค่าครองชีพคุณวุฒิอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก จำแนกตามคณะ	52
16	คุณวุฒิและค่าครองชีพคุณวุฒิอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา จำแนกตามคณะ	53
17	คุณวุฒิและค่าครองชีพคุณวุฒิอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขต	54
18	คุณวุฒิและค่าครองชีพคุณวุฒิอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตส่วนกลางและส่วนภูมิภาค	55
19	ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขต	56
20	ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขต	57
21	ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขต	58
22	ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขต	59
23	ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรและพลศึกษา	60
24	ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามคณะ	61
25	ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน จำแนกตามคณะ	62

26	ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน จำแนกตามคณะ	63
27	ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา จำแนกตามคณะ	64
28	ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน จำแนกตามคณะ	65
29	ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม จำแนกตามคณะ	66
30	ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก จำแนกตามคณะ	67
31	ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา จำแนกตามคณะ	68
32	ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนก ตามวิทยาเขต	69
33	ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตส่วนกลางและส่วนภูมิภาค	70
34	ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามภาควิชา	71
35	ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน จำแนกตามภาควิชา	73
36	ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน จำแนกตามภาควิชา	76
37	ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา จำแนกตามวิชา	78

38	ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน จำแนกตามภาควิชา	80
39	ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม จำแนกตามภาควิชา	82
40	ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก จำแนกตามภาควิชา	84
41	ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา จำแนกตามภาควิชา	87
42	ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขต	89
43	ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขต	90
44	ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขต	91
45	ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของอาจารย์คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขต	92
46	ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของอาจารย์คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขต	93
47	ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามคณะ	94
48	ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมธานี จำแนกตามคณะ	95
49	ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน จำแนกตามคณะ	96

50	ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา จำแนกตามคณะ	97
51	ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน จำแนกตามคณะ	98
52	ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม จำแนกตามคณะ	99
53	ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก จำแนกตามคณะ	100
54	ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา จำแนกตามคณะ	101
55	ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขต	102
56	ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขต ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค	103
57	ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามคุณวุฒิ	104
58	ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ	105
59	ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน	106
60	ประสบการณ์ในการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละภาควิชา ในแต่ละวิทยาเขต	107
61	ประสบการณ์ในการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละคณะในแต่ละวิทยาเขต	110

62	ภาระการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม ภาควิชา	111
63	ภาระการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	114
64	ภาระการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม คุณวุฒิ	115
65	ภาระการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม ตำแหน่งทางวิชาการ	116
66	ภาระการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม ประสบการณ์ในการสอน	117
67	ผลการเปรียบเทียบค่าครองชีพของอาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ กับ เกณฑ์มาตรฐาน	118
68	ผลการเปรียบเทียบค่าครองชีพของอาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละภาควิชา จำแนกตามวิทยาเขต	120
69	ผลการเปรียบเทียบค่าครองชีพของอาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในคณะเดียวกันในแต่ละวิทยาเขต	121
70	ผลการเปรียบเทียบค่าครองชีพของอาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละคณะในวิทยาเขตเดียวกัน	122
71	เปรียบเทียบค่าครองชีพของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขต	123
72	เปรียบเทียบค่าครองชีพของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตส่วนกลางและส่วนภูมิภาค	124
73	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานทางวิชาการของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละภาควิชา ในแต่ละวิทยาเขต	125
74	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานทางวิชาการของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในคณะเดียวกัน	126

75	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานทางวิชาการของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละคณะในวิทยาเขตเดียวกัน ...	128
76	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานทางวิชาการของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต	129
77	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานทางวิชาการของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ...	130
78	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานทางวิชาการของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีคุณวุฒิต่างกัน	131
79	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานทางวิชาการของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกัน	131
80	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานทางวิชาการของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน ...	132
81	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนประสบการณ์ในการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละภาควิชาในวิทยาเขตเดียวกัน	133
82	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนประสบการณ์ในการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละคณะในวิทยาเขตเดียวกัน ...	134
83	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนประสบการณ์ในการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต	136
84	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในภาควิชาเดียวกันในแต่ละวิทยาเขต .	137
85	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละภาควิชาในวิทยาเขตเดียวกัน	139
86	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในคณะเดียวกัน	140

87	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในคณะเดียวกัน	141
88	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขต คุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์ในการสอน	142

ภูมิหลัง

การศึกษาในมหาวิทยาลัย เป็นการศึกษาที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความเจริญงอกงามทางสติปัญญา มีความก้าวหน้าทางวิชาการ มุ่งสร้างสรรค์กำลังคน ระดับวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง เพื่อพัฒนาประเทศ โดยมุ่งพัฒนาคนให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้และความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม ให้สามารถดำเนินชีวิตอันมีคุณค่าแก่บุคคล สังคม และประเทศชาติ แต่การที่จะจัดการศึกษาให้เป็นไปตามจุดหมายดังกล่าวได้ ย่อมต้องอาศัยกำลังอาจารย์ที่มีคุณภาพ เป็นองค์ประกอบอันสำคัญ ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นที่มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งต้องสรรหาอาจารย์ที่มีคุณวุฒิระดับสูง มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์มาทำการสอน (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 11) แต่การที่จะสรรหาอาจารย์ที่มีคุณลักษณะดังกล่าวให้เพียงพอกับความต้องการนั้น เป็นปัญหาที่มหาวิทยาลัยในหลายประเทศประสบอยู่เสมอมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยในประเทศด้อยพัฒนาและประเทศกำลังพัฒนา (Thompson, 1976 : 102-103) สำหรับในประเทศไทยนั้น ได้มีการขยายตัวในด้านการจัดการที่จะศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยอย่างมากมาย ทำให้มหาวิทยาลัยไม่สามารถสรรหาอาจารย์ที่มีคุณวุฒิระดับสูง มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ และมีผลงานทางวิชาการที่ดีเด่นให้ได้จำนวนเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา จึงจะเห็นได้ว่า ในด้านคุณวุฒิของอาจารย์นั้น จากรายงานของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติชี้ให้เห็นว่า สัดส่วนคุณวุฒิของอาจารย์ระดับปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี ยังคงต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติกำหนดไว้ และเมื่อคำนวณค่าครุณียคุณวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์ระดับปริญญาเอก ปริญญาโท และปริญญาตรี เข้าด้วยกันแล้ว ปรากฏว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีค่าครุณียคุณวุฒิทางการศึกษา ระหว่างระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเฉพาะชั้นสูงและปริญญาโทเท่านั้น (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2522 : 112-113) สำหรับด้านการสอนปรากฏว่าอาจารย์ส่วนหนึ่งไม่ได้รับการฝึกอบรมในสาขาวิชาชีพครูมาโดยตรง ทำให้

ไม่สามารถปฏิบัติการจัดการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้อาจารย์ส่วนหนึ่งต้องรับผิดชอบงานทั้งด้านการบริหารและการสอน ทำให้จำนวนอาจารย์ผู้สอนที่ขาดแคลนอยู่แล้วยิ่งขาดแคลนลงไปอีก (UNESCO. 1978 : 25-30) ส่วนด้านการวิจัยก็มีอาจารย์มหาวิทยาลัยเพียงร้อยละ 6.2 ได้มีส่วนร่วมในการทำวิจัย (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2522 : 136) และในจำนวนงานวิจัยที่ผลิตออกมาก็มีเพียงส่วนน้อยที่มีคุณค่าสูงพอที่จะเป็นที่ยอมรับ (UNESCO. 1978 : 25) ที่เป็นดังนี้น่าจะสืบเนื่องมาจากผลการวิจัยของ สิปพนนท์ เกตุทัต และคนอื่น ๆ ที่พบว่าอาจารย์ยังขาดประสบการณ์และขาดการฝึกอบรม (Sippanondha Ketudat and others. 1977 : 16-17)

ในฐานะที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีบทบาทสำคัญในการผลิตบัณฑิต ทั้งระดับปริญญาตรี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาโท มาตั้งแต่สมัยที่ยังมีฐานะเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา แต่เมื่อได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยในปี พ.ศ. 2517 นโยบายในการผลิตบัณฑิตก็เปลี่ยนไป คือ แทนที่จะผลิตบัณฑิตสาขาศึกษาศาสตร์เพียงสาขาเดียว ได้ขยายการผลิตบัณฑิตสาขาวิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ อีก 3 สาขา รวมสาขาที่ผลิตในปัจจุบัน 4 สาขาด้วยกัน สำหรับการผลิตบัณฑิตสาขาศึกษาศาสตร์นั้น ได้เพิ่มการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาเอกอีกหนึ่งระดับ รวมบัณฑิตที่ผลิตในสาขานี้ 4 ระดับคือ ระดับปริญญาตรี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ส่วนสาขาวิทยาศาสตร์ สาขามนุษยศาสตร์ และสาขาสังคมศาสตร์ ยังคงผลิตเฉพาะบัณฑิตระดับปริญญาตรีเท่านั้น

การที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อการผลิตบัณฑิตทั้งระดับปริญญาตรี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก จึงจำเป็นต้องมีอาจารย์ที่เพียงพอไปช่วยคุณวุฒิ ความรู้ความสามารถทางวิชาการ ประสบการณ์ และผลงานทางวิชาการที่เด่นจนเป็นที่ยอมรับ ทั้งนี้เพื่อจะได้เป็นกำลังสำคัญในการส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการให้เกิดแก่สถาบัน แต่เมื่อพิจารณาผลการวิจัยของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เรื่องการติดตามผลการดำเนินงานพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาปี 2517 พบปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีสัดส่วนคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี เท่ากับ 0.62 : 6.28 : 3.10 สัดส่วนดังกล่าวนี้ยังต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่สำนักงานงบประมาณและ

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติกำหนดไว้ ที่เป็นอย่างนี้เพราะว่า มหาวิทยาลัยยังมีความขาดแคลน อาจารย์คณาจารย์ระดับปริญญาเอกอยู่อีกมาก (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2518 : 58) ในด้านภาระหน้าที่การงานนั้น ผลงานวิจัยของ พิศมัย ศรีอำไพ เรื่องการศึกษาเปรียบเทียบ หน้าที่การงานของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพบว่า อาจารย์ประจำของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีจำนวนชั่วโมงสอน เวลาที่ใช้ในการบริหาร และเวลาที่ใช้ ในการบริการแตกต่างกัน โดยเฉพาะเวลาที่ใช้ในการทำวิจัยนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ (พิศมัย ศรีอำไพ 2518 : 33-35) นอกจากนี้ สุธีระ ทานตวนิช ยังวิจัยพบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางส่วน มีจำนวนชั่วโมงสอนมากเกินไป ทำให้อาจารย์ ไม่มีเวลาปฏิบัติงานอย่างอื่นให้ได้ผลเท่าที่ควร ต้องรับผิดชอบนักศึกษาแต่ละชั้นเรียนมากเกินไป ขาดแคลนตำรา และประสบปัญหาในการทำวิจัย เพราะขาดการสนับสนุนด้านการเงินและอุปกรณ์ ขาดความสะดวกและขาดความร่วมมือ ขาดผู้นำ ตลอดจนขาดความรู้และทักษะ (สุธีระ ทานตวนิช 2519 : 81)

จากที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ในอดีตนั้นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ยังไม่สามารถสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการให้เกิดขึ้นได้ดังที่หวังนี้เพราะว่าอาจารย์ ของมหาวิทยาลัยยังคงประสบกับปัญหาหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาค้นคว้าหาความรู้ ปัญหาการ สร้างผลงานทางวิชาการ หรือปัญหาค้นหาการสอน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาให้ทราบความจริงว่า ในปัจจุบันอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ยังประสบ ปัญหาเกี่ยวกับประสบการณ์ในการสอนและการสอนมากน้อยเพียงใดหรือไม่ โดยเฉพาะ อย่างยิ่งปัญหาค้นคว้าหาความรู้ คำแห่งทางวิชาการ ผลงานทางวิชาการ ประสบการณ์ในการ สอน และการสอน

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาประสบการณ์ทางวิชาการและการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อเปรียบเทียบค่าครองชีพของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับ เกณฑ์มาตรฐาน

3. เพื่อเปรียบเทียบค่าครองชีพของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จำแนกตามภาควิชา คณะ และวิทยาเขต
4. เพื่อเปรียบเทียบตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จำแนกตาม คณะ และวิทยาเขต
5. เพื่อเปรียบเทียบผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จำแนกตามภาควิชา คณะ วิทยาเขต คุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์ในการ
สอน
6. เพื่อเปรียบเทียบภาระการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนก
ตามภาควิชา คณะ วิทยาเขต คุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์ในการสอน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ดังต่อไปนี้

1. ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและวางแผนกำลังอาจารย์ เพื่อขยาย
การเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษา ในสาขาวิชาที่นอกเหนือไปจากสาขาศึกษาศาสตร์
2. ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ
3. ใช้เป็นแนวทางในการกระจายปริมาณงานสอนให้อาจารย์ได้รับนิคมชอบอย่างทั่วถึง
และมีความยุติธรรมยิ่งขึ้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้กำหนดระดับคุณวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์เป็น 3 ระดับคือ
ปริญญาเอก ปริญญาโท และปริญญาตรี โดยถือว่าอาจารย์ที่มีคุณวุฒิต่ำกว่าระดับปริญญาตรี
และอาจารย์ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรี มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรี อาจารย์ที่มีคุณวุฒิระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพเฉพาะชั้นสูง และคุณวุฒิระดับปริญญาโท มีคุณวุฒิระดับปริญญาโท อาจารย์
ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก และสูงกว่าระดับปริญญาเอก มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก

2. เกณฑ์ที่ใช้ในการเปรียบเทียบคุณวุฒียึดเกณฑ์มาตรฐานที่คณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติกำหนดไว้ คือกำหนดให้สัดส่วนคุณวุฒิของอาจารย์ระดับปริญญาเอก : ปริญญาโท :
ปริญญาตรี เท่ากับ 2.0 : 5.5 : 2.5

3. การกำหนดค่าครรชนี่คุณวุฒิต่างการศึกษาของอาจารย์ยึดเกณฑ์ของ อาซิบอลด์
บี ซอร์ และ ช่าง บัวศรี ซึ่งกำหนดไว้ ดังนี้

อาจารย์คุณวุฒิระดับปริญญาเอก มีค่าครรชนี่คุณวุฒิต่างกับ 1.0

อาจารย์คุณวุฒิระดับปริญญาโท มีค่าครรชนี่คุณวุฒิต่างกับ 0.7

อาจารย์คุณวุฒิระดับปริญญาตรี มีค่าครรชนี่คุณวุฒิต่างกับ 0.5

4. ประเภทของผลงานทางวิชาการกำหนดไว้ 3 ประเภทคือ

4.1 งานวิจัย

4.2 ตำราทางวิชาการ

4.3 บทความทางวิชาการ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้กระทำกับอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร ปทุมวัน บางเขน พลศึกษา บางแสน มหาสารคาม พิษณุโลก และ สงขลา
ที่ปฏิบัติราชการอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2523 แต่ไม่รวมถึงอาจารย์ประจำโรงเรียน
ประถมสาธิต และโรงเรียนมัธยมสาธิตของมหาวิทยาลัย

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่คุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ ผลงานทางวิชาการ
ประสิทธิภาพในการสอน การะการสอน ภาควิชา คณะ และวิทยาเขต

คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ

ประสบการณ์ทางวิชาการ หมายถึง ความรู้ในสาขาวิชาชีพที่ได้ศึกษามาจากสถาบัน การศึกษา และรวมถึงการได้โอกาสศึกษาค้นคว้า ผูกอบรม หรือปฏิบัติงานอื่นใดที่ส่งผลให้ มีการพัฒนาความรู้ความสามารถทางวิชาการในสาขาวิชาชีพของตน แต่ในที่นี้จะศึกษาเฉพาะ คุณวุฒิ ตำแหน่งวิชาการ ผลงานทางวิชาการ และประสบการณ์ในการสอนเท่านั้น

ภาระการสอน หมายถึง ปริมาณงานเกี่ยวกับการสอนที่อาจารย์ได้รับมอบหมายให้ รับผิดชอบ ในการคิดภาระการสอนคิดได้จากเวลาที่ใช้สอนบวกเวลาที่ใช้ในการเตรียมการสอน บวก เวลาที่ใช้ในการตรวจงานของนักศึกษา บวกเวลาที่ใช้พบนักศึกษา หน่วยของเวลา คิดเป็นชั่วโมงต่อหนึ่งภาคเรียน

เวลาที่ใช้ในการเตรียมการสอนเท่ากับเวลาที่ใช้สอน คูณด้วยเวลาที่ใช้ในการเตรียม การสอนแต่ละครั้ง

เวลาที่ใช้ในการตรวจงานเท่ากับจำนวนนักศึกษา คูณด้วยเวลาที่ใช้ในการตรวจงาน นักศึกษาแต่ละคน เวลาที่ใช้ในการตรวจงานนักศึกษากำหนดไว้ดังนี้

1. การตรวจงานนักศึกษาระดับปริญญาตรี อาจารย์ต้องใช้เวลาในการตรวจงาน นักศึกษาคณะ 1 ชั่วโมงต่อหนึ่งภาคเรียน

2. การตรวจงานนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ต้องใช้เวลาในการตรวจงาน นักศึกษาคณะ 1.5 ชั่วโมงต่อหนึ่งภาคเรียน

เวลาที่ใช้พบนักศึกษาเท่ากับจำนวนนักศึกษาคูณด้วย 0.5 ชั่วโมงต่อหนึ่งภาคเรียน
(อมร รักษาสัตย์ 2512 : 2-5)

คุณวุฒิ หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของอาจารย์

ค่าครรชนีคุณวุฒิ หมายถึง ค่าของตัวเลขที่ใช้กำหนดค่าระดับปริญญาของอาจารย์ โดยกำหนดว่า

อาจารย์คุณวุฒิระดับปริญญาเอก	มีค่าครรชนีคุณวุฒิ	1.0
อาจารย์คุณวุฒิระดับปริญญาโท	มีค่าครรชนีคุณวุฒิ	0.7
อาจารย์คุณวุฒิระดับปริญญาตรี	มีค่าครรชนีคุณวุฒิ	0.5

ตำแหน่งทางวิชาการ หมายถึง ตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์

ประสบการณ์ในการสอน หมายถึง ระยะเวลาที่อาจารย์สอนในสถานศึกษาอื่น ๆ
และในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ การจัดกลุ่มประสบการณ์ในการสอนของอาจารย์กำหนด
ดังนี้

กลุ่มที่มีประสบการณ์ในการสอน	0 - 5 ปี
กลุ่มที่มีประสบการณ์ในการสอน	6 - 12 ปี
กลุ่มที่มีประสบการณ์ในการสอน	13 - 19 ปี
กลุ่มที่มีประสบการณ์ในการสอน	ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป

วิทยาเขต หมายถึง สถาบันการศึกษาที่อยู่ในเครือของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ซึ่งได้แก่วิทยาเขต ประสานมิตร ปทุมวัน บางเขน พลศึกษา บางแสน มหาสารคาม
พิษณุโลก และสงขลา

วิทยาเขตส่วนกลาง หมายถึงวิทยาเขตที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่
วิทยาเขตประสานมิตร ปทุมวัน บางเขน และพลศึกษา

วิทยาเขตส่วนภูมิภาค หมายถึงวิทยาเขตที่ตั้งอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่
วิทยาเขตบางแสน มหาสารคาม พิษณุโลก และสงขลา

คณะ หมายถึงคณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์ คณะพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ สำนักทดสอบ
ทางการศึกษาและจิตวิทยา และสำนักหอสมุดกลาง

ภาควิชา หมายถึงภาควิชาบริหารการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา
ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาพิเศษ ภาควิชาแนะแนว
และจิตวิทยาการศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาคณิตศาสตร์ ภาควิชา
คหกรรมศาสตร์ ภาควิชาเคมี ภาควิชาชีววิทยา ภาควิชาฟิสิกส์ ภาควิชาวิทยาศาสตร์
ทั่วไป ภาควิชาจิตวิทยา ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ ภาควิชา
ภาษาตะวันตก ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก ภาควิชาภาษาศาสตร์ ภาควิชาศิลปะ
และวัฒนธรรม ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาประวัติศาสตร์ ภาควิชาภูมิศาสตร์ ภาควิชา

รัฐศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ ภาควิชาสังคมวิทยา ภาควิชาพลศึกษา ภาควิชา
สันตนาการ และภาควิชาสุขศึกษา

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ค่าการชนกันของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละคณะ ใน
วิทยาเขตเดียวกันต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน
2. ค่าการชนกันของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต
ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน
3. ค่าการชนกันของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตส่วนกลาง
และวิทยาเขตส่วนภูมิภาคต่ำกว่า เกณฑ์มาตรฐาน
4. ค่าการชนกันของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละภาควิชา
ในวิทยาเขตเดียวกันมีความแตกต่างกัน
5. ค่าการชนกันของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในคณะเดียวกัน
ในแต่ละวิทยาเขตมีความแตกต่างกัน
6. ค่าการชนกันของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละคณะใน
วิทยาเขตเดียวกันมีความแตกต่างกัน
7. ค่าการชนกันของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต
มีความแตกต่างกัน
8. ค่าการชนกันของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตส่วนกลาง
และวิทยาเขตส่วนภูมิภาคมีความแตกต่างกัน
9. อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในคณะเดียวกันในแต่ละวิทยาเขต มี
ตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน
10. อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละคณะในวิทยาเขตเดียวกัน มี
ตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน

11. อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต มีตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน

12. อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตส่วนกลางและวิทยาเขตส่วนภูมิภาค มีตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน

13. อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละภาควิชาในวิทยาเขตเดียวกัน มีผลงานทางวิชาการแตกต่างกัน

14. อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในคณะเดียวกันในแต่ละวิทยาเขต มีผลงานทางวิชาการแตกต่างกัน

15. อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละคณะในวิทยาเขตเดียวกัน มีผลงานทางวิชาการแตกต่างกัน

16. อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต มีผลงานทางวิชาการแตกต่างกัน

17. อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตส่วนกลางและวิทยาเขตส่วนภูมิภาค มีผลงานทางวิชาการแตกต่างกัน

18. อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีผลงานทางวิชาการแตกต่างกัน

19. อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละภาควิชาในวิทยาเขตเดียวกัน มีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน

20. อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละคณะในวิทยาเขตเดียวกัน มีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน

21. อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต มีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน

22. อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในภาควิชาเดียวกันในแต่ละวิทยาเขต มีภาระการสอนแตกต่างกัน

23. อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละภาควิชา ในวิทยาเขตเดียวกัน มีภาระการสอนแตกต่างกัน

24. อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในคณะเดียวกัน ในแต่ละวิทยาเขตมี
ภาระการสอนแตกต่างกัน

25. อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละคณะในวิทยาเขตเดียวกันมีภาระ
การสอนแตกต่างกัน

26. อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต มีภาระการสอน
แตกต่างกัน

27. อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตส่วนกลางและวิทยาเขตส่วนภูมิภาค
มีภาระการสอนแตกต่างกัน

28. อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการและ
ประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีภาระการสอนแตกต่างกัน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

“การที่จะจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานดีไฉนนั้น ย่อมต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการด้วยกัน เป็นต้นว่า ความสมบูรณ์ของเนื้อหาวิชาในหลักสูตร ระบบการคัดเลือกนักศึกษาที่ดี ระบบการวัดผลและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถสูง สำหรับอาจารย์ผู้นั้นถือว่าเป็นปัจจัยเบื้องต้นที่จะช่วยเสริมสร้างให้การดำเนินการกิจของสถาบันบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เพราะว่าอาจารย์เป็นผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมวิชาความรู้ในสาขานั้น ๆ มาแล้วเป็นอย่างดี กอปรกับเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ มีสติปัญญาสูงพอที่จะคิดค้นหาวิธีการใหม่ ๆ มาสอนศิษย์ให้สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองไปไ้จนถึงขีดสุด

(Rosecrance. 1962 : 141) การที่อาจารย์จะสามารถดำเนินการกิจด้านการสอนให้ลุล่วงไปได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพไ้ นั้น ต้องพัฒนาอาจารย์ให้มีความเข้มแข็ง จูงใจให้อาจารย์ได้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ เสริมสร้างสิ่งคลุใจให้อาจารย์เป็นอาจารย์ที่ดี ปรับปรุงตนเองให้มีความก้าวหน้าทางวิชาการอยู่เสมอ (สิปปนนท์ เกตุทัต 2514 : 85)

คุณภาพของอาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถปฏิบัติการกิจด้านการสอน การวิจัย การบริการสังคม และทะนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมให้ลุล่วงไปไ้ได้ ด้วยดี สมตามจุดหมายที่กำหนดไว้ ด้วยเหตุนี้ทางมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งต่างก็พยายามสรรหาอาจารย์ที่มีคุณภาพสูงมาทำการสอน การพิจารณาคุณภาพของอาจารย์สามารถพิจารณาได้จากคุณวุฒิ ประสบการณ์ เงินเดือน อัตราชั่วโมงการทำงาน สวัสดิการ และอื่น ๆ (วิจิตร ศรีสอ้าน ม.ป.ป. : 10) สำหรับสมาคมครูแห่งอเมริกาไ้มีการพิจารณาถึงความรู้ทางด้านวิชาชีพ ความรู้วิชาเอก ความรู้วิชาลุ่มพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ การไ้ศึกษาทฤษฎีต่าง ๆ ทางการศึกษา การไ้ทดลองทฤษฎีที่เรียนมา การออกฝึกสอน การสอนจริง และโครงการสอนในรอบสองปี โดยพิจารณาว่าในรอบสองปีนั้น อาจารย์มีโครงการทำอะไรบ้าง ไ้สร้างผลงาน

ทางวิชาการให้เป็นที่ยอมรับหรือไม่เพียงใด สำหรับด้านการสอนก็ต้องพิจารณาว่า อาจารย์ได้สอนตรงตามสาขาวิชาที่เรียนมาหรือไม่ จำนวนชั่วโมงสอนมีความเหมาะสมเพียงใด ส่วนในด้านการความสัมพันธ์กับสถานศึกษาอื่น ๆ ก็มีการพิจารณาว่า อาจารย์ได้มีส่วนช่วยเหลือหรือเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาที่ทางสถาบันผลิตนักศึกษาออกไปสอนมากน้อยเพียงใด (The American

Association of Colleges for Teacher Education. 1976 : 13-18)

คุณวุฒิ

คุณวุฒิของอาจารย์ย่อมมีส่วนสัมพันธ์โดยตรงกับการเรียนการสอน ดังจะเห็นได้ว่าในการสรรหาอาจารย์ผู้สอนของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ รวมทั้งมหาวิทยาลัยทั่วโลก ต่างก็พิจารณาคณวุฒิอาจารย์เป็นองค์ประกอบประการหนึ่งด้วย (Turner. 1959 : 153) องค์การยูเนสโกเองก็ได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานระดับคุณวุฒิของอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาไว้เช่นกันว่า ควรมีสัดส่วนคุณวุฒิอาจารย์ระดับปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี เท่ากับ 2 : 5 : 3 ซึ่งหมายความว่าในจำนวนอาจารย์ 10 คน ต้องมีอาจารย์คุณวุฒิระดับปริญญาเอก 2 คน ปริญญาโท 5 คน ปริญญาตรี 3 คน แต่เนื่องจากประเทศไทยพิจารณาเห็นว่า เกณฑ์มาตรฐานระดับคุณวุฒิของอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาที่องค์การยูเนสโกกำหนดไว้นั้นสูงเกินไป ไม่เหมาะสมกับภาวะการณ์ของประเทศไทยในขณะนั้น สำนักงบประมาณและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติจึงได้ร่วมกันกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อนำมาใช้ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่สาม (2514-2519) โดยกำหนด สัดส่วนคุณวุฒิของอาจารย์ระดับปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี เท่ากับ 1.5 : 5.0 : 3.5 (พวงมหาวิทยาลัยของรัฐ 2518 : 40 ข)

ส่วนในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่สี่ (2520-2524) กำหนดให้สัดส่วนคุณวุฒิของอาจารย์ระดับปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี เท่ากับ 2 : 5.5 : 2.5 นอกจากนี้ยังได้กำหนดเป้าหมายด้านคุณภาพไว้ว่า นอกจากจะเน้นเรื่องการปรับปรุงหลักสูตร เนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนวัสดุการเรียนการสอนแล้ว จะยังคงให้ความสำคัญในการพัฒนาอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพให้เข้าสู่เกณฑ์มาตรฐาน โดยเฉพาะการพัฒนาสัดส่วนคุณวุฒิของอาจารย์ระดับปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี ในแต่ละ

กลุ่มสาขาวิชา และในแต่ละระดับการศึกษาให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน (ทบวงมหาวิทยาลัย 2522 : 1-5) สำหรับในปี พ.ศ. 2522 คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดเกณฑ์ มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ห้า โดย กำหนดให้สัดส่วนคณาจารย์ระดับปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี เท่ากับ 2.0 : 5.5 : 2.5 (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ม.ป.ป. : 2)

ในทัศนะของนักการศึกษานั้น เบลาช กล่าวว่าคุณวุฒิของอาจารย์เป็นองค์ประกอบ ประการหนึ่งที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักศึกษาในการเลือกเข้าเรียนต่อในระดับสูงขึ้นไป (Blauch. 1959 : 4) แม้สังคมภายนอกก็มีภาพพจน์ต่อคุณวุฒิของอาจารย์ว่า 'การที่อาจารย์ จะช่วยให้นักศึกษามีคุณภาพได้นั้น อาจารย์ต้องพัฒนาตัวเองให้มีคุณภาพเสียก่อน นั่นคือพยายาม พัฒนาคุณวุฒิของตนเองให้สูงขึ้น เพื่อให้อาจารย์สามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้ เพราะสังคมต่างยกย่องและยอมรับผู้ที่มีความรู้สูง ๆ (OECD. 1975 : 32) ในด้านการจัดการ เรียนการสอนนั้น นิวแมน และคนอื่น ๆ กล่าวว่า หากทางมหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้อาจารย์ ระดับปริญญาเอก และปริญญาโท ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารการจัดหลักสูตรการเรียน การสอน การเขียนตำราทางวิชาการให้มากขึ้นแล้ว จะช่วยให้มาตรฐานการจัดการศึกษาของ มหาวิทยาลัยสูงขึ้น นอกจากนี้การเปิดโอกาสให้อาจารย์หาประสบการณ์อย่างเพียงพอ มีการ พัฒนาคุณวุฒิให้เหมาะสม จะเป็นการเตรียมการที่พร้อมเพรียงไว้เผชิญกับความเปลี่ยนแปลงของ สังคมในอนาคต เพราะตามลักษณะของแนวโน้ม ผู้ที่จะทำการสอนในมหาวิทยาลัยต้องได้รับการ ศึกษาในระดับปริญญาเอกและปริญญาโทเป็นอย่างน้อย ถ้ามหาวิทยาลัยไม่เร่งพัฒนาคุณภาพของอาจารย์ ให้เหมาะสมแล้ว จะทำให้มาตรฐานการศึกษาของสถาบันได้รับความกระทบกระเทือน (Newman and others. 1971 : 77-78) นอกจากนี้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศแต่ละ ประเทศ ก็ต้องอาศัยกำลังอาจารย์ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกและปริญญาโทมาช่วย เพราะบุคคล เหล่านี้จะเป็นกำลังสำคัญในการสร้างบุคลากรที่มีความสามารถเพื่อออกไปพัฒนาประเทศต่อไป (Mayhew. 1959 : 1-2) จากความสำคัญของคุณวุฒิของอาจารย์ดังกล่าวมา ทำให้แต่ละ ประเทศต่างก็พยายามพัฒนาคุณวุฒิอาจารย์ของตนให้สูงขึ้น ถึงผลจากการศึกษาต่อไปนี้

เคลซอล ได้อ้างถึงผลการประชุมสัมมนาระหว่างประเทศเรื่องบทบาทและหน้าที่ของ อาจารย์ในอนาคต ซึ่งจัดขึ้น ณ กรุงเจนีวา เมื่อปี 1960 ว่า จำนวนอาจารย์ที่มีอยู่ทั้งหมด

ประมาณ 20 ล้านคนนั้นยังมีคุณวุฒิในระดับต่ำ สมควรที่แต่ละประเทศจะได้เร่งพัฒนาให้อาจารย์มีคุณวุฒิสูงขึ้น โดยที่ประชุมเสนอให้มหาวิทยาลัยเลือกสรรอาจารย์ที่มีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์มาให้อบรมครูอาจารย์เหล่านั้น เพื่อจะได้ช่วยให้อาจารย์จัดการศึกษาของแต่ละประเทศบรรลุตามเป้าหมาย (Kelsall. 1974 : 114)

มิลเลอร์ ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณวุฒิของครูอาจารย์ในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พบว่าประเทศอินโดนีเซียและประเทศมาเลเซียได้จัดสอนทางไปรษณีย์ในประเทศไทย ประเทศปากีสถานและประเทศศรีลังกา เปิดโอกาสให้ครูอาจารย์ศึกษาด้วยตนเอง ส่วนในประเทศอินเดียมีการอบรมระยะสั้นเป็นเวลา 8 สัปดาห์ อย่างไรก็ตามปรากฏว่ามีหลายประเทศได้หันมาพัฒนาครูอาจารย์ด้วยการสนับสนุนให้ศึกษาคือในระดับสูงขึ้นไป (Miller. 1968 : 23, 65)

สโตลเยตอฟ กล่าวถึงการพัฒนาคุณวุฒิอาจารย์มหาวิทยาลัยในประเทศรัสเซียว่า อาจารย์ร้อยละ 40-50 ได้รับการสนับสนุนจากทางมหาวิทยาลัยให้ศึกษาคือในระดับปริญญาโท และปริญญาเอก โดยเรียนรายวิชาในระดับปริญญาโท 3 ปี จากนั้นทางมหาวิทยาลัยจะกำหนดให้ผู้ศึกษาทดสอบความสามารถเชิงวิชาการในระดับปริญญาเอก โดยใช้แบบทดสอบ 2-3 ชุด เป็นเครื่องวัด ถ้าสามารถสอบผ่านก็ให้เตรียมหาประสบการณ์ทางการสอนหรือการวิจัย แล้วจึงทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย (Stolyetov. 1974 : 113)

การพัฒนาคุณวุฒิอาจารย์มหาวิทยาลัยในประเทศไทย ส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนให้ศึกษาคือทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่น โครงการทุนการศึกษาอาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำหรับไปศึกษาปริญญาชั้นสูง ณ ต่างประเทศ โครงการนี้เป็นโครงการพิเศษที่สนับสนุนให้คณาจารย์มหาวิทยาลัยไปศึกษาเพิ่มเติม ณ ต่างประเทศ โดยใช้เงินทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้เพื่อให้อาจารย์ได้ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการแสวงหาความรู้ และเสริมสร้างประสบการณ์ อันจะส่งผลต่อการเพิ่มพูนประสิทธิภาพทางด้านการเรียนการสอน การวิจัย ตลอดจนคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้มีคุณภาพสูงอยู่เสมอ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522 : 19)

นอกจากมหาวิทยาลัยจะพัฒนาอาจารย์ให้มีความเข้มข้นทางวิชาการแล้ว ทางมหาวิทยาลัยยังกำหนดวิธีการเลือกสรรเพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณวุฒิสูงอีกด้วย ดังจะเห็นได้ว่าใน

การกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่มาสมัครสอบได้กำหนดไว้ว่า อาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองหรือเป็นผู้มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2521 : 18) ส่วนการเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษา ได้กำหนดสัดส่วนคุณวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์ผู้สอนไว้ว่า แผนกวิชาหรือคณะวิชาใดที่จะเปิดสอนระดับปริญญาเอก ควรมีอาจารย์คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือศาสตราจารย์ในแผนกวิชาที่จะสอนวิชาเอกนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีผลงานการค้นคว้าและวิจัยเป็นที่ปรากฏมาแล้ว (ทบวงมหาวิทยาลัย ม.ป.ป. : 8)

ตำแหน่งทางวิชาการและผลงานทางวิชาการ

ความก้าวหน้าทางวิชาการของสถาบันจะเกิดขึ้นไม่ได้ ถ้าหากอาจารย์ไม่มีเสรีภาพทางการสอนและการวิจัย เสรีภาพทางค่านี้นี้จึงครอบคลุมทั้งคณาจารย์และนักศึกษาที่จะแสวงหาความรู้และความจริงโดยปราศจากการก้าวก่ายและควบคุมจากอิทธิพลภายนอก (วิจิตรศรีสอาน 2518 : 53) ในการแสวงหาความรู้เพื่อสร้างสมความเป็นนักวิชาการนั้น จัสต์แมน และ ไมส์ ถือว่า การวิจัยค้นคว้าเรื่องใดเรื่องหนึ่งทีก่อให้เกิดผลงานทางวิชาการได้รับตีพิมพ์ และเป็นที่ยอมรับของวงวิชาการโดยทั่วไปว่ามีคุณค่าสูงยิ่ง ได้เป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นได้แสดงความเป็นนักวิชาการให้เป็นที่ประจักษ์ (Justman and Mais. 1956 : 35) และงานวิจัยหรือผลงานที่ผลิตออกมานั้นย่อมเป็นขอเกิดแห่งความรู้ที่ควรแก่นำมาเผยแพร่ เพื่อจะก่อให้เกิดประโยชน์แกสังคม (Perkin. 1966 : 9) นอกเหนือจากการวิจัยแล้ว อาจารย์สามารถสร้างความเป็นนักวิชาการให้เกิดขึ้นแก่ตนเองได้ด้วยการนำผลที่ได้จากการวิจัยมาเขียนเป็นตำราเผยแพร่ หรือเขียนเป็นบทความทางวิชาการลงพิมพ์ในวารสาร การรวบรวมเรียบเรียงความรู้จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในด้านการเรียนการสอน ก็เป็นแนวทางที่จะช่วยพัฒนาความสามารถทางวิชาการให้แก่ตนเองได้ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522 : 20) ✓

การพัฒนาอาจารย์ของมหาวิทยาลัยหลายประเทศได้กำหนดให้อาจารย์สร้างผลงานทาง

วิชาการที่มีคุณภาพสูง และต้องเป็นผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่มาแล้วเป็นเครื่องประกอบในการพิจารณาขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ การที่อาจารย์มีตำแหน่งทางวิชาการสูง ย่อมเป็นเครื่องพิสูจน์ให้เห็นว่าอาจารย์มีความสามารถสูง เพราะฉะนั้นหลายประเทศจึงได้กำหนดให้อาจารย์มีตำแหน่งทางวิชาการหลายระดับต่างกันออกไปดังนี้

ประเทศออสเตรเลีย ได้กำหนดตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ไว้ 7 ระดับคือ
 ฟูลไพรเฟสเซอร์ (Full professor) ฮอนเนอรารีไพรเฟสเซอร์ (Honorary Professor)
 แอสโซซิเอต และแอสซิสแตนท์ไพรเฟสเซอร์ (Associate and Assistant Professor)
 เล็คเชอร์ (Lecturer) เกสต์ไพรเฟสเซอร์ (Guest Professor) รีคเคอร์ (Reader)
 และแอสซิสแตนท์ไพรเฟสเซอร์ (Assistant Professor) ตามลำดับ (OECD. 1971 : 75)

ประเทศอียิปต์ ได้แบ่งตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ออกเป็นไพรเฟสเซอร์
 (Professor) แอสซิสแตนท์ไพรเฟสเซอร์ เล็คเชอเรอร์ (Lecturer) และ
 ดิมอนสเตรเตอ์ (Demonstrator) (Ismail. 1971 : 230)

ประเทศอาร์เจนตินา แบ่งตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยออกเป็น
 ฟูลไพรเฟสเซอร์ แอสโซซิเอตไพรเฟสเซอร์ (Verstracte. 1974 : 263)

ประเทศบราซิล ทางมหาวิทยาลัยได้กำหนดตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ออกเป็น
 ทิทูลาร์ไพรเฟสเซอร์ (Tittular Professor) แอสโซซิเอตไพรเฟสเซอร์
 และ แอสซิสแตนท์ไพรเฟสเซอร์

ประเทศสหรัฐอเมริกา กำหนดตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยออกเป็น
 ฟูลไพรเฟสเซอร์ แอสโซซิเอตไพรเฟสเซอร์ แอสซิสแตนท์ไพรเฟสเซอร์ และ
 อินสตรัคเตอร์ (Instructor) (OECD. 1971 : 83)

ประเทศอังกฤษ กำหนดให้อาจารย์มีตำแหน่งทางวิชาการ 4 ระดับคือ ไพรเฟสเซอร์
 รีคเคอร์ ซีเนียร์เล็คเชอเรอร์ (Senior Lecturer) และ เล็คเชอเรอร์
 (วิจิตร ศรีสอาน 2516 : 12)

ประเทศญี่ปุ่น ได้แบ่งตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยออกเป็น
 ไพรเฟสเซอร์ (Professor with Chair) แอสซิสแตนท์ไพรเฟสเซอร์ เล็คเชอเรอร์
 และแอสซิสแตนท์ (OECD. 1971 : 129)

ประเทศไทยกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ออกเป็น 4 ระดับ คือ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ (มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ 2521 : 14) สำหรับเกณฑ์ในการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการได้กำหนดไว้คล้ายคลึงกันในทุกมหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จะต้องมีความรู้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า เป็นอาจารย์มาแล้วเป็นเวลา 6 ปี ถ้าได้ปริญญาโท ต้องทำงานมาแล้ว 3 ปี ถ้าได้รับปริญญาเอกต้องผ่านการทดลองในตำแหน่งอาจารย์มาแล้ว สำหรับผลงานทางวิชาการนั้น ต้องมีชั่วโมงสอนหนึ่งรายวิชา และมีงานเรียบเรียงหนังสือ แปลหนังสือซึ่งมีคุณค่าดีเด่น และได้รับการพิมพ์เผยแพร่มานี้แล้ว หรือมีงานวิจัยที่มีคุณภาพดี หรือผลงานทางวิชาการอื่น ๆ ซึ่งมีความเทียบเคียงกับที่กล่าวมาแล้ว

รองศาสตราจารย์ ต้องเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้ว 3 ปี ผลงานทางวิชาการต้องมีชั่วโมงสอนประจำวิชา มีเอกสารคำสอนที่ประกอบการศึกษาไม่น้อยกว่าหนึ่งรายวิชาเป็นเอกสารที่มีคุณภาพดี ใช้ประกอบการสอนมาแล้วไม่เกิน 5 ปี ได้ทำการเรียบเรียงหรือแปลตำราเพื่อใช้ประกอบการศึกษาตามหลักสูตร มีคุณภาพดี ตีพิมพ์มาแล้วไม่เกิน 5 ปี หรือผลงานวิจัยที่มีคุณภาพและไม่เกิน 5 ปี หรือมีผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ๆ ที่เทียบเคียงกับที่กล่าวมาแล้ว

ศาสตราจารย์ ต้องเป็นรองศาสตราจารย์มาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี ผลงานทางวิชาการต้องมีชั่วโมงสอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่ง มีเอกสารประกอบการศึกษาตามหลักสูตรไม่น้อยกว่าหนึ่งเล่ม ซึ่งมีความรู้ดีและได้รับการตีพิมพ์มาแล้วไม่เกิน 5 ปี และมีผลงานวิจัยซึ่งมีคุณภาพดีมากทำเสร็จมาแล้วไม่เกิน 5 ปี หรือมีผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่เทียบเคียงกับที่กล่าวมาแล้ว (ทบวงมหาวิทยาลัย 2510 : 14-15)

เป็นที่น่าสังเกตว่าการขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการจากตำแหน่งหนึ่งไปสู่อีกตำแหน่งหนึ่งนั้น จะต้องมีความรู้ทางวิชาการเสนอ เพื่อให้คณะกรรมการพิจารณาประกอบ โดยพิจารณาถึงระดับเงินเดือน ระยะเวลาการทำงาน คุณวุฒิ บัณฑิตการสอน หน้าที่การบริหารและการบริการ ตำแหน่งยิ่งสูงมากเท่าไรจะต้องอาศัยผลงานทางวิชาการมากขึ้นเท่านั้น (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2522 : 68)

✓ การที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนดให้อาจารย์สร้างผลงานทางวิชาการขึ้นมา ก็โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้อาจารย์ได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้าหาความรู้ใหม่มาประกอบการสอน เป็นการสร้างผลงานทางวิชาการให้มีประโยชน์หลาย ก่อให้เกิดความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า นอกจากนี้ยังเป็นการกระตุ้นให้อาจารย์ได้พัฒนาความรู้เชิงวิชาการในสาขาของตนให้มีความเก่งกล้ายิ่งขึ้นอีกทางหนึ่งด้วย ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยในหลายประเทศจึงได้กำหนดให้อาจารย์ผู้สอนสร้างผลงานทางวิชาการให้เป็นที่ยอมรับ / ดังเช่น มหาวิทยาลัยในประเทศเยอรมันกำหนดให้อาจารย์ผู้สอนต้องทำวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ตนสนใจ และนำผลที่ได้จากการวิจัยเสนอต่อมหาวิทยาลัย เพื่อให้มหาวิทยาลัยพิจารณาว่า อาจารย์จะมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะทำการสอนหรือไม่ ทั้งนี้เพราะมหาวิทยาลัยมีความเชื่อว่า ผลจากการวิจัยจะเป็นรากฐานอันสำคัญที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอน (OECD. 1971 : 23) สำหรับมหาวิทยาลัยในประเทศเนเธอร์แลนด์ได้กำหนดแนวทางการวิจัยของอาจารย์ไว้ว่า อาจารย์ต้องทำวิจัยเพื่อเสริมสร้างความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ แต่ขณะเดียวกันงานวิจัยนั้น ๆ จะต้องสนองความต้องการของสังคมสอดคล้องกับวัฒนธรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ที่สำคัญคือต้องตอบสนองการเรียนการสอนของนักศึกษาและอาจารย์ด้วย นั่นคืออาจารย์ต้องสามารถนำเอาผลงานวิจัยมาประยุกต์ใช้ได้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักศึกษา นอกจากนี้ทางมหาวิทยาลัยยังได้กำหนดไว้ด้วยว่า อาจารย์ที่จะทำการสอนในสาขาวิชาใด ต้องมีความสามารถในการทำวิจัยในสาขาวิชานั้น ๆ (NUFFIC. 1976 : 19)

✱ การที่อาจารย์มหาวิทยาลัยในประเทศไทยจะพัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของตนให้สูงขึ้นได้นั้น อาจารย์จะต้องสร้างผลงานให้เป็นที่ยอมรับ และผลงานนั้นจะต้องมีคุณภาพเหมาะสมกับตำแหน่งที่ขอเลื่อน ในปัจจุบันหน่วยงานทั้งระดับทบวงมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยต่างสนับสนุนให้อาจารย์ได้สร้างผลงานทางวิชาการของตนให้มากขึ้น ดังจะเห็นได้จากการที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดให้มีโครงการส่งเสริมการแต่งตำรา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการแต่งตำราภาษาไทยในระดับอุดมศึกษาที่มีคุณภาพ และเพื่อประสานงานการผลิตตำราที่ใช้ร่วมกันได้ในหลายสถาบัน (ทบวงมหาวิทยาลัย 2522 : 21) ในด้านการวิจัยก็ส่งเสริมให้อาจารย์มีประสบการณ์ มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น เปิดโอกาสให้อาจารย์ไปทำวิจัยยังต่างประเทศได้ แต่เป็นระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี และต้องมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าระดับ

ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า มีประสบการณ์ด้านการวิจัยหรืองานสอน หรือปฏิบัติงานรับผิดชอบในเรื่องที่จะทำวิจัยมาแล้วไม่น้อยกว่า 8 ปี (ทบวงมหาวิทยาลัย 2522 : 21)

ประสบการณ์ในการสอน

นอกเหนือจากคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และผลงานทางวิชาการแล้ว ประสบการณ์ในการสอนของอาจารย์ก็เป็นองค์ประกอบอีกประการหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย เพราะถึงแม้อาจารย์จะมีคุณวุฒิสองเพียงใดก็ตาม หากขาดประสบการณ์ในการสอน ขาดความชำนาญ และเทคนิคในการถ่ายทอด ก็ย่อมเป็นการยากที่จะทำให้นักศึกษาประสบผลสำเร็จในการเรียน (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522 : 21) เพราะฉะนั้นการเลือกสรรอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในสาขาวิชาที่จะทำการสอน และการจัดประสบการณ์ให้อาจารย์ได้พัฒนาความรู้ความสามารถในสาขาวิชาที่ตนสอนอย่างสม่ำเสมอ จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งในแต่ละประเทศได้ตระหนัก และให้ความสำคัญตลอดมา การสรรหาอาจารย์และการจัดประสบการณ์ให้แก่อาจารย์ในประเทศต่าง ๆ มีรูปแบบและวิธีการแตกต่างกันออกไปคือ

ประเทศอียิปต์ การสรรหาอาจารย์มหาวิทยาลัยในประเทศอียิปต์นั้น อิสมาอิล ได้ยกตัวอย่างให้เห็นการสรรหาอาจารย์มหาวิทยาลัยโคโรว่า สำหรับตำแหน่งคีมอนสเตอร์เตอร์ (Demonstrator) ใช้วิธีการคัดเลือกนักศึกษาที่มีผลการเรียนยอดเยี่ยมจากแต่ละคณะแล้วแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ช่วยเหลือนักศึกษารายเกี่ยวกับการสอน ผู้ที่จะดำรงตำแหน่งเล็กเชอเรอร์ (Lecturer) ต้องจบปริญญาเอกจากภายในหรือต่างประเทศ หรือจบปริญญาตรีมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 ปี ตำแหน่งแอสซิสแทนต์โพรเฟสเซอร์ (Assistant Professor) ต้องเป็นผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งเล็กเชอเรอร์ (Lecturer) ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันที่เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี หรือจบปริญญามาแล้วไม่น้อยกว่า 11 ปี หรือมีผลการวิจัยหรือกิจกรรมทางสังคมมาแล้วจนเป็นที่ยอมรับ ผู้ที่จะดำรงตำแหน่งโพรเฟสเซอร์ (Professor) ต้องเคยดำรงตำแหน่งแอสซิสแทนต์โพรเฟสเซอร์มาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี รับปริญญามาแล้วไม่น้อยกว่า 16 ปี และมีผลงานวิจัยจนเป็นที่ยอมรับ (Ismail. 1974 : 230-235)

ประเทศอังกฤษ ในการสรรหาอาจารย์มักจะไม่กำหนดคุณสมบัติเบื้องต้นไว้ แต่ใช้วิธีการเปิดรับสมัครทั่วไป และคัดเลือกอย่างรอบคอบ จึงทำให้ได้ผู้ที่จบปริญญามาแล้วเป็นส่วนใหญ่ ผู้ที่ได้รับเลือกต้องทดลองปฏิบัติงานเป็นเวลา 3 ปีเสียก่อน (วิจิตร ศรีสอาน 2516 : 12)

ประเทศสหรัฐอเมริกา เกณฑ์การสรรหาอาจารย์เข้ามาทำการสอนในมหาวิทยาลัย ในประเทศสหรัฐอเมริกาแตกต่างกันออกไปตามแต่ละมหาวิทยาลัย บางมหาวิทยาลัยกำหนดคุณสมบัติไว้ว่าต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอก และต้องจบจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐหรือเอกชนที่มีชื่อเสียงดีเกิน แต่บางครั้งก็ไม่มีข้อกำหนดที่จะต้องได้ปริญญา เพียงแต่ว่าต้องได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถในสาขาวิชาที่จะสอน นอกจากนี้ทางมหาวิทยาลัยได้คัดเลือกนักศึกษาที่มีผลการเรียนยอดเยี่ยมของมหาวิทยาลัย แล้วบรรจุให้ดำรงตำแหน่งอินสตรัคเตอร์ หรือตำแหน่งนักวิจัย ต่อจากนั้นจึงค่อยสนับสนุนให้ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป หรือทำวิจัยในสาขาวิชาที่ตนมีความถนัด เมื่อมีประสบการณ์เพิ่มขึ้น ได้รับการฝึกอบรมให้มีความเชี่ยวชาญมากยิ่งขึ้น และสามารถพิสูจน์ให้เห็นได้ว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถทางการสอนแล้ว ก็จะได้รับ การเลื่อนให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นไป สำหรับผู้ที่จบปริญญาเอกจะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแอสซิสแทนต์โปรเฟสเซอร์ ต่อจากนั้นก็จะได้เลื่อนเป็นแอสโซซิเอตโปรเฟสเซอร์ และต่อไปอีก 7 ปี จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นฟูลโปรเฟสเซอร์ (OECD. 1971 : 183)

ประเทศรัสเซีย เมื่อทางมหาวิทยาลัยเลือกสรรอาจารย์ได้ตามความต้องการแล้ว ก็จะแต่งตั้งให้เป็นแอสซิสแทนต์ (Assistant) หรือผู้ช่วยห้องปฏิบัติการ (Laboratory Assistant) ในขณะเดียวกันก็เปิดโอกาสให้ทำวิจัยร่วมกับอาจารย์คนอื่น ๆ นอกจากนี้ทางมหาวิทยาลัยยังเปิดโอกาสให้อาจารย์ได้มีเวลาหยุดเพื่อสร้างผลงานทางวิชาการ เป็นต้นว่าทำงานค้นคว้าวิจัย เขียนตำราทางวิชาการ ออกฝึกงานตามโรงงานเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ให้กับตนเอง เมื่ออาจารย์สามารถรวบรวมเอกสารหรือผลงานวิจัยได้เพียงพอแล้ว ก็สามารถทำวิทยานิพนธ์เสนอต่อมหาวิทยาลัย เพื่อขอรับปริญญาในระดับปริญญาเอก (Stolyetov. 1974 : 111-128)

↓ ประเทศไทย โดยปกติอาจารย์ที่ยังไม่มีประสบการณ์ในการสอนหรือปฏิบัติงานมาก่อน ทางมหาวิทยาลัยจะกำหนดให้มีการทดลองปฏิบัติราชการเป็นเวลา 6 เดือน เมื่อครบกำหนด

แล้ว จะมีคณะกรรมการชุดหนึ่งทำหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติงาน (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2522 : 68) สำหรับอาจารย์ที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาคำ ทางมหาวิทยาลัยจะจัดให้ได้รับประสบการณ์เพิ่มขึ้น โดยสนับสนุนให้ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2521 : 14) นอกจากนี้ยังจัดให้มีการอบรมสัมมนาทางวิชาการ เผยแพร่เอกสาร ส่งเสริมการวิจัย เขียนตำราทางวิชาการและอื่น ๆ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2522 : 68) บางมหาวิทยาลัยได้จัดโครงการให้อาจารย์ออกหาประสบการณ์เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการของคน หลังจากที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ประจำไประยะเวลาหนึ่งด้วยการให้ไปทำวิจัย ศึกษาค้นคว้า เขียนตำราหรือบทความทางวิชาการประเภทวิเคราะห์วิจารณ์ถึงขั้นมาตรฐาน โดยที่ผู้ออกหาประสบการณ์ไม่ได้รับผลตอบแทนใด ๆ บางโครงการอนุญาตให้อาจารย์ออกไปหาประสบการณ์ต่างประเทศได้เป็นระยะเวลาประมาณ 6 เดือน เช่น โครงการทุนระยะสั้นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ในต่างประเทศของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522 : 20)

ภาระการสอน

หากพิจารณาภาระหน้าที่ของอาจารย์มหาวิทยาลัย จะเห็นได้ว่ามีอยู่ 4 ประการด้วยกันคือ การสอน การวิจัย การบริการสังคม และการทุนบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ภาระการสอนนับได้ว่าเป็นภาระหน้าที่หลักที่ทางมหาวิทยาลัยต้องดำเนินการให้บรรลุตามเป้าหมาย (พิทยา สายหู 2519 : 48) คือ ต้องให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติ (วิชัย วงษ์ใหญ่ 2521 : 97) แต่การที่จะสอนให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้นั้นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลายประการ ซึ่งรวมทั้งภาระการสอนด้วย / การปฏิบัติภารกิจด้านการสอนจะมีประสิทธิภาพเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับขนาดของห้องเรียน ที่สอน และจำนวนชั่วโมงที่ได้รับมอบหมายให้สอน (Lee. 1968 : 24) ถ้าอาจารย์ต้องรับภาระการสอนมาก จะทำให้อาจารย์เกิดความเบื่อหน่ายท้อถอยเร็วเกินไป ด้วยเหตุนี้สถาบันที่มีชื่อเสียงที่เด่นทางวิชาการ จะกำหนดให้อาจารย์มีชั่วโมงสอนเพียงน้อย เพื่อให้อาจารย์มีเวลาเพียงพอในการเตรียมการสอน (Woodburne. 1958 : 95 - 96)

การปฏิบัติการด้านการสอนนั้นอาจารย์ต้องมีส่วนรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานอย่างอื่นที่นอกเหนือจากการสอน เช่น การเตรียมการสอน การตรวจงานนักศึกษา การให้คำปรึกษานักศึกษา และอื่น ๆ งานที่อาจารย์ต้องรับผิดชอบทั้งหมดที่กล่าวมานี้ เรียกว่า ภาระการสอนในการศึกษาระบบการสอนของอาจารย์นั้น ได้มีผู้เสนอแนวทางไว้หลายอย่างด้วยกัน เช่น ฟิลเดน และ ล็อควูด ได้เสนอแนวความคิดว่า ต้องคำนึงถึงเวลาที่ใช้ในการบรรยาย เวลาที่ใช้ในการทบทวน เวลาที่ใช้ในการนำอภิปราย เวลาที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตร เวลาที่ใช้ในการให้คำปรึกษา เวลาที่ใช้ในการตรวจงาน เวลาที่ใช้ในการประเมินผลการเรียน เวลาที่ใช้ในการเตรียมการสอน และเวลาที่ใช้ในการออกข้อสอบ (Fielden & Lockwood. 1973 : 159) สำหรับองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา ได้เสนอวิธีการศึกษาระบบการสอนของอาจารย์ไว้ดังนี้

1. ต้องคำนึงถึงชั่วโมงของการบรรยายและเวลาที่ใช้ในการเตรียมบรรยาย โดยปกติแล้วอาจารย์ต้องใช้เวลาในการเตรียมบรรยายเรื่องละ 4 ชั่วโมง
2. ต้องคำนึงถึงเวลาที่ใช้ในการทบทวน เวลาที่ใช้ในการสัมมนา และเวลาที่ใช้ในการให้คำปรึกษา ซึ่งเวลาเหล่านี้จะเท่ากับเวลาที่ใช้สอนจริงบวกกับเวลาที่ใช้ในการเตรียมการสอนแต่ละกลุ่ม
3. ต้องคำนึงถึงเวลาที่ใช้ในการตรวจงานหรือทำกิจกรรมอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน (OECD. 1972 : 29-31)

กูควิน ได้แสดงการคำนวณภาระการสอนของอาจารย์ โดยยึดมาตรฐานของคอนเนคติกัต มาตรฐานนี้อาศัยองค์ประกอบสองประการ คือ จำนวนนักศึกษาที่สอน กับจำนวนชั่วโมงที่สอนในหนึ่งสัปดาห์ นั่นคือภาระการสอนเท่ากับจำนวนนักศึกษาคูด้วยจำนวนชั่วโมงสอนในหนึ่งสัปดาห์ (Goodwin. 1970 : 6, 13)

ในประเทศไทยได้มีผู้เสนอแนวทางการศึกษาระบบการสอนของอาจารย์ไว้ ดังนี้ เช่น วิรุศ บุญสมบัติ เสนอแนะว่า การวัดภาระการสอนวัดได้ด้วยวิธีการต่อไปนี้

1. วัดด้วยผลผลิตของการทำงาน คือ นำผลคูณของจำนวนนักศึกษา และจำนวนชั่วโมงเรียนของนักศึกษาในแต่ละรายวิชามารวมกัน

2. วัดควยเวลาที่ใช้ในการทำงาน เช่น วัดควยจำนวนชั่วโมงที่สอนในชั้นเรียนหรือวัดควยจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการทำงานทั้งสิ้น ซึ่งรวมถึงเวลาที่ใช้ในการสอนในชั้นเรียน การเตรียมการสอน การตรวจงาน และการพบนักศึกษาเพื่อแนะนำปัญหาหรืออภิปรายปัญหา

3. วัดควยน้ำหนักของงาน โดยเอาน้ำหนักงานคูณกับเวลาที่ใช้ในการทำงานนั้น ๆ (วิรุฬ บุญสมบัติ 2519 : 135)

อมร รักษาสัจย์ ได้เสนอว่าในการวัดภาระการสอนของอาจารย์ ควรคำนึงถึงจำนวนชั่วโมงสอน และเวลาที่ใช้ในการเตรียมการสอน นั่นคือการภาระการสอนเท่ากับชั่วโมงสอนตลอดปี บวกควยชั่วโมงสอนตลอดปี คูณควยชั่วโมงเตรียมการสอนต่อชั่วโมงสอน โดยปกติใช้หลักการว่าภาระสอนในระดับปริญญาตรี ผู้สอนต้องใช้เวลาทั้งสิ้นประมาณ 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ สำหรับการสอนหนึ่งหน่วยกิต คือใช้เป็นเวลาบรรยายหนึ่งชั่วโมง บวกเวลาเตรียมการสอนสองชั่วโมง การสอนแบบทบทวนหรือทดลองปฏิบัติการสองชั่วโมง บวกเวลาเตรียมการสอนหนึ่งชั่วโมง ส่วนการสอนในระดับบัณฑิต ผู้สอนต้องใช้เวลาทั้งสิ้นประมาณ 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ สำหรับการสอนหนึ่งหน่วยกิต โดยใช้เป็นเวลาบรรยายหนึ่งชั่วโมง บวกเวลาเตรียมการสอนสองชั่วโมง การสอนแบบทบทวน หรือปฏิบัติการสองชั่วโมง บวกเวลาเตรียมการสอนสองชั่วโมง สำหรับการตรวจงานนักศึกษานั้น โดยปกติการศึกษาระดับปริญญาตรี จะมีการสอบย่อยและการสอบใหญ่ประมาณ 5-6 ครั้ง และส่งงานอื่น ๆ หลายครั้ง รวมชั่วโมงการตรวจงานประมาณคนละ 2 ชั่วโมง ส่วนการศึกษาระดับบัณฑิต นักศึกษาต้องมีผลงานวิจัยด้วย จึงต้องใช้เวลาดตรวจงานคนละประมาณ 3 ชั่วโมง ในด้านการแนะนำนักศึกษานั้น การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาด้วย จึงนิยมจัดให้มีการแนะนำนักศึกษา โดยการให้นักศึกษาแต่ละคนมีอาจารย์ที่ปรึกษา ด้วยเหตุนี้ทำให้อาจารย์ต้องใช้เวลาในการแนะนำนักศึกษาแต่ละคนประมาณหนึ่งชั่วโมงต่อปี (อมร รักษาสัจย์ 2512 : 2-5)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณวุฒิ

ปีช ได้ศึกษาเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาว่า สอนตามหลักสูตรที่มีในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าในปี 1960 อาจารย์ร้อยละ 30 มีคุณวุฒิปริญญาเอกร้อยละ 40

มีคุณวุฒิระดับปริญญาโท ร้อยละ 12 มีคุณวุฒิระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเฉพาะร้อยละ 15
มคุณวุฒิระดับปริญญาตรี และร้อยละ 3 มีคุณวุฒิต่ำกว่าระดับปริญญาตรี (Beach. 1960 : 187)

คิม ได้รายงานผลการศึกษาเรื่องการอุดมศึกษาในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีว่าใน
ปี 1971 อาจารย์มหาวิทยาลัยทั้งหมด 10,170 คน ได้รับการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย
8,071 คน เมื่อพิจารณาคำนคุณวุฒิพบว่า มีอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกร้อยละ 19.4 และ
คุณวุฒิปริญญาโทร้อยละ 38.6 (Kim. 1976 : 91)

เรโนลด์ ได้สำรวจอาจารย์มหาวิทยาลัยควีนส์แลนด์ และมหาวิทยาลัยเมลเบิร์น
ประเทศออสเตรเลีย ในปี 1973 พบว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยควีนส์แลนด์ ร้อยละ 31 มี
คุณวุฒิระดับปริญญาเอก ร้อยละ 19 มีคุณวุฒิระดับปริญญาโท และร้อยละ 50 มีคุณวุฒิอื่น ๆ
ส่วนอาจารย์มหาวิทยาลัยเมลเบิร์น ร้อยละ 30 มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก ร้อยละ 20 มีคุณวุฒิ
ระดับปริญญาโท และร้อยละ 50 มีคุณวุฒิระดับอื่น ๆ นอกจากนี้ ฮาร์แมน ได้อ้างถึงผลการ
สำรวจของ ร็อบบิน คอมมิที (Robbin Committee) ในปี 1962 พบว่า อาจารย์
มหาวิทยาลัยในประเทศอังกฤษ ร้อยละ 46 มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก ร้อยละ 13 มีคุณวุฒิระดับ
ปริญญาโท (Harman. 1975 : 97) ในช่วงปีการศึกษา 2509-2510 อาซินอดด์ บี ฮอร์
และ ชาร์ง บัวศรี ได้วิเคราะห์และคาดคะเนความต้องการอาจารย์มหาวิทยาลัยในประเทศไทย
ผลปรากฏว่าโดยเฉลี่ยแล้ว อาจารย์มหาวิทยาลัยในประเทศไทยมีกรรมคุณวุฒิต่างการศึกษา
เท่ากับ .63 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์คุณวุฒิระดับปริญญาโท และแสดงให้เห็นว่าคุณวุฒิของอาจารย์
มหาวิทยาลัยในประเทศไทย ยังต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานของการเปิดสอนในระดับปริญญา
(ฮอร์ และ ชาร์ง บัวศรี 2511 : 65-66)

จากรายงานสรุปผลการศึกษาด้านภาพทางการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัด
ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐระหว่างปีการศึกษา 2512-2516 พบว่ามหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค
ยังขาดแคลนอาจารย์คุณวุฒิระดับสูง จึงจะเห็นได้ว่าสัดส่วนคุณวุฒิของอาจารย์ระดับปริญญาเอก :
ปริญญาโท : ปริญญาตรี เท่ากับ 1 : 4.3 : 4.7 (ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ 2516 : 15-19)

เกียรติ ศรีพินิจ ได้ศึกษาบทบาท หน้าที่ และมาตรฐานของมหาวิทยาลัย พบว่า
ในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่สอง มหาวิทยาลัยส่วนกลางต้องจ้างอาจารย์พิเศษมาทำการสอน
ถึงร้อยละ 40 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความขาดแคลนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิ เมื่อพิจารณาสัดส่วนคุณวุฒิ

ของอาจารย์ทุกระดับปรากฏว่า คุณวุฒิของอาจารย์ระดับปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี เท่ากับ .7 : 4.2 : 5.1 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำที่องค์การยูเนสโกกำหนดไว้ (เกียรติ ศรีพงษ์ 2517 : 86)

ในปี 2516 นางเจลิยา สุมาวงศ์ ได้ศึกษาเบื้องต้นเพื่อวางมาตรฐานและเกณฑ์ประมาณการสถาบันการผลิตครูปริญญาในประเทศไทย ปรากฏว่าครรชนี่คุณวุฒิของอาจารย์ในสถาบันการผลิตครูปริญญาเป็นดังนี้

วิทยาลัยวิชาการศึกษา	ค่าครรชนี่คุณวุฒิ	.654
คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร	ค่าครรชนี่คุณวุฒิ	.653
คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	ค่าครรชนี่คุณวุฒิ	.633
คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง	ค่าครรชนี่คุณวุฒิ	.630
คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	ค่าครรชนี่คุณวุฒิ	.605
คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ค่าครรชนี่คุณวุฒิ	.600
คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น	ค่าครรชนี่คุณวุฒิ	.593
คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	ค่าครรชนี่คุณวุฒิ	.562

เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนคุณวุฒิของอาจารย์กับ เกณฑ์มาตรฐานพบว่า ในจำนวนอาจารย์ 100 คน มีอาจารย์คุณวุฒิระดับปริญญาเอกน้อยกว่าเกณฑ์ 10 คน อาจารย์คุณวุฒิระดับปริญญาโทมากกว่าเกณฑ์ 6 คน และอาจารย์คุณวุฒิระดับปริญญาตรีมากกว่าเกณฑ์ 4 คน (นางเจลิยา สุมาวงศ์ 2517 : 67-68)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้รายงานสรุปการติดตามผลการดำเนินงานพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาปี 2517 พบว่าสัดส่วนคุณวุฒิอาจารย์ระดับปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี เท่ากับ 1.1 : 4.9 : 4 ถ้าพิจารณาในแต่ละสถาบันจะเป็นดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	สัดส่วนคุณวุฒิ	1.30 : 5.30 : 3.40
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	สัดส่วนคุณวุฒิ	0.83 : 5.69 : 3.48
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	สัดส่วนคุณวุฒิ	0.77 : 3.77 : 5.47
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	สัดส่วนคุณวุฒิ	0.70 : 4.20 : 5.00

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	สัดส่วนคุณวุฒิ	0.58 : 5.75 : 3.67
มหาวิทยาลัยมหิดล	สัดส่วนคุณวุฒิ	2.30 : 4.10 : 3.60
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	สัดส่วนคุณวุฒิ	0.42 : 6.00 : 3.58
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	สัดส่วนคุณวุฒิ	0.62 : 6.28 : 3.10
มหาวิทยาลัยศิลปากร	สัดส่วนคุณวุฒิ	0.30 : 5.30 : 4.40
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	สัดส่วนคุณวุฒิ	0.70 : 3.50 : 5.80
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า	สัดส่วนคุณวุฒิ	0.20 : 1.80 : 4.90 : 3.10 *

* หมายถึงคุณวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี

จากสัดส่วนคุณวุฒิข้างต้นจะเห็นได้ว่า นอกจากมหาวิทยาลัยมหิดลแล้ว ไม่มีมหาวิทยาลัยใดที่จะมีระดับคุณวุฒิของอาจารย์ไปตามเกณฑ์ที่กำหนด (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2518 : 18, 61)

จากผลการประเมินสถานภาพ ศักยภาพ และสัมฤทธิ์ผลของแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่สามของสถาบันอุดมศึกษา ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐชี้ให้เห็นว่า สัดส่วนคุณวุฒิของอาจารย์ประจำระดับปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี เท่ากับ 1.1 : 5.1 : 3.8 และเมื่อพิจารณาคุณวุฒิของอาจารย์โดยจำแนกตามสถาบันพบว่า นอกจากมหาวิทยาลัยมหิดลแล้วสถาบันอื่น ๆ ยังมีคุณวุฒิของอาจารย์ระดับปริญญาเอกต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ส่วนคุณวุฒิของอาจารย์ระดับปริญญาโทนั้น สถาบันที่มีสัดส่วนคุณวุฒิของอาจารย์ถึงเกณฑ์ คือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นอกจากนี้ยังมีระดับคุณวุฒิของอาจารย์ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน (ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ 2519 : 26-28) ในปี พ.ศ. 2520 คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ได้วิจัยภาระการสอนและการวิจัยทางสังคมศาสตร์ในประเทศไทยพบว่า ส่วนใหญ่ของอาจารย์ที่สัมภาษณ์มีคุณวุฒิในระดับปริญญาโท อาจารย์ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกมีร้อยละ 5 อาจารย์มีคุณวุฒิระดับปริญญาโทร้อยละ 60 และอาจารย์มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรีร้อยละ 30 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสัดส่วนคุณวุฒิของอาจารย์ระดับปริญญาเอกยังอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2522 : 243)

งานวิจัยที่เกี่ยวกับตำแหน่งทางวิชาการและผลงานทางวิชาการ

อาร์มสตรอง ได้ศึกษาทัศนะของคณบดี หัวหน้าภาควิชา และอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเท็กซัสเกี่ยวกับผลกระทบของผลงานทางวิชาการต่อการเลื่อนตำแหน่ง และการได้รับสิทธิในการดำรงตำแหน่งของอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ ผลจากการศึกษาพบว่าคณบดี หัวหน้าภาควิชา และอาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง โดยคำนึงถึงขนาดของสถาบันพบว่ากลุ่มตัวอย่างในสังกัดสถาบันขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่ง อาร์มสตรอง ได้สรุปว่าความแตกต่างของขนาดของสถาบันไม่ได้เป็นตัวแปรที่สำคัญที่ทำให้รูปแบบสอบถามมีทัศนะที่แตกต่างกัน แต่สิ่งที่มีอิทธิพลคือ ภาพพจน์ของสถาบันที่อยู่ในความนึกคิดของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้เสนอความคิดเห็นต่อไปว่า ย่อมเป็นการยากที่จะพิสูจน์ให้เห็นได้ว่า ถ้าอาจารย์มีผลงานทางวิชาการมากแล้ว จะทำให้ประสิทธิภาพในการสอนสูงขึ้น แต่อย่างไรก็ตามหากอาจารย์ท่านใดมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์บ่อยครั้ง อาจารย์ท่านนั้นจะได้รับการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งและได้สิทธิในการดำรงตำแหน่งมากกว่าอาจารย์ที่มีผลงานน้อย (Armstrong. 1978 : 6418)

ราโอ ได้ศึกษาเรื่องสภาพปัญหาของการสอนและการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศอินเดีย พบว่าอาจารย์ที่ทำวิจัยส่วนใหญ่สังกัดคณะวิทยาศาสตร์ มีประสบการณ์ทางด้านการสอนระหว่าง 6-10 ปี อาจารย์ที่ทำวิจัยร้อยละ 75 มีความคิดเห็นว่า งานวิจัยร้อยละ 25-50 มีประโยชน์กับนักศึกษา อาจารย์ที่ทำวิจัยร้อยละ 45 ไม่ได้ทำวิจัยในสาขาวิชาที่ตนสอนในระดับต่ำกว่าปริญญาโท อาจารย์ร้อยละ 50 ได้นำผลจากการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการสอน อาจารย์ร้อยละ 9 ทำวิจัยที่เกิดผลประโยชน์กับนักศึกษาโดยตรง แต่มีเพียงร้อยละ 3 ที่นำผลวิจัยไปใช้ อาจารย์ร้อยละ 90 เชื่อว่าการทำวิจัยจะช่วยให้ประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์สูงขึ้น อาจารย์ที่มีประสบการณ์เกิน 17 ปี มีความเชื่อว่าถึงแม้อาจารย์ต้องทำการสอน แต่ก็สามารถที่จะหางานวิจัยที่มีคุณภาพสูงได้ ในขณะที่อาจารย์กลุ่มอื่นมีความคิดเห็นว่า ถ้าอาจารย์ต้องสอนควบและทำวิจัยควบ จะทำให้ได้ผลงานที่ด้อยคุณภาพ (Rao. 1978 : 12-13)

การศึกษาของ ฮาร์แมน พบว่า อาจารย์ในวิทยาลัยวิชาการศึกษาระดับสูง (College of Advanced Education) และอาจารย์วิทยาลัยครูส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ร้อยละ 62 และ 67 ทำการวิจัย เมื่อเปรียบเทียบความสนใจในการทำวิจัยพบว่า อาจารย์วิทยาลัยครูมีความสนใจในการทำวิจัยน้อยกว่าอาจารย์ในวิทยาลัยวิชาการศึกษาระดับสูง สาเหตุที่เป็นดังนี้ เพราะวิทยาลัยครูไม่ได้เน้นเรื่องการทำวิจัยเท่าใดนัก ประกอบกับอาจารย์วิทยาลัยครูยังขาดประสบการณ์ในการทำวิจัย (Harman. 1975 : 195-196)

การศึกษาของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติกล่าวว่า ขอบข่ายการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยในประเทศไทยยังอยู่ในวงจำกัด มีผลงานวิจัยเป็นปริมาณน้อย ยกเว้นสาขาแพทยศาสตร์ เมื่อเปรียบเทียบจำนวนอาจารย์ประจำที่ทำวิจัยในแต่ละมหาวิทยาลัยพบว่า อาจารย์ประจำของสถาบันบัณฑิตพัฒนศึกษาศาสตร์ มีส่วนร่วมในการทำวิจัยมากที่สุดถึงร้อยละ 84 และจากการสำรวจปริมาณงานของอาจารย์ประจำในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปี 2519 พบว่าอาจารย์ใช้เวลาในการทำวิจัยและแต่งตำราเพียงร้อยละ 6.2 ของปริมาณงานทั้งหมด อาจารย์ร้อยละ 54.4 ใช้เวลาเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2522 : 126)

สุธีระ ทานตวนิช ได้ศึกษาบทบาททางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ในปี 2517 พบว่าอาจารย์ส่วนมากไม่ได้ทำวิจัย อาจารย์เพียงร้อยละ 12.82 ที่ทำวิจัย แรงจูงใจที่ทำให้อาจารย์อยากทำวิจัยคือมีใจรัก ต้องการขยายแวดวงวิชาการในสาขาวิชาของตน ต้องการปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพ สำหรับอุปสรรคของการทำวิจัยคือ ขาดการสนับสนุนทางการเงินและอุปกรณ์ ขาดความสะดวกและความร่วมมือ มีชั่วโมงสอนมาก ไม่เห็นความสำคัญของการวิจัย และขาดความรู้และทักษะ (สุธีระ ทานตวนิช 2519 : 81-86) งานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาเปรียบเทียบ หน้าที่การงานของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒของ พิศมัย ศรีอำไพ พบว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ใช้เวลาในการทำวิจัยมากกว่าอาจารย์ในวิทยาเขตอื่น ๆ เมื่อพิจารณาในลักษณะรวม ๆ พบว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 3 ใน 4 สอนโดยไม่ทำวิจัย (พิศมัย ศรีอำไพ 2518 : 34)

ในช่วงปี 2520-2521 ประกอบ คุณารักษ์ และคนอื่น ๆ ได้วิเคราะห์นโยบาย คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่าอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากรมี ผลงานด้านการวิจัยและผลิตผลงานทางวิชาการในระดับน้อยมาก คือ มีผลงานที่เสร็จเรียบร้อยแล้ว และอยู่ในระหว่างดำเนินการ คิดเป็นงานวิจัย 14 เรื่อง ตำรา 7 เล่ม บทความ 21 เรื่อง (ประกอบ คุณารักษ์ และคนอื่น ๆ 2521 : 46-48)

งานวิจัยที่เกี่ยวกับประสบการณ์ในการสอน

สันติ สาริบุตรานนท์ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของครูบางประการที่มี ผลต่อสัมฤทธิ์ และคะแนนผลการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในวิชาชีววิทยา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนรัฐบาล จังหวัดพระนคร ปีการศึกษา 2512 โดยใช้ครูที่สอนวิชาชีววิทยาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกวิทยาศาสตร์ จำนวน 35 คน และนักเรียน 2,477 คน ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของ นักเรียนทั้งสองกลุ่ม ซึ่งสอนโดยครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ จากการสอบไล่ปลายปีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อทดสอบความ แตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ทำให้ทราบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนระหว่าง 11-15 ปี ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยาส่งกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอน 6-10 ปี และ 1-5 ปี และครูที่มีประสบการณ์การสอน 6-10 ปี ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอน 1-5 ปี จึงสามารถสรุปได้ว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอน มาก ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยาส่งกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อย (สันติ สาริบุตรานนท์ 2514 : 40-41)

วิเชียร ประยูรชาติ ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนด้านการเตรียมการสอนและด้านการ ใช้อุปกรณ์การสอนของครูผู้สอนการศึกษาน้ำใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างครูที่สอนการ ศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ จำนวน 21 คน ผลปรากฏว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าครูที่มี ประสบการณ์ในการสอนมากเกิดความเบื่อหน่ายต่อการสอน จึงไม่นำวิทยาการใหม่ ๆ มาใช้

เท่าที่ควร ส่วนครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อย ก็ไม่ค่อยจะได้นำความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ยกย่องเต็มที่ (วิเชียร ประยูรชาติ 2520 : 52, 75) สำหรับการวิจัยของ นรา บุรณรัช เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนด้านการจูงใจและด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน พบว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการสอนด้านการจูงใจและด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (นรา บุรณรัช 2518 : 51-52)

บทความเรื่องการบริหารงานทางด้านการวิชาการเพื่อปรับปรุงส่งเสริมคุณภาพของการฝึกหัดครู ได้อ้างถึงผลงานวิจัยของ คริส เอ เกอ ยัง และ ริชาร์ด วิน (Cris A. De Young and Richard Wynn) ที่เกี่ยวกับประสบการณ์ในการสอนของอาจารย์ว่าจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในระยะแรก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วง 5 ปีขึ้นไป แต่เมื่อถึงช่วงที่มีประสบการณ์ในการสอน 15-20 ปี ก็จะมีการเปลี่ยนแปลงอีกครั้ง (คาดว่าช่วงนี้เป็นช่วงที่อาจารย์มีขีดความสามารถในการปฏิบัติงานสูงสุด) ครั้นหลังจากช่วง 15-20 ปีแล้ว การเปลี่ยนแปลงจะดำเนินไปในทางลบ นั่นคือประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานจะเริ่มลด (วิทยาลัยครูสกลนคร 2517 : 327-328)

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอน

การที่มหาวิทยาลัยในแต่ละประเทศได้คำนึงถึงความจริงที่ว่า การมอบหมายภาระการสอนให้อาจารย์ได้รับผิดชอบอย่างเหมาะสม จะทำให้อาจารย์สามารถปฏิบัติภารกิจการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งในแต่ละประเทศ ต่างมอบหมายภาระการสอนให้อาจารย์ของตนได้รับผิดชอบอย่างใกล้เคียงกันดังผลจากการวิจัยต่อไปนี้

อาคราวิ ได้ศึกษากระบวนการสอนของอาจารย์คณะอักษรศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเบรุต พบว่าอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยต้องรับภาระการสอนสัปดาห์ละ 12-15 ชั่วโมง ภาระการสอนของอาจารย์ในแต่ละคณะวิชาต่างก็มีความแตกต่างกันออกไป เช่น อาจารย์คณะอักษรศาสตร์ต้องรับภาระการสอนสัปดาห์ละ 9 ชั่วโมง เวลาที่นอกเหนือจากการสอนต้องใช้ในการปฏิบัติงานในคณะ หรือเป็นที่ปรึกษาการทำวิทยานิพนธ์ช่วยงานบริหาร ทำวิจัย ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา เป็นต้น การศึกษายังพบต่อไปว่า ศาสตราจารย์ต้องใช้เวลา

ในการปฏิบัติงานดังต่อไปนี้คือ ทำวิจัย 10.8 ชั่วโมง เป็นที่ปรึกษาการทำวิทยานิพนธ์ 5.7 ชั่วโมง ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา 3.5 ชั่วโมง และปฏิบัติงานในคณะ 2.5 ชั่วโมง

(Akrawi. 1974 : 325)

เฮย์เดน ได้ศึกษาเปรียบเทียบอาจารย์มหาวิทยาลัยในประเทศอังกฤษกับอาจารย์มหาวิทยาลัยกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พบว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยในประเทศอังกฤษ ต้องทำการสอนสัปดาห์ละ 7.5 ชั่วโมง เตรียมการสอนและตรวจงาน 5.5 ชั่วโมง ทำวิจัย 11 ชั่วโมง อีก 4 ชั่วโมงเป็นเวลาที่ใช้สำหรับการศึกษาค้นคว้า อาจารย์มหาวิทยาลัยในประเทศมาเลเซียต้องทำการสอนสัปดาห์ละ 4-6 ชั่วโมง กลุ่มห้องปฏิบัติการ และให้คำปรึกษา 6-8 ชั่วโมง อาจารย์มหาวิทยาลัยในประเทศฟิลิปปินส์ ต้องทำการสอนสัปดาห์ละ 15 ชั่วโมง สำหรับอาจารย์มหาวิทยาลัยในประเทศไทยระดับศาสตราจารย์ต้องทำการสอนสัปดาห์ละ 5-12 ชั่วโมง ส่วนอาจารย์มหาวิทยาลัยในประเทศเวียดนามระดับโปรเฟสเซอร์ (Professor) สอนสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง ซีเนียร์เล็คเชอแรร์ (Senior Lecturer) สอนสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง (Hayden. 1967 : 381)

เรซิก ได้ศึกษาภาระการสอนและการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยบัฟฟาโลแห่งนิวยอร์ก พบว่าอาจารย์ต้องรับภาระการสอนสัปดาห์ละ 12 ชั่วโมง ศาสตราจารย์สอนสัปดาห์ละ 7 ชั่วโมง เวลาที่เหลือจากการสอนจะต้องใช้ในการปฏิบัติงานอย่างอื่นอีก 56.1 ชั่วโมง อาจารย์ที่ทำวิจัยต้องรับภาระการสอนมากกว่าอาจารย์ที่สอนเพียงอย่างเดียว ภาระการสอนของอาจารย์ในแต่ละคณะวิชามีความแตกต่างกันออกไป อาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ใช้เวลาส่วนใหญ่ในการปฏิบัติงาน มีเวลาสอนในห้องเรียนเพียง 6.48 ชั่วโมง ส่วนศาสตราจารย์ทางการศึกษาใช้เวลาสัปดาห์ละ 8.08 ชั่วโมงในการสอนในห้องเรียน

(Razik. 1974 : 338-339)

นอกจากนี้ แมททิล่า ได้ศึกษาภาระการทำงานของอาจารย์ในจูเนียร์คอลเลจ มลรัฐแคลิฟอร์เนีย พบว่าอาจารย์วิทยาลัยวิชาการศึกษา 23 แห่ง มีจำนวนชั่วโมงสอนโดยเฉลี่ยสัปดาห์ละ 14 ชั่วโมง (Mattila. 1962 : 3483-3484) และจากการวิจัยเรื่องการใช้โอกาสทางการศึกษาคือ และการทำงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยนิวยอร์ก ยลาคา ได้สรุปผลการศึกษาไว้ตอนหนึ่งว่า ศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยต้องรับภาระการสอนสัปดาห์ละ

40 ชั่วโมง (Ycaza. 1974 : 161) สำหรับในมหาวิทยาลัยไอเฟ (Ife) ประเทศไนจีเรีย การการสอนของอาจารย์แตกต่างกันออกไปตามสาขาวิชา เช่น อาจารย์สาขาวิชาวิทยาศาสตร์รับภาระการสอนสัปดาห์ละ 3-9 ชั่วโมง และต้องทำหน้าที่บรรยาย ทบทวน และเตรียมห้องปฏิบัติการอีกสัปดาห์ละ 6-9 ชั่วโมง ส่วนอาจารย์ในสาขาวิชาอื่น ต้องรับภาระในการสอนระหว่าง 6-12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในกรณีการสอน 6 ชั่วโมง อาจารย์ต้องทำหน้าที่ทบทวนและจัดสัมมนา แคลาสอน 12 ชั่วโมงจะทำหน้าที่ทบทวนอย่างเดียว

(Fafunwa. 1974 : 289)

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการสอนของอาจารย์ได้มีผู้วิจัยไว้ดังนี้ ในปี พ.ศ. 2512 เปรมจิตต์ จีระพันธุ์ ได้ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะหน้าที่การงานของอาจารย์ประจำในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่าอาจารย์คนหนึ่งต้องรับภาระในการสอนสัปดาห์ละ 24 ชั่วโมง (เปรมจิตต์ จีระพันธุ์ 2512 : ค) ส่วน พิศมัย ศรีอำไพ ได้ศึกษาเปรียบเทียบหน้าที่การงานของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่าอาจารย์คนหนึ่งต้องสอนสองวิชาต่อหนึ่งภาคเรียน ต้องรับผิดชอบในการสอนนักศึกษาสองกลุ่ม และต้องใช้เวลาในการสอน การนิเทศ การวิจัย การบริหาร และการบริการสัปดาห์ละ 25, 7, 6, 12 และ 5 ชั่วโมงตามลำดับ (พิศมัย ศรีอำไพ 2518 : 50-53) นอกจากนี้ผลจากการศึกษาเรื่องบทบาททางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ปีการศึกษา 2517 พบว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ต้องรับภาระในการสอนสัปดาห์ละ มากกว่า 10 ชั่วโมง ทำให้อาจารย์ไม่มีเวลาพอที่จะทำงานวิจัย หรือการให้บริการ อาจารย์ต้องรับผิดชอบนักศึกษาในชั้นเรียนมากเกินไป ค่าวิชาและอุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการสอนยังไม่เพียงพอ (สุธีระ ทานดาวนิช 2519 : 80)

ระพี สุวรรณชฎ ได้ศึกษาบทบาทอาจารย์มหาวิทยาลัยในประเทศไทย พบว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยร้อยละ 88 สอนในทุกภาคเรียน ร้อยละ 5 ไม่ค่อยจะได้ทำการสอน ร้อยละ 16 ต้องสอนต่างคณะวิชา ต่างมหาวิทยาลัย และต่างวิทยาลัย ในจำนวนอาจารย์ร้อยละ 16 นี้ ร้อยละ 11 สอนวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป ร้อยละ 5 สอนวิชาสังคมศาสตร์ อาจารย์ 1 ใน 3 สอนสองวิชา อาจารย์ประมาณร้อยละ 67 ต้องสอนสัปดาห์ละ 12 ชั่วโมง อาจารย์ประจำต้องสอนสัปดาห์ละ 10.11 ชั่วโมง (ระพี สุวรรณชฎ 2518 : 59)

บทที่ 3

วิธีคำนวณการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรเป็นอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ปฏิบัติราชการในภาคเรียนที่ 1 จำนวน 1,150 คน รายละเอียดเกี่ยวกับประชากรปรากฏในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขตและคณะ

วิทยาเขต คณะ	ปสม.	ปท.	บข.	พศ.	บส.	มค.	พล.	สช.	รวม
มนุษยศาสตร์	73	32	24	10	36	23	17	23	
วิทยาศาสตร์	87	38	40	10	59	26	28	28	
ศึกษาศาสตร์	98	19	27	17	32	24	38	24	
สังคมศาสตร์	53	20	20	8	24	18	19	16	
พลศึกษา	19			64	8				
บัณฑิตวิทยาลัย	10								
สถาบันวิจัยฯ	16								
สำนักทดสอบฯ	20								
สำนักหอสมุดฯ	2								
รวม	378	109	111	109	159	91	102	91	1,150

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้เป้นอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปทุมวัน บางเขน พลศึกษา บางแสน มหาสารคาม พิษณุโลก และสงขลา จำนวน 858 คน ซึ่งปฏิบัติราชการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2523 กลุ่มได้มาโดยวิธี แจกแบบสอบถามให้กับประชากร จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนถือเป็นกลุ่มตัวอย่าง รายละเอียดเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวิทยาเขต

วิทยาเขต	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	คิดเป็นร้อยละ
ประสานมิตร	378	248	65.60
ปทุมวัน	109	90	82.56
บางเขน	111	89	80.18
พลศึกษา	109	81	74.31
บางแสน	159	122	76.72
มหาสารคาม	91	64	70.32
พิษณุโลก	102	85	83.33
สงขลา	91	79	86.81
รวม	1,150	858	74.60

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับประสบการณ์ทางวิชาการและการสอน ของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมี 3 ตอนด้วยกันคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับหน่วยงานที่สังกัด และสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ วิทยาเขต คณะ ภาควิชา กลุ่มวิชา ตำแหน่งทางวิชาการ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ ได้แก่ ผลงานการวิจัยและงานการเขียนตำรา และผลงานการเขียนบทความ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์ในการสอนและภาระการสอน

การสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับประสบการณ์ทางวิชาการและภาระการสอนของจารย์ โดยศึกษาจากตำรา เอกสาร ผลงานวิจัย และอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. การสร้างแบบสอบถามผู้วิจัยคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า ความสะดวกของการตอบแบบสอบถาม และความสะดวกในการจัดกระทำข้อมูลเป็นสำคัญ เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้ว ได้นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อความ ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น หลังจากปรับปรุงแก้ไขแล้ว จึงนำแบบสอบถามฉบับปรับปรุงไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงนำไปใช้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ได้ขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ให้ช่วยออกหนังสือขอความอนุเคราะห์จากอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปทุมวัน บางเขน พุดศึกษา บางแสน มหาสารคาม พิษณุโลก และสงขลา ในการตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยเดินทางไปยังวิทยาเขตต่าง ๆ ด้วยตนเอง พร้อมทั้งนำหนังสือของบัณฑิตวิทยาลัยไปแสดงต่อหัวหน้าสถานศึกษา และหัวหน้าหน่วยงานในวิทยาเขตนั้น ๆ เพื่อขอความร่วมมือให้ช่วยแจกแบบสอบถามแก่อาจารย์ตามรายชื่อที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละคณะและภาควิชา

3. การเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.1 การเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนกลาง และบางแสน ผู้วิจัยเดินทางไปเก็บรวบรวมด้วยตนเอง ตามวันและเวลาที่ได้กำหนดไว้ในแบบสอบถาม

3.2 การเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม พิษณุโลก และสงขลา ผู้วิจัยได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ภาควิชาประวัติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม อาจารย์ภาควิชาภาษาอังกฤษ วิทยาลัยครูพิษณุโลก และอาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสงขลาในการเก็บรวบรวมแบบสอบถามส่งคืนผู้วิจัยทางไปรษณีย์ ตามชื่อและสถานที่ที่ไ้ระบุไว้ที่หน้าของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมีจำนวนเท่ากับกลุ่มตัวอย่างที่ปรากฏในตาราง 2

วิธีจัดการกับข้อมูล

1. นำแบบสอบถามจำนวน 858 ชุด มาจำแนกตามภาควิชา คณะ วิทยาเขต คุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์ในการสอน เพื่อศึกษาเกี่ยวกับคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ ผลงานทางวิชาการ ประสบการณ์ในการสอน และภาระการสอน

2. นำแบบสอบถามแต่ละหมวดหมู่มาแจกแจงหาความถี่ หาการย้อยละ และค่าความแปรปรวน

3. วิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมุติฐาน

4. สถิติที่ใช้ในการจัดการกับข้อมูล

4.1 สถิติพื้นฐานได้แก่

4.1.1 การย้อยละ

4.1.2 ค่าเฉลี่ย

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทนค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทนผลรวมของคะแนน

N แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

4.2 Chi-square ใช้สูตร

$$\chi^2 = \sum \frac{(O - E)^2}{E}$$

เมื่อ Σ แทนผลรวม

O แทนค่าที่ได้จากการสังเกต

E แทนค่าที่ได้จากการคาดหวัง

4.3 วิเคราะห์ความแปรปรวน ใช้สูตร

$$F = \frac{MS \text{ between group.}}{MS \text{ within group}}$$

ผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือตอนที่ 1 ผลการศึกษาค้นคว้าทั่วไปเกี่ยวกับคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ ผลงานทางวิชาการ ประสิทธิภาพในการสอนและภาระการสอน ตอนที่ 2 ผลจากการทดสอบสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาค้นคว้าทั่วไป เกี่ยวกับคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ ผลงานทางวิชาการ ประสิทธิภาพในการสอน และภาระการสอน

1. คุณวุฒิ ผลการศึกษาพบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปทุมวัน บางเขน พลศึกษา บางแสน มหาสารคาม พิษณุโลก และสงขลา ที่สอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2523 จำนวน 858 คน จำแนกเป็นอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก 76 คน คิดเป็นร้อยละ 8.86 ปริญญาโท 700 คน คิดเป็นร้อยละ 81.59 และปริญญาตรี 82 คน คิดเป็นร้อยละ 5.55 รายละเอียดเกี่ยวกับคุณวุฒิ และค่ากรรมสิทธิ์คุณวุฒิ อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปรากฏในตาราง 3 - 18

ตาราง 3 ค่ากรรมสิทธิ์คุณวุฒิอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามภาควิชา

วิทยาเขต	ปสม.	ปท.	บข.	พศ.	บส.	มค.	พล.	สข.
ภาควิชา								
จิตวิทยา	.80				.80			
บรรณารักษศาสตร์	.85	.73	.70	.70	.70	.77	.70	.70
คุรุศึกษาศาสตร์	.54				.50	.50		.50
ภาษาตะวันตก	.68	.78	.70	.70	.70	.70	.70	.70

ตาราง 3 (ต่อ)

วิทยาเขต	ปสม.	ปท.	บข.	พศ.	บส.	มก.	พฉ.	สข.
ภาควิชา								
ภาษาไทยและภาษาตะวันออก	.64	.70	.70	.63	.64	.70	.70	.67
ภาษาศาสตร์	.90	.80	.70		.70	.70		
ศิลปะและวัฒนธรรม	.56		.50		.56	.50	.50	.70
คณิตศาสตร์	.70	.74	.70	.70	.70	.70	.70	.70
คหกรรมศาสตร์	.68	.60	.70	.50	.66	.56	.70	.50
เคมี	.67	.70	.70	.70	.70	.70	.70	.70
ฟิสิกส์	.90	.70	.70	.60	.73	.70	.70	.70
ชีววิทยา	.74	.66	.70	.70	.69	.78	.70	.70
วิทยาศาสตร์	.70	.70	.70				.70	
การแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา	.73	.70	.70	.70	.80	.76	.76	.77
การบริหารการศึกษา	.85	.70	.70	.66	.77	1.00	.75	.80
การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาพิเศษ	.77							.70
เทคโนโลยีทางการศึกษา	.70		.70	.70	.70	.70	.70	.70
พื้นฐานการศึกษา	.82	.66	.70	.70	.82		.76	.70
หลักสูตรและการสอน	.77	.70	.70	.56	.74	.70	.70	.70
บริหารธุรกิจ	.65				.73			
ประวัติศาสตร์	.67	.66	.70	.50	.67	.70	.70	.70
ภูมิศาสตร์	.73	.70	.70	.70	.65	.74	.75	.70
รัฐศาสตร์	.77	.70	.70	.70	.70		.70	.70
เศรษฐศาสตร์	.80	.63	.70	.70	.70	.70		.70

ตาราง 3 (ต่อ)

วิทยาเขต	ปสภ.	ปท.	บช.	พศ.	บส.	มค.	พล.	สข.
ภาควิชา								
สังคมวิทยา	.77	.70	.70	.50	.65	.70	.70	.70
พลศึกษา	.70			.59				
สันตนาการ	.50			.62				
สุขศึกษา	.70			.66				

จากตาราง 3 แสดงว่า อาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์และฟิสิกส์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีคุณวุฒิต่ำสุด คือมีค่าการชดเชยคุณวุฒิ .90 ส่วนอาจารย์ภาควิชาสันตนาการมีคุณวุฒิต่ำสุดคือมีค่าการชดเชยคุณวุฒิ .50

ปทุมวัน อาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์ มีคุณวุฒิต่ำสุดคือมีค่าการชดเชยคุณวุฒิ .80 ส่วนอาจารย์ภาควิชาคหกรรมศาสตร์มีคุณวุฒิต่ำสุดคือมีค่าการชดเชยคุณวุฒิ .60

บางเขน อาจารย์ภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรมมีคุณวุฒิต่ำสุดคือมีค่าการชดเชยคุณวุฒิ .50 ส่วนอาจารย์ภาควิชาอื่น ๆ มีค่าการชดเชยคุณวุฒิเท่ากันคือ .70

พลศึกษา อาจารย์ในภาควิชาที่มีคุณวุฒิต่ำสุดมีค่าการชดเชยคุณวุฒิเพียง .70 และอาจารย์ในภาควิชาที่มีคุณวุฒิต่ำสุด มีค่าการชดเชยคุณวุฒิ .50

บางแสน อาจารย์ภาควิชาพื้นฐานการศึกษามีคุณวุฒิต่ำสุด คือมีค่าการชดเชยคุณวุฒิ .82 ส่วนอาจารย์ภาควิชาดุริยางคศาสตร์มีคุณวุฒิต่ำสุดคือมีค่าการชดเชยคุณวุฒิ .50

มหาสารคาม อาจารย์ภาควิชาการบริหารการศึกษามีคุณวุฒิต่ำสุด คือมีค่าการชดเชยคุณวุฒิ 1.00 ส่วนอาจารย์ภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรมมีคุณวุฒิต่ำสุด คือมีค่าการชดเชยคุณวุฒิ .50

พิษณุโลก อาจารย์ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษามีคุณวุฒิต่ำสุด คือมีค่าการชดเชยคุณวุฒิ .76 ส่วนอาจารย์ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ และศิลปะและวัฒนธรรมมีคุณวุฒิต่ำสุด คือมีค่าการชดเชยคุณวุฒิ .50

สงขลา อาจารย์ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาพิเศษมีคุณวุฒิสูงสุด คือมีค่า
 ครรชนีคุณวุฒิ 1.00 ส่วนอาจารย์ภาควิชาคิริยางคศาสตร์ กหกรรมศาสตร์ และบริหารธุรกิจ
 มีคุณวุฒิค่าสุด คือมีค่าครรชนีคุณวุฒิ .50

ตาราง 4 คุณวุฒิและค่าครรชนีคุณวุฒิอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 จำแนกตามวิทยาเขต

วิทยาเขต	คุณวุฒิ			ค่าครรชนีคุณวุฒิ
	ปริญญาเอก(%)	ปริญญาโท(%)	ปริญญาตรี(%)	
ประสานมิตร	5.66	75.47	18.87	.67
ปทุมวัน	21.43	75.00	3.57	.86
บางเขน		85.00	15.00	.67
พลศึกษา		83.33	16.67	.66
บางแสน	3.57	75.00	21.43	.66
มหาสารคาม	14.29	71.42	14.29	.71
พิษณุโลก		85.71	14.29	.67
สงขลา	1.00	85.71	14.29	.67

จากตาราง 4 แสดงว่า อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ปทุมวัน มีคุณวุฒิสูงสุดคือ มีค่าครรชนีคุณวุฒิ .86 ส่วนพลศึกษา บางแสนค่าสุด .66 ทั้งนี้เพราะ
 คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ประกอบด้วยอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก
 มากที่สุดร้อยละ 21.43 ปริญญาโทร้อยละ 75.00 ปริญญาตรีน้อยที่สุดร้อยละ 3.57 และ
 พลศึกษา ปริญญาโทร้อยละ 83.33 ปริญญาตรีร้อยละ 16.67 ส่วนบางแสน ถึงแม้จะประกอบ
 ด้วยอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกร้อยละ 3.57 ปริญญาโทร้อยละ 75.00 แต่มีปริญญาตรีมากที่สุด
 คือร้อยละ 21.43

นอกจากนี้ยังแสดงว่าคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน พลศึกษา ฟิสิกส์โลก และสงขลา ไม่มีอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก

ตาราง 5 คุณวุฒิและค่าครองชีพคุณวุฒิอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขต

วิทยาเขต	คุณวุฒิ			ค่าครองชีพคุณวุฒิ
	ปริญญาเอก(%)	ปริญญาโท(%)	ปริญญาตรี(%)	
ประสานมิตร	10.34	82.76	6.90	.71
ปทุมวัน	3.23	90.32	6.45	.69
บางเขน		100.00		.70
พลศึกษา		77.78	22.22	.65
บางแสน	6.52	86.96	6.52	.70
มหาสารคาม	9.09	81.82	9.09	.70
ฟิสิกส์โลก		100.00		.70
สงขลา		96.00	4.00	.69

จากตาราง 5 แสดงว่า อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีคุณวุฒิสูงสุดคือมีค่าครองชีพคุณวุฒิ .71 ส่วนพลศึกษาค่ำสุด .65 ทั้งนี้เพราะ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ประกอบด้วยอาจารย์คุณวุฒิ ปริญญาเอกมากที่สุดคือร้อยละ 10.34 ปริญญาโทร้อยละ 82.76 ปริญญาตรีร้อยละ 6.90 และพลศึกษา ปริญญาโทร้อยละ 77.78 ปริญญาตรีมากที่สุดร้อยละ 22.22

นอกจากนี้ยังแสดงว่า คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน พลศึกษา ฟิสิกส์โลก และสงขลา ยังไม่มีอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก

ตาราง 6 คุณวุฒิและค่าครองชีพคุณวุฒิอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จำแนกตามวิทยาเขต

วิทยาเขต	คุณวุฒิ			ค่าครองชีพคุณวุฒิ
	ปริญญาเอก(%)	ปริญญาโท(%)	ปริญญาตรี(%)	
ประสานมิตร	26.23	70.49	3.28	.77
ปทุมวัน		83.33	6.67	.68
บางเขน	4.55	95.45		.71
พลศึกษา		82.35	17.65	.66
บางแสน	25.00	70.83	4.17	.76
มหาสารคาม	20.00	80.00		.76
พิษณุโลก	11.11	88.84		.73
สงขลา	15.00	85.00		.74

จากตาราง 6 แสดงว่า อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีคุณวุฒิต่ำสุด คือมีค่าครองชีพคุณวุฒิ .77 ส่วนพลศึกษาต่ำสุด .66 ทั้งนี้เพราะ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ประกอบด้วยอาจารย์คุณวุฒิ ปริญญาเอกมากที่สุดคือร้อยละ 26.23 ปริญญาโทร้อยละ 70.49 ปริญญาตรีร้อยละ 3.28 และพลศึกษา ปริญญาโทร้อยละ 82.35 ปริญญาตรีมากที่สุดร้อยละ 17.65

นอกจากนี้ยังแสดงว่า ถึงแม้คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน พิษณุโลก สงขลา และมหาสารคาม จะประกอบด้วยอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกและ ปริญญาโทก็ตาม แต่ค่าครองชีพคุณวุฒิก็ยังต่ำกว่าประสานมิตร ทั้งนี้เพราะจำนวนอาจารย์คุณวุฒิ ปริญญาเอกน้อยกว่าประสานมิตร

ตาราง 7 คุณวุฒิและค่าครองชีพคุณวุฒิอาจารย์คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จำแนกตามวิทยาเขต

วิทยาเขต	คุณวุฒิ			ค่าครองชีพคุณวุฒิ
	ปริญญาเอก(%)	ปริญญาโท(%)	ปริญญาตรี(%)	
ประสานมิตร	10.81	81.08	8.11	.71
ปทุมวัน		47.50	12.50	.67
บางเขน		92.86	71.4	.68
พลศึกษา		77.78	22.22	.65
บางแสน		83.33	16.67	.66
มหาสารคาม	7.69	92.31		.72
พิษณุโลก	6.67	43.33		.72
สงขลา		92.31	7.69	.68

จากตาราง 7 แสดงว่าอาจารย์คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม พิษณุโลก มีคุณวุฒิสองชั้น คือมีค่าครองชีพคุณวุฒิ .72 ส่วนพลศึกษาต่ำสุด .65 ทั้งนี้เพราะคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคามประกอบด้วยอาจารย์ คุณวุฒิปริญญาเอกร้อยละ 7.69 ปริญญาโทร้อยละ 92.31 ถึงแม้จะมีปริญญาเอกมากที่สุดคือ ร้อย 10.81 ปริญญาโทร้อยละ 81.08 แต่ปริญญาตรีถึงร้อยละ 8.11 และพลศึกษา ปริญญาโทร้อยละ 77.78 ปริญญาตรีมากที่สุดร้อยละ 22.22

นอกจากนี้ยังแสดงว่า คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน บางเขน พลศึกษา บางแสน และพิษณุโลก ไม่มีอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก

ตาราง 8 คุณวุฒิและค่าครองชีพคุณวุฒิอาจารย์คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จำแนกตามวิทยาเขต

วิทยาเขต	คุณวุฒิ			ค่าครองชีพคุณวุฒิ
	ปริญญาเอก(%)	ปริญญาโท(%)	ปริญญาตรี(%)	
ประสานมิตร		90.00	10.00	.68
ปทุมวัน				
บางเขน				
พลศึกษา		55.00	45.00	.61
บางแสน				
มหาสารคาม				
พิษณุโลก				
สงขลา				

จากตาราง 8 แสดงว่าอาจารย์คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีคุณวุฒิสองกว่าอาจารย์คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา ทั้งนี้เพราะว่า คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ประกอบด้วยอาจารย์คุณวุฒิปริญญาโท ร้อยละ 90.00 ปริญญาตรีเพียงร้อยละ 10.00 ในขณะที่พลศึกษาประกอบด้วยอาจารย์คุณวุฒิปริญญาโทร้อยละ 55.00 แต่มีปริญญาตรีถึงร้อยละ 45.00

ตาราง 9 คุณวุฒิและค่าครองชีพคุณวุฒิอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
จำแนกตามคณะ

คณะ	คุณวุฒิ			ค่าครองชีพคุณวุฒิ
	ปริญญาเอก(%)	ปริญญาโท(%)	ปริญญาตรี(%)	
มนุษยศาสตร์	5.66	75.47	18.7	.67
วิทยาศาสตร์	10.34	82.76	6.90	.71
ศึกษาศาสตร์	26.23	70.49	3.28	.77
สังคมศาสตร์	10.81	81.08	8.11	.71
พลศึกษา		90.00	10.00	.68
บัณฑิตวิทยาลัย	66.67	33.33		.90
สถาบันวิจัยฯ	45.45	54.55		.83
สำนักทดสอบฯ	30.00	70.00		.79
สำนักหอสมุดกลาง	50.00	50.00		.85

จากตาราง 9 แสดงว่าอาจารย์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีคุณวุฒิสุงที่สุดคือ มีค่าครองชีพคุณวุฒิ .90 ส่วนคณะมนุษยศาสตร์ต่ำสุด .67 ทั้งนี้ เพราะอาจารย์บัณฑิตวิทยาลัยประกอบด้วยปริญญาเอกร้อยละ 66.67 ปริญญาโทร้อยละ 33.33 ส่วนคณะมนุษยศาสตร์ ประกอบด้วยอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกเพียงร้อยละ 5.66 ปริญญาโทร้อยละ 75.47 และปริญญาตรีมากที่สุดร้อยละ 18.87 สำหรับคณะพลศึกษา ไม่มีอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก แต่เป็นปริญญาโทร้อยละ 90.00 และปริญญาตรีร้อยละ 10.00

ตาราง 10 คุณวุฒิและค่าครองชีพคุณวุฒิอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน จำแนกตามคณะ

คณะ	คุณวุฒิ			ค่าครองชีพคุณวุฒิ
	ปริญญาเอก(%)	ปริญญาโท(%)	ปริญญาตรี(%)	
มนุษยศาสตร์	21.43	75.00	3.57	.86
วิทยาศาสตร์	3.23	90.32	6.45	.69
ศึกษาศาสตร์		93.33	6.67	.68
สังคมศาสตร์		87.50	12.50	.67

จากตาราง 10 แสดงว่าอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มีคุณวุฒิส่งสุด คือมีค่าครองชีพคุณวุฒิ .86 ส่วนคณะสังคมศาสตร์ต่ำสุด .67 ทั้งนี้ เพราะว่าคณะมนุษยศาสตร์ ประกอบด้วยอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกมากที่สุดคือร้อยละ 21.43 ปริญญาโทร้อยละ 75.00 ปริญญาตรีน้อยที่สุดร้อยละ 3.57 และคณะสังคมศาสตร์ ปริญญาโท ร้อยละ 87.50 ปริญญาตรีมากที่สุดร้อยละ 12.50

ตาราง 11 คุณวุฒิและค่าครองชีพคุณวุฒิอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน จำนวน
ตามคณะ

คณะ	คุณวุฒิ			ค่าครองชีพคุณวุฒิ
	ปริญญาเอก(%)	ปริญญาโท(%)	ปริญญาตรี(%)	
มนุษยศาสตร์		85.00	15.00	.67
วิทยาศาสตร์		100.00		.70
ศึกษาศาสตร์	4.55	95.45		.71
สังคมศาสตร์		92.86	7.14	.68

จากตาราง 11 แสดงว่าอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน มีคุณวุฒิส่งสุดคือมีค่าครองชีพคุณวุฒิ .71 คณะมนุษยศาสตร์ต่ำสุด .67 ทั้งนี้เพราะ คณะศึกษาศาสตร์ ประกอบด้วยอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกร้อยละ 4.55 ปริญญาโทร้อยละ 95.45 และคณะมนุษยศาสตร์ ปริญญาโทร้อยละ 85.00 ปริญญาตรีมากที่สุดร้อยละ 15.00

ตาราง 12 คุณวุฒิและค่าครองชีพคุณวุฒิอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พดศึกษา
จำแนกตามคณะ

คณะ	คุณวุฒิ			ค่าครองชีพคุณวุฒิ
	ปริญญาเอก(%)	ปริญญาโท(%)	ปริญญาตรี(%)	
พดศึกษา		55.00	45.00	.61
มนุษยศาสตร์		83.33	16.67	.66
วิทยาศาสตร์		77.78	22.22	.65
ศึกษาศาสตร์		82.35	17.65	.66
สังคมศาสตร์		77.78	22.22	.65

จากตาราง 12 แสดงว่าอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พดศึกษา มีคุณวุฒิสูงสุด คือมีค่าครองชีพคุณวุฒิ .66 และพดศึกษาค่ำสุด .61 ทั้งนี้เพราะว่าคณะมนุษยศาสตร์ ประกอบด้วยอาจารย์คุณวุฒิปริญญาโทมากที่สุดคือร้อยละ 83.33 ปริญญาตรีน้อยที่สุดคือร้อยละ 16.67 และคณะพดศึกษา ปริญญาโทร้อยละ 55.00 แต่ปริญญาตรีมากที่สุดร้อยละ 45.00

นอกจากนี้ยังแสดงว่า ทุกคณะในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พดศึกษา ไม่มีอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก

ตาราง 13 คุณวุฒิและค่าครองชีพคุณวุฒิอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
จำแนกตามคณะ

คณะ	คุณวุฒิ			ค่าครองชีพคุณวุฒิ
	ปริญญาเอก(%)	ปริญญาโท(%)	ปริญญาตรี(%)	
มนุษยศาสตร์	3.57	75.00	21.43	.66
วิทยาศาสตร์	6.52	86.96	6.52	.70
ศึกษาศาสตร์	25.00	70.83	4.17	.76
สังคมศาสตร์		83.33	16.67	.66

จากตาราง 13 แสดงว่าอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน มีคุณวุฒิสูงสุด คือมีค่าครองชีพคุณวุฒิ .76 คณะมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ต่ำสุด .66 ทั้งนี้เพราะว่าคณะศึกษาศาสตร์ ประกอบด้วยอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกมากที่สุดคือร้อยละ 25.00 ปริญญาโทร้อยละ 70.83 ปริญญาตรีร้อยละ 4.17 สำหรับคณะมนุษยศาสตร์ถึงแม้จะมีปริญญาเอกร้อยละ 3.57 ปริญญาโทร้อยละ 75.00 แต่มีปริญญาตรีเป็นจำนวนมากถึงร้อยละ 21.43 ส่วนคณะสังคมศาสตร์ ปริญญาโทร้อยละ 83.33 ปริญญาตรีร้อยละ 16.67

ตาราง 14 คุณวุฒิและค่าครองชีพคุณวุฒิอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม
จำแนกตามคณะ

คณะ	คุณวุฒิ			ค่าครองชีพคุณวุฒิ
	ปริญญาเอก(%)	ปริญญาโท(%)	ปริญญาตรี(%)	
มนุษยศาสตร์	14.29	71.42	14.29	.71
วิทยาศาสตร์	9.09	81.82	9.09	.70
ศึกษาศาสตร์	20.00	80.00		.76
สังคมศาสตร์	7.69	92.31		.72

จากตาราง 14 แสดงว่าอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม มีคุณวุฒิส่งสุดคือมีค่าครองชีพคุณวุฒิ .76 ส่วนคณะวิทยาศาสตร์ค่าสุด .70 ทั้งนี้เพราะคณะศึกษาศาสตร์ประกอบด้วยอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกมากที่สุดคือ ร้อยละ 20.00 ปริญญาโทร้อยละ 80.00 คณะมนุษยศาสตร์ ถึงแม้จะมีปริญญาเอกมากเป็นอันดับสองคือร้อยละ 14.29 ปริญญาโทร้อยละ 71.42 แต่มีปริญญาตรีมากที่สุดร้อยละ 14.29 และคณะวิทยาศาสตร์ ปริญญาเอกร้อยละ 9.09 ปริญญาโทร้อยละ 81.82 ปริญญาตรีร้อยละ 9.09

ตาราง 15 คุณวุฒิและค่าการชนี่คุณวุฒิอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินิจโลก
จำแนกตามคณะ

คณะ	คุณวุฒิ			ค่าการชนี่คุณวุฒิ
	ปริญญาเอก(%)	ปริญญาโท(%)	ปริญญาตรี(%)	
มนุษยศาสตร์		85.71	14.29	.67
วิทยาศาสตร์		100.00		.70
ศึกษาศาสตร์	11.11	88.89		.73
สังคมศาสตร์	6.67	93.33		.72

จากตาราง 15 แสดงว่าอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินิจโลก มีคุณวุฒิส่งสุด คือมีค่าการชนี่คุณวุฒิ .73 ส่วนคณะมนุษยศาสตร์ต่ำสุด .67 ทั้งนี้ เพราะคณะศึกษาศาสตร์ ประกอบด้วยอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกร้อยละ 11.11 ปริญญาโท ร้อยละ 88.89 และคณะมนุษยศาสตร์ ปริญญาโทร้อยละ 85.71 และปริญญาตรีร้อยละ 14.29 จะเห็นว่าคณะมนุษยศาสตร์ เพียงคณะเดียวเท่านั้นที่มีอาจารย์คุณวุฒิระดับปริญญาตรี

ตาราง 16 คุณวุฒิและค่าครองชีพคุณวุฒิอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา
จำแนกตามคณะ

คณะ	คุณวุฒิ			ค่าครองชีพคุณวุฒิ
	ปริญญาเอก(%)	ปริญญาโท(%)	ปริญญาตรี(%)	
มนุษยศาสตร์		85.71	14.29	.67
วิทยาศาสตร์		96.00	4.00	.69
ศึกษาศาสตร์	15.00	85.00	7.69	.74
สังคมศาสตร์		92.31	7.69	.68

จากตาราง 16 แสดงว่าอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มีคุณวุฒิต่ำสุด คือมีค่าครองชีพคุณวุฒิ .67 ส่วนคณะมนุษยศาสตร์ต่ำสุด .67 ทั้งนี้ เพราะคณะศึกษาศาสตร์ ประกอบด้วย ปริญญาเอกร้อยละ 15.00 ปริญญาโทร้อยละ 85.00 และคณะมนุษยศาสตร์ ปริญญาโทร้อยละ 85.71 ปริญญาตรีมากที่สุดร้อยละ 14.29

ตาราง 17 คุณวุฒิและค่าครองชีพคุณวุฒิอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม
วิทยาเขต

วิทยาเขต	คุณวุฒิ			ค่าครองชีพคุณวุฒิ
	ปริญญาเอก(%)	ปริญญาโท(%)	ปริญญาตรี(%)	
ประสานมิตร	17.34	74.60	8.06	.73
ปทุมวัน	7.77	85.56	6.67	.71
บางเขน	1.12	94.78	4.50	.69
พลศึกษา		67.90	32.10	.63
บางแสน	8.20	80.33	11.47	.70
มหาสารคาม	12.50	81.25	6.25	.72
พิษณุโลก	4.71	91.76	3.53	.72
สงขลา	3.79	89.88	6.33	.69

จากตาราง 17 แสดงว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีคุณวุฒิต่ำสุดคือ มีค่าครองชีพคุณวุฒิ .73 และพลศึกษาค่าสุด .63 ทั้งนี้เพราะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ประกอบด้วยอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกมากที่สุดร้อยละ 17.34 ปริญญาโทร้อยละ 74.60 ปริญญาตรีร้อยละ 8.06

สำหรับพลศึกษาไม่มีอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก ปริญญาโทร้อยละ 67.90 และปริญญาตรีมากที่สุดร้อยละ 32.10

ตาราง 18 คุณวุฒิและค่าครองชีพคุณวุฒิอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขต
ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

วิทยาเขต	คุณวุฒิ			ค่าครองชีพคุณวุฒิ
	ปริญญาเอก(%)	ปริญญาโท(%)	ปริญญาตรี(%)	
ส่วนกลาง	10.04	78.94	11.02	.70
ส่วนภูมิภาค	7.24	85.43	7.43	.70

จากตาราง 18 แสดงว่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค มีคุณวุฒิเท่ากันคือ มีค่าครองชีพคุณวุฒิ .70 แต่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒส่วนกลาง ประกอบด้วยอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกร้อยละ 10.04 ปริญญาโทร้อยละ 78.94 ปริญญาตรี ร้อยละ 11.02 ขณะที่ส่วนภูมิภาคมีปริญญาเอกร้อยละ 7.14 ปริญญาโทร้อยละ 85.43 และปริญญาตรีร้อยละ 7.43

2. ตำแหน่งทางวิชาการ ผลการศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประกอบด้วยศาสตราจารย์ร้อยละ 0.82 รองศาสตราจารย์ร้อยละ 7.34 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยละ 33.22 และอาจารย์ร้อยละ 58.62 รายละเอียดเกี่ยวกับตำแหน่งทางวิชาการ ของอาจารย์ปรากฏในตาราง 19-33

ตาราง 19 ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จำแนกตามวิทยาเขต

วิทยาเขต	ตำแหน่งทางวิชาการ			
	ศจ(%)	รศ(%)	ผศ(%)	อ(%)
ประสานมิตร		7.55	41.51	50.94
ปทุมวัน	3.57	10.71	42.86	42.86
บางเขน		15.00	30.00	55.00
พลศึกษา			16.05	83.95
บางแสน		3.57	60.71	35.72
มหาสารคาม		7.15	21.43	35.72
พิษณุโลก			14.29	85.71
สงขลา		9.52	19.05	71.43

จากตาราง 19 แสดงว่าอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางแสน มหาสารคาม มีตำแหน่งทางวิชาการมากที่สุด บางแสน รองศาสตราจารย์ร้อยละ
3.57 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ร้อยละ 60.71 อาจารย์ร้อยละ 35.72 มหาสารคาม
รองศาสตราจารย์ร้อยละ 7.15 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ร้อยละ 21.43 อาจารย์ร้อยละ
35.72 ส่วนพิษณุโลกน้อยที่สุด คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ร้อยละ 14.29 อาจารย์ร้อยละ
85.71

นอกจากนี้ยังแสดงว่า คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมี ศาสตราจารย์เฉพาะในปทุมวัน คือ ร้อยละ 3.57 รองศาสตราจารย์มีมากที่สุดในบางเขน คือร้อยละ 15.00 ส่วนพลศึกษาและพินธุโลก ไม่มีรองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มีมากที่สุดในบางแสน คือร้อยละ 60.71 ส่วนพินธุโลกน้อยที่สุดร้อยละ 14.29

ตาราง 20 ตำแหน่งทางวิชาการ ของอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จำแนกตามวิทยาเขต

วิทยาเขต	ตำแหน่งทางวิชาการ			
	ศจ(%)	รศ(%)	ผศ(%)	อ(%)
ประสานมิตร	1.72	6.90	43.10	48.28
ปทุมวัน		6.45	32.26	61.29
บางเขน		9.09	36.36	54.55
พลศึกษา			22.22	77.78
บางแสน		4.35	34.78	60.87
มหาสารคาม			13.64	86.36
พินธุโลก			45.44	54.56
สงขลา			32.00	68.00

จากตาราง 20 แสดงว่าอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีตำแหน่งทางวิชาการมากที่สุดคือ ศาสตราจารย์ร้อยละ 1.72 รองศาสตราจารย์ร้อยละ 6.90 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ร้อยละ 43.10 อาจารย์ร้อยละ 48.28 ส่วนมหาสารคามมีน้อยที่สุดคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ร้อยละ 13.64 อาจารย์ร้อยละ 86.36

นอกจากนี้ยังแสดงว่า คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีตำแหน่งศาสตราจารย์เฉพาะในวิทยาเขต ประสานมิตร คือร้อยละ 1.72 รองศาสตราจารย์ในวิทยาเขต ประสานมิตร ปทุมวัน บางเขน และบางแสน มีเป็นปริมาณใกล้เคียงกัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์มีมากที่สุด ในวิทยาเขตพิษณุโลก คือร้อยละ 45.44 ที่น้อยที่สุดคือ มหาสารคามร้อยละ 13.64

ตาราง 21 ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขต

วิทยาเขต	ตำแหน่งทางวิชาการ			
	ศจ(%)	รศ(%)	ผศ(%)	อ(%)
ประสานมิตร	1.64	16.39	36.07	45.90
ปทุมวัน		13.33	20.00	66.67
บางเขน			26.09	73.91
พลศึกษา			17.65	82.39
บางแสน		25.00	37.50	37.50
มหาสารคาม			66.67	33.33
พิษณุโลก		9.41	51.85	40.74
สงขลา		15.00	60.00	25.00

จากตาราง 21 แสดงว่าอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มีตำแหน่งทางวิชาการมากที่สุด คือรองศาสตราจารย์ร้อยละ 15.00 ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ร้อยละ 60.00 อาจารย์ร้อยละ 25.00 ส่วนพลศึกษามีน้อยที่สุด คือผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยละ 17.65 อาจารย์ร้อยละ 82.79

นอกจากนี้ยังแสดงว่าคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีตำแหน่ง ศาสตราจารย์เฉพาะในวิทยาเขตประสานมิตรคือร้อยละ 1.64 รองศาสตราจารย์มีมากที่สุดในวิทยาเขตบางแสนคือร้อยละ 25.00 ส่วนบางเขน พลศึกษา และมหาสารคาม ไม่มี ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์มีมากที่สุดใน มหาสารคามคือร้อยละ 66.67

ตาราง 22 ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขต

วิทยาเขต	ตำแหน่งทางวิชาการ			
	ศจ(%)	รศ(%)	ผศ(%)	อ(%)
ประสานมิตร	5.40	16.22	29.73	48.65
ปทุมวัน		6.25	18.75	75.00
บางเขน			28.71	71.29
พลศึกษา			22.22	77.78
บางแสน		4.17	41.67	54.16
มหาสารคาม			30.77	69.23
พิษณุโลก		6.67	40.00	53.33
สงขลา			30.77	69.23

จากตาราง 22 แสดงว่าอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีตำแหน่งทางวิชาการมากที่สุด คือศาสตราจารย์ร้อยละ 5.40 รองศาสตราจารย์

ร้อยละ 16.22 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ร้อยละ 29.73 อาจารย์ร้อยละ 48.65 ส่วนพลศึกษา มีน้อยที่สุด คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ร้อยละ 22.22 อาจารย์ร้อยละ 77.78

นอกจากนี้ยังแสดงว่า คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีตำแหน่ง ศาสตราจารย์เฉพาะในวิทยาเขตประสานมิตร คือร้อยละ 5.40 รองศาสตราจารย์มีมากที่สุด ในประสานมิตรคือร้อยละ 16.22 ส่วนบางเขน พลศึกษา มหาสารคาม สงขลา ไม่มี ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์มีมากที่สุดในบางแสน คือร้อยละ 41.67 ที่ น้อยที่สุดคือปทุมวัน ร้อยละ 18.75

ตาราง 23 ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรและพลศึกษา

วิทยาเขต	ตำแหน่งทางวิชาการ			
	ศจ(%)	รศ(%)	ผศ(%)	อ(%)
ประสานมิตร		9.10	45.45	45.45
ปทุมวัน				
บางเขน				
พลศึกษา			10.00	90.00
บางแสน				
มหาสารคาม				
พิษณุโลก				
สงขลา				

จากตาราง 23 แสดงว่าอาจารย์คณะพลศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีตำแหน่งทางวิชาการมากกว่า อาจารย์คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา คือประสานมิตรมีรองศาสตราจารย์ร้อยละ 9.10 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ร้อยละ 35.45 อาจารย์ร้อยละ 45.45 ส่วนพลศึกษาผู้ช่วยศาสตราจารย์ร้อยละ 10.00 อาจารย์ร้อยละ 90.00

ตาราง 24 ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามคณะ

คณะ	ตำแหน่งทางวิชาการ			
	ศจ. (%)	รศ. (%)	ผศ. (%)	อ. (%)
มนุษยศาสตร์		7.55	41.51	50.95
วิทยาศาสตร์	1.72	6.90	43.10	48.28
ศึกษาศาสตร์	1.64	16.39	36.06	45.91
สังคมศาสตร์	5.41	16.22	29.73	48.64
พลศึกษา		9.10	45.45	45.45
บัณฑิตวิทยาลัย	16.67		16.67	66.66
สถาบันวิจัยฯ	9.10	9.10	27.27	54.53
สำนักทดสอบฯ		20.00	20.00	60.00
สำนักหอสมุดฯ			50.00	50.00

จากตาราง 24 แสดงว่าอาจารย์คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีตำแหน่งทางวิชาการมากที่สุด คือ รองศาสตราจารย์ร้อยละ 9.10

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยละ 45.44 อาจารย์ ร้อยละ 45.45 ส่วนบัณฑิตวิทยาลัย มีน้อยที่สุด คือ ศาสตราจารย์ ร้อยละ 16.67 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยละ 16.67 อาจารย์ ร้อยละ 66.66

นอกจากนี้ยังแสดงว่า บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีตำแหน่งศาสตราจารย์มากที่สุดคือร้อยละ 16.67 รองลงมาได้แก่สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ร้อยละ 9.10 ส่วนคณะมนุษยศาสตร์ พลศึกษา สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา สำนักหอสมุดกลาง ไม่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ มีมากที่สุดในสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา คือร้อยละ 20.00 ส่วนบัณฑิตวิทยาลัย และสำนักหอสมุดกลาง ไม่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มีมากที่สุดในสำนักหอสมุดกลางคือร้อยละ 50.00 ที่น้อยที่สุดคือบัณฑิตวิทยาลัยร้อยละ 16.67

ตาราง 25 ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน จำแนกตาม คณะ

คณะ	ตำแหน่งทางวิชาการ			
	ศจ(%)	รศ(%)	ผศ(%)	อ(%)
มนุษยศาสตร์	3.57	10.71	42.86	42.86
วิทยาศาสตร์	—	6.45	32.26	61.29
ศึกษาศาสตร์	—	13.33	20.00	66.67
สังคมศาสตร์	—	6.25	18.75	75.00

จากตาราง 25 แสดงว่าอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มีตำแหน่งทางวิชาการมากที่สุดคือ ศาสตราจารย์รายนละ 3.57 รองศาสตราจารย์ 10.71 ผู้ช่วยศาสตราจารย์รายนละ 42.86 อาจารย์รายนละ 42.86 ส่วนคณะสังคมศาสตร์ มีน้อยที่สุด คือ รองศาสตราจารย์รายนละ 6.25 ผู้ช่วยศาสตราจารย์รายนละ 18.75 อาจารย์รายนละ 75.00

นอกจากนี้ยังแสดงว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มีตำแหน่งศาสตราจารย์ เฉพาะคณะมนุษยศาสตร์ คือ รายนละ 3.57 รองศาสตราจารย์มีมากที่สุดในคณะศึกษาศาสตร์ คือ รายนละ 13.33 ที่น้อยที่สุดคือคณะสังคมศาสตร์รายนละ 6.25 ผู้ช่วยศาสตราจารย์มีมากที่สุดในคณะมนุษยศาสตร์คือ รายนละ 42.86 ที่น้อยที่สุดคือคณะสังคมศาสตร์รายนละ 10.75

ตาราง 26 ตำแหน่งทางวิชาการอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน จำแนกตาม คณะ

คณะ	ตำแหน่งทางวิชาการ			
	ศจ(%)	รศ(%)	ผศ(%)	อ(%)
มนุษยศาสตร์		15.00	30.00	55.00
วิทยาศาสตร์		9.09	36.76	54.55
ศึกษาศาสตร์			26.09	73.91
สังคมศาสตร์			28.57	71.43

จากตาราง 26 กล่าวว่า อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน มีตำแหน่งทางวิชาการมากที่สุด คือ รองศาสตราจารย์รายนละ 15.00 ผู้ช่วยศาสตราจารย์รายนละ 30.00 อาจารย์รายนละ 55.00 ส่วนคณะศึกษาศาสตร์มีน้อยที่สุด คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์รายนละ 26.09 อาจารย์รายนละ 73.91

นอกจากนี้ยังแสดงว่า ทุกคณะในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน ไม่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ เฉพาะในคณะมนุษยศาสตร์คือร้อยละ 15.00 และคณะวิทยาศาสตร์ร้อยละ 9.09 ผู้ช่วยศาสตราจารย์มีมากที่สุดในคณะวิทยาศาสตร์คือร้อยละ 36.36 ที่น้อยที่สุดคือคณะศึกษาศาสตร์คือร้อยละ 26.09

ตาราง 27 ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา
จำแนกตามคณะ

คณะ	ตำแหน่งทางวิชาการ			
	ศจ(%)	รศ(%)	ผศ(%)	อ(%)
พลศึกษา			10.00	90.00
มนุษยศาสตร์			33.33	66.67
วิทยาศาสตร์			22.22	77.78
ศึกษาศาสตร์			17.65	82.35
สังคมศาสตร์			22.22	77.78

จากตาราง 27 แสดงว่าอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา มีตำแหน่งทางวิชาการมากที่สุดคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ร้อยละ 33.33 อาจารย์ร้อยละ 66.67 ส่วนคณะพลศึกษามีน้อยที่สุด คือผู้ช่วยศาสตราจารย์ร้อยละ 10.00 อาจารย์ร้อยละ 90.00

นอกจากนี้ยังแสดงว่า ทุกคณะในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา ไม่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ ส่วน ผู้ช่วยศาสตราจารย์มีมากที่สุดในคณะมนุษยศาสตร์คือร้อยละ 33.33 ที่น้อยที่สุดคือ คณะพลศึกษาร้อยละ 10.00

ตาราง 28 ตำแหน่งทางวิชาการอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน จำแนกตามคณะ

คณะ	ตำแหน่งทางวิชาการ			
	ศจ(%)	รศ(%)	ผศ(%)	อ(%)
มนุษยศาสตร์		3.57	60.71	35.72
วิทยาศาสตร์		3.35	34.78	60.87
ศึกษาศาสตร์		25.00	37.50	37.50
สังคมศาสตร์		4.17	41.67	54.16

จากตาราง 28 แสดงว่าอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน มีตำแหน่งทางวิชาการมากที่สุด คือ รองศาสตราจารย์ร้อยละ 3.57 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ร้อยละ 60.71 อาจารย์ร้อยละ 35.72 ส่วนคณะวิทยาศาสตร์มีน้อยที่สุด คือ รองศาสตราจารย์ร้อยละ 3.35 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ร้อยละ 35.78 อาจารย์ร้อยละ 60.87

นอกจากนี้ยังแสดงว่า ทุกคณะในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ไม่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์มีมากที่สุดในคณะศึกษาศาสตร์ คือร้อยละ 25.00

ที่น้อยที่สุดคือคณะวิทยาศาสตร์ คือร้อยละ 3.35 ผู้ช่วยศาสตราจารย์มีมากที่สุดในคณะ
มนุษยศาสตร์ คือร้อยละ 60.71 ที่น้อยที่สุดคือคณะวิทยาศาสตร์ร้อยละ 34.48

ตาราง 29 ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม
จำแนกตามคณะ

คณะ	ตำแหน่งทางวิชาการ			
	ศจ(%)	รศ(%)	ผศ(%)	อ(%)
มนุษยศาสตร์		7.14	21.43	71.43
วิทยาศาสตร์			13.64	86.36
ศึกษาศาสตร์			33.33	66.67
สังคมศาสตร์			30.77	69.23

จากตาราง 29 แสดงว่าอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาสารคาม มีตำแหน่งทางวิชาการมากที่สุดคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ร้อยละ 33.33
อาจารย์ร้อยละ 66.67 ส่วนคณะวิทยาศาสตร์มีน้อยที่สุด คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ร้อยละ
13.64 อาจารย์ร้อยละ 80.76

นอกจากนี้ยังแสดงว่า ทุกคณะในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม ไม่มี
ตำแหน่ง ศาสตราจารย์ ส่วนรองศาสตราจารย์มีเฉพาะในคณะมนุษยศาสตร์ ร้อยละ 7.14
เท่านั้น

ตาราง 30 ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินิจโลก จำแนกตามคณะ

คณะ	ตำแหน่งทางวิชาการ			
	ศจ(%)	รศ(%)	ผศ(%)	อ(%)
มนุษยศาสตร์			14.29	85.71
วิทยาศาสตร์			45.45	54.55
ศึกษาศาสตร์		7.41	40.74	51.85
สังคมศาสตร์		6.67	39.99	53.34

จากตาราง 30 แสดงว่าอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินิจโลก มีตำแหน่งทางวิชาการมากที่สุด คือ รองศาสตราจารย์ ร้อยละ 7.41 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยละ 40.74 อาจารย์ ร้อยละ 51.75 ส่วนคณะมนุษยศาสตร์มีน้อยที่สุด ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยละ 14.29 อาจารย์ ร้อยละ 85.71

นอกจากนี้ยังแสดงว่า ทุกคณะในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินิจโลก ไม่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ ส่วนรองศาสตราจารย์มีเฉพาะในคณะศึกษาศาสตร์ ร้อยละ 7.41 และคณะสังคมศาสตร์ ร้อยละ 6.67

ตาราง 31 ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา จำแนกตามคณะ

คณะ	ตำแหน่งทางวิชาการ			
	ศจ(%)	รศ(%)	ผศ(%)	อ(%)
มนุษยศาสตร์		9.52	19.05	71.43
วิทยาศาสตร์			32.00	68.00
ศึกษาศาสตร์		15.00	25.00	60.00
สังคมศาสตร์			30.76	69.24

จากตาราง 31 แสดงว่าอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มีตำแหน่งทางวิชาการมากที่สุด คือรองศาสตราจารย์ ร้อยละ 15.00 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยละ 25.00 อาจารย์ ร้อยละ 60.00 ส่วนคณะมนุษยศาสตร์มีน้อยที่สุด คือรองศาสตราจารย์ ร้อยละ 9.52 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยละ 19.05 อาจารย์ ร้อยละ 71.43

นอกจากนี้ยังแสดงว่า ทุกคณะในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ไม่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ ส่วนรองศาสตราจารย์มีเฉพาะในคณะศึกษาศศร้อยละ 15.00 และคณะมนุษยศาสตร์ร้อยละ 9.52

ตาราง 32 ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม
วิทยาเขต

วิทยาเขต	ตำแหน่งทางวิชาการ			
	ศจ(%)	รศ(%)	ผศ(%)	อ(%)
ประสานมิตร	2.42	12.09	37.10	48.39
ปทุมวัน	1.11	8.89	31.11	58.89
บางเขน		6.74	31.46	61.80
พลศึกษา		—	16.05	83.95
บางแสน		8.20	42.62	49.18
มหาสารคาม		1.56	23.44	75.00
พิษณุโลก		3.53	42.35	54.12
สงขลา		6.33	26.58	67.09

จากตาราง 32 แสดงว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีตำแหน่งทางวิชาการมากที่สุดคือ ศาสตราจารย์ร้อยละ 2.42 รองศาสตราจารย์ร้อยละ 12.09 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ร้อยละ 37.10 อาจารย์ร้อยละ 48.39 รองลงมาได้แก่ บางแสน รองศาสตราจารย์ร้อยละ 8.20 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ร้อยละ 42.62 อาจารย์ร้อยละ 49.18 ส่วนพลศึกษามีน้อยที่สุด คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ร้อยละ 16.05 อาจารย์ร้อยละ 83.95

นอกจากนี้ยังแสดงว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา มีตำแหน่งอาจารย์มากที่สุด คือร้อยละ 83.95 รองลงมาได้แก่ มหาสารคามร้อยละ 75.00 สงขลาร้อยละ 67.09 ประสานมิตร น้อยที่สุดร้อยละ 48.39

ตาราง 33 ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค

วิทยาเขต	ตำแหน่งทางวิชาการ			
	คจ	รศ	ผศ	อ
ส่วนกลาง	1.76	8.66	31.70	58.28
ส่วนภูมิภาค		5.43	35.43	59.14

จากตาราง 33 แสดงว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนกลาง มีตำแหน่งทางวิชาการมากกว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนภูมิภาค คือส่วนกลางมี ศาสตราจารย์รายนละ 1.76 รองศาสตราจารย์รายนละ 8.66 ผู้ช่วยศาสตราจารย์รายนละ 31.70 และอาจารย์รายนละ 58.28 ส่วนภูมิภาคมีรองศาสตราจารย์รายนละ 5.43 ผู้ช่วยศาสตราจารย์รายนละ 35.43 และอาจารย์รายนละ 59.14

3. ผลงานทางวิชาการ ผลการศึกษพบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีผลงานการวิจัย 637 เรื่อง ผลงานการเขียนตำรา 1,128 เล่ม และผลงานการเขียนบทความ 2,829 เรื่อง รายละเอียดเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปรากฏในตาราง 34-59

ตาราง 34 ผลงานทางวิชาการ อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามภาควิชา

ภาควิชา	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย(เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
จิตวิทยา	3	6	2.00	6	2.00	5	1.70
บรรณารักษศาสตร์	10			13	1.30	30	3.00
ดุริยางคศาสตร์	5			2	0.40	1	0.20
ภาษาตะวันตก	12	2	0.17	20	1.67	97	8.08
ภาษาไทยและภาษาตะวันออก	14	1	0.07	15	1.07	124	8.86
ภาษาศาสตร์	3	3	1.00	14	4.67	19	6.33
ศิลปะและวัฒนธรรม	6			11	1.83	59	9.83
คณิตศาสตร์	12			14	1.17	7	0.58
คหกรรมศาสตร์	9	12	1.33	20	2.22	126	14.00
เคมี	7	4	0.57	12	1.71	11	1.57
ฟิสิกส์	8	8	1.00	7	0.88		
ชีววิทยา	14	16	1.42	21	1.50	13	0.93
วิทยาศาสตร์	8	3	0.38	21	2.63	41	5.13
การแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา	10	2	0.20	9	0.90	35	3.50
การบริหารการศึกษา	8	4	0.50	16	2.00	92	11.50
การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาพิเศษ	8	6	0.75	13	1.63	12	1.50
เทคโนโลยีทางการศึกษา	11	3	0.27	21	1.91	107	9.73
พื้นฐานการศึกษา	10	10	1.00	21	2.10	127	12.70

ตาราง 34 (ต่อ)

ภาควิชา	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย (เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
หลักสูตรและการสอน	4	13	0.93	17	1.21	97	6.93
บริหารธุรกิจ	8	3	0.38	2	0.25	12	1.50
ประวัติศาสตร์	8	3	0.38	22	2.75	39	4.88
ภูมิศาสตร์	10	4	0.40	14	1.40	50	5.00
รัฐศาสตร์	4	3	0.75	8	2.00	27	6.75
เศรษฐศาสตร์	4			4	1.00		
สังคมวิทยา	3	5	1.67	11	3.67	10	3.33
พลศึกษา	5	1	0.20	1	0.20	5	1.00
สันตนาการ	1						
สุขศึกษา	4	3	0.75	8	2.00	10	2.50

จากตาราง 34 แสดงว่าอาจารย์ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีผลงานการวิจัยมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 2 เรื่อง รองลงมาได้แก่ภาควิชาสังคมวิทยา 1.67 เรื่อง ภาควิชาชีววิทยา 1.42 เรื่อง ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ 1.33 เรื่อง ภาควิชาภาษาศาสตร์ ฟิสิกส์ และพื้นฐานการศึกษา 1.00 เรื่อง ส่วนภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คุริยางคศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรม คณิตศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และสันตนาการ ไม่มีผลงานการวิจัย ด้านการเขียนตำรา พบว่า อาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์ มีผลงานมากที่สุดเฉลี่ยคนละ 4.67 เล่ม รองลงมาได้แก่ภาควิชาสังคมวิทยา 3.67 เล่ม ภาควิชาประวัติศาสตร์ 2.75 เล่ม ภาควิชาวิทยาศาสตร์ 2.63 เล่ม ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ 2.22 เล่ม และภาควิชา

พื้นฐานการศึกษา 2.10 เล่ม ส่วนภาควิชาที่ไม่มีผลงานได้แก่ภาควิชาสันตนาการ ที่มีผลงานน้อยได้แก่ ภาควิชาบริหารธุรกิจ 0.25 เล่ม คุริยางคศาสตร์ 0.40 เล่ม พิสิกส์ 0.88 เล่ม และการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา 0.90 เล่ม สำหรับการเขียนบทความ อาจารย์ภาควิชาคหกรรมศาสตร์มีผลงานมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 14.00 เรื่อง รองลงมาได้แก่ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา 12.70 เรื่อง ภาควิชาการบริหารการศึกษา 11.50 เรื่อง ภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม 9.83 เรื่อง ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา 9.73 เรื่อง และภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก 8.86 เรื่อง ส่วนภาควิชาที่ไม่มีผลงานได้แก่ ภาควิชาพิสิกส์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ และภาควิชาสันตนาการ ภาควิชาที่มีผลงานน้อยได้แก่ ภาควิชาคุริยางคศาสตร์ 0.20 เรื่อง ภาควิชาคณิตศาสตร์ 0.58 เรื่อง และภาควิชาชีววิทยา 0.93 เรื่อง

ตาราง 35 ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
จำแนกตามภาควิชา

ภาควิชา	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย (เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
จิตวิทยา							
บรรณารักษศาสตร์	3	1	0.33	6	2.00	49	16.33
คุริยางคศาสตร์							
ภาษาตะวันตก	15	3	0.20	16	1.07	16	1.07
ภาษาไทยและภาษาตะวันออก	7	2	0.29	6	0.86	17	2.43
ภาษาศาสตร์	3	1	0.33			7	2.33
ศิลปะและวัฒนธรรม							

ตาราง 35 (ต่อ)

ภาควิชา	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย (เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
คณิตศาสตร์	7	3	0.43	7	1.00	11	1.57
คหกรรมศาสตร์	2					5	2.50
เคมี	6	3	0.50	2	0.33	1	0.17
ฟิสิกส์	8			5	0.63		
ชีววิทยา	6	3	0.50	4	0.67	3	0.50
วิทยาศาสตร์	2						
การแนะแนวและจิตวิทยา	3						
การศึกษา							
การบริหารการศึกษา	2			1	0.50	5	2.50
การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษา พิเศษ							
เทคโนโลยีทางการศึกษา							
พื้นฐานการศึกษา	5	2	0.40	6	1.20	6	1.20
หลักสูตรและการสอน	3			3	1.00	2	0.67
บริหารธุรกิจ							
ประวัติศาสตร์	6			5	0.83	4	0.67
ภูมิศาสตร์	4			4	1.00		
รัฐศาสตร์	2	1	0.50	1	0.50		
เศรษฐศาสตร์	3						
สังคมวิทยา	1	1	1.00				

จากตาราง 35 แสดงว่าอาจารย์ภาควิชาสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มีผลงานการวิจัยมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 1.00 เรื่อง รองลงมาได้แก่ภาควิชาเคมี ชีววิทยา และรัฐศาสตร์ 0.50 เรื่อง คณิตศาสตร์ 0.43 เรื่อง และพื้นฐานการศึกษา 0.40 เรื่อง ส่วนอาจารย์ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ ฟิสิกส์ วิทยาศาสตร์ การแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา บริหารการศึกษา การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาพิเศษ หลักสูตรและการสอน ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ ไม่มีผลงานการวิจัย คำนวณการเขียนตำราพบว่า อาจารย์ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์มีผลงานมากที่สุดเฉลี่ยคนละ 2.00 เล่ม รองลงมาได้แก่ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา 1.20 เล่ม ภาควิชาภาษาตะวันตก 1.07 เล่ม และภาควิชาคณิตศาสตร์ หลักสูตรและการสอน และภูมิศาสตร์ 1.00 เล่ม ส่วนอาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ การแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาพิเศษ เศรษฐศาสตร์ และสังคมวิทยา ไม่มีผลงานการเขียนตำรา สำหรับการเขียนบทความ อาจารย์ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ มีผลงานมากที่สุดเฉลี่ยคนละ 16.33 เรื่อง รองลงมาได้แก่ ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ บริหารการศึกษา 2.50 เรื่อง ภาษาไทยและภาษาตะวันออก 2.43 เรื่อง และภาษาศาสตร์ 2.33 เรื่อง ส่วนอาจารย์ภาควิชาฟิสิกส์ วิทยาศาสตร์ การแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาพิเศษ ภูมิศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และสังคมวิทยา ไม่มีผลงานการเขียนบทความ

ตาราง 36 ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน จำแนกตามภาควิชา

ภาควิชา	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย(เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
จิตวิทยา							
บรรณารักษศาสตร์	2			3	1.50	4	2.00
ดุริยางคศาสตร์							
ภาษาตะวันตก	6			6	1.00	25	4.17
ภาษาไทยและภาษาตะวันออก	7	1	0.14	18	2.57	35	12.14
ภาษาศาสตร์	2	1	0.50	1	0.50	4	2.00
ศิลปะและวัฒนธรรม	3			4	1.33		
คณิตศาสตร์	7	3	0.43	21	3.00	51	7.29
คหกรรมศาสตร์	4						
เคมี	6	3	0.50	6	1.00		
ฟิสิกส์	7	2	0.29	5	0.71	1	0.14
ชีววิทยา	6	3	0.50	11	1.83	3	0.50
วิทยาศาสตร์	2	1	0.50	3	1.50	1	0.50
การแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา	5	1	0.20	2	1.20	18	3.60
การบริหารการศึกษา	4			5	1.25	19	4.75
การศึกษานานาชาติและการศึกษาพิเศษ							
เทคโนโลยีทางการศึกษา	6			6	1.00		
พื้นฐานการศึกษา	5	5	1.00	5	1.00	10	2.00

ตาราง 36 (ต่อ)

ภาควิชา	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย(เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
หลักสูตรและการสอน	3	3	1.00	6	2.00	10	3.33
บริหารธุรกิจ							
ประวัติศาสตร์	6	1	0.17	5	0.83	7	1.17
ภูมิศาสตร์	2			1	0.50		
รัฐศาสตร์	2			3	1.50	2	1.00
เศรษฐศาสตร์	2	3	1.50	6	3.00	15	7.50
สังคมวิทยา	2			2	1.00		

จากตาราง 36 แสดงว่าอาจารย์ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน มีผลงานการวิจัยมากที่สุดเฉลี่ยคนละ 1.50 เรื่อง รองลงมาได้แก่ ภาควิชาพื้นฐาน การศึกษา และหลักสูตรและการสอน 1.00 เรื่อง ส่วนอาจารย์ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ ภาษาตะวันตก ศิลปะและวัฒนธรรม คหกรรมศาสตร์ การบริหารการศึกษา เทคโนโลยีทางการ ศึกษา ภูมิศาสตร์ รัฐศาสตร์ และสังคมวิทยา ไม่มีผลงานการวิจัยด้านการเขียนตำรา พบว่า อาจารย์ภาควิชาคณิตศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ มีผลงานมากที่สุดเฉลี่ยคนละ 3.00 เล่ม รองลงมา ได้แก่ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก 2.57 เล่ม ภาควิชาหลักสูตรและการสอน 2.00 เล่ม ส่วนอาจารย์ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ ไม่มีผลงานการเขียนตำรา ภาควิชาที่มีผลงานน้อย ได้แก่ ภาควิชาภาษาศาสตร์ ภาควิชาภูมิศาสตร์ 0.50 เล่ม ภาควิชาฟิสิกส์ 0.71 เล่ม และ

สำหรับการเขียนบทความ อาจารย์ภาควิชาภาษาไทย และภาษาตะวันออก มีผลงานมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 12.14 เรื่อง รองลงมาได้แก่ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ 7.50 เรื่อง ภาควิชาคณิตศาสตร์ 7.29 เรื่อง ภาควิชาการบริหารการศึกษา 4.75 เรื่อง และภาควิชาภาษาตะวันตก 4.17 เรื่อง ส่วนอาจารย์ภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม คหกรรมศาสตร์ เคมี เทคโนโลยีทางการศึกษา ภูมิศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ไม่มีผลงานการเขียนบทความ

ตาราง 37 ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พดศึกษา จำแนกตามภาควิชา

ภาควิชา	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย(เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
จิตวิทยา							
บรรพารักษ์ศาสตร์	1						
คุรุศึกษาศาสตร์							
ภาษาตะวันตก	2						
ภาษาไทยและภาษาตะวันออก	3			2	0.67	2	0.67
ภาษาศาสตร์							
ศิลปะและวัฒนธรรม							
คณิตศาสตร์	2			1	0.50	3	1.50
คหกรรมศาสตร์	1						
เคมี	1			2	2.00		
ฟิสิกส์	2			3	1.50		
ชีววิทยา	3						

ตาราง 37 (ต่อ)

ภาควิชา	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย(เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
วิทยาศาสตร์							
การแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา	3			2	0.67	1	0.33
การบริหารการศึกษา	5			1	0.20	5	1.00
การศึกษานานาชาติและการศึกษาพิเศษ							
เทคโนโลยีทางการศึกษา	3			2	0.67		
พื้นฐานการศึกษา	3			1	0.33		
หลักสูตรและการสอน	3			2	0.67	6	2.00
บริหารธุรกิจ							
ประวัติศาสตร์	4			3	0.75		
ภูมิศาสตร์	1						
รัฐศาสตร์	2						
เศรษฐศาสตร์	1			1	1.00		
สังคมวิทยา	1						
พลศึกษา	29	1	0.03	15	0.52	12	0.41
สหพันธการ	5			4	0.80	25	5.00
สุขศึกษา	6			11	1.83	2	0.33

จากตาราง 37 แสดงว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา ทุกภาควิชา ไม่มีผลงานการวิจัยด้านการเขียนตำรา พบว่าอาจารย์ภาควิชาเคมีมีผลงานมากที่สุด 2.00 เล่ม รองลงมาได้แก่ภาควิชาฟิสิกส์ 1.50 เล่ม ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ 1 เล่ม ส่วนอาจารย์ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ ภาษาตะวันตก คหกรรมศาสตร์ ชีววิทยา ภูมิศาสตร์ รัฐศาสตร์ และสังคมวิทยา ไม่มีผลงานการเขียนตำรา สำหรับการเขียนบทความ อาจารย์ภาควิชาหลักสูตร และการสอนมีผลงานมากที่สุด 200 เรื่อง ภาควิชาคณิตศาสตร์ 1.50 เรื่อง ภาควิชาบริหารการศึกษา 1.00 เรื่อง ภาควิชาภาษาไทย และภาษาตะวันออก 0.67 เรื่อง และภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา 0.33 เรื่อง นอกนั้นไม่มีผลงานการเขียนบทความ

ตาราง 38 ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางส่วน จำแนกตามภาควิชา

ภาควิชา	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย (เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
จิตวิทยา	3			8	2.67	2	0.67
บรรณารักษศาสตร์	5			1	2.20		
ดุริยางคศาสตร์	1						
ภาษาตะวันตก	4			11	2.75	13	3.25
ภาษาไทยและภาษาตะวันออก	10	5	0.50	15	1.50	19	1.90
ภาษาศาสตร์	2			2	1.00	2	1.00
ศิลปะและวัฒนธรรม	3	1	0.33	4	1.33	1	0.33
คณิตศาสตร์	8	2	0.25	5	0.63	17	2.13
คหกรรมศาสตร์	5	2	0.40	2	0.40	41	8.20

ตาราง 38 (ต่อ)

ภาควิชา	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย(เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
เคมี	7	5	0.71	7	1.00	17	2.43
ฟิสิกส์	10	6	0.60	13	1.30	38	3.80
ชีววิทยา	16	38	2.38	32	2.00	145	9.06
วิทยาศาสตร์							
การแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา	3	1	0.33	4	1.33	56	18.67
การบริหารการศึกษา	4	1	0.25	8	2.00	17	4.25
การศึกษานักใหญ่และการศึกษาพิเศษ							
เทคโนโลยีทางการศึกษา	3			10	3.33		
พื้นฐานการศึกษา	5	1	0.20	5	1.00	20	4.00
หลักสูตรและการสอน	9	8	0.89	15	1.67	8	0.89
บริหารธุรกิจ	3			3	1.00	6	2.00
ประวัติศาสตร์	8	3	0.38	8	1.00	14	1.75
ภูมิศาสตร์	4	2	0.50	5	1.25	8	2.00
รัฐศาสตร์	3	6	2.00	8	2.67	22	7.33
เศรษฐศาสตร์	2			3	1.50		
สังคมวิทยา	4			4	1.00	4	1.00

จากตาราง 38 แสดงว่า อาจารย์ภาควิชาชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน มีผลงานการวิจัยมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 2.38 เรื่อง รองลงมาได้แก่ภาควิชารัฐศาสตร์ 2.00 เรื่อง ส่วนอาจารย์ภาควิชาจิตวิทยา บรรณารักษศาสตร์ คุุริยางคศาสตร์ ภาษาตะวันตก ภาษาศาสตร์ เทคโนโลยีทางการศึกษา บริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ และสังคมวิทยา ไม่มีผลงานการวิจัยด้านการเขียนตำราพบว่า อาจารย์ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มีผลงานมากที่สุดเฉลี่ยคนละ 3.33 เล่ม รองลงมาได้แก่ภาควิชาภาษาตะวันตก 2.75 เล่ม จิตวิทยาและรัฐศาสตร์ 2.67 เล่ม ส่วนภาควิชาคุุริยางคศาสตร์ ไม่มีผลงานการเขียนตำราและภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มีผลงานน้อยที่สุด 0.40 เล่ม สำหรับการเขียนบทความ อาจารย์ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มีผลงานมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 18.67 เรื่อง รองลงมาได้แก่ภาควิชาชีววิทยา 9.06 เรื่อง คหกรรมศาสตร์ 8.20 เรื่อง และรัฐศาสตร์ 7.33 เรื่อง ส่วนภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คุุริยางคศาสตร์ เทคโนโลยีทางการศึกษา และเศรษฐศาสตร์ ไม่มีผลงานการเขียนบทความ

ตาราง 39 ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม
จำแนกตามภาควิชา

ภาควิชา	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย (เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
จิตวิทยา							
บรรณารักษศาสตร์	4	12	3.00	17	4.25	40	10.00
คุุริยางคศาสตร์	1	1	1.00				
ภาษาตะวันตก	2						
ภาษาไทยและภาษาตะวันออก	3			9	3.00	63	21.00

ตาราง 39 (ต่อ)

ภาควิชา	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย(เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
ภาษาศาสตร์	2						
ศิลปะและวัฒนธรรม	2					30	15.00
คณิตศาสตร์	5						
คหกรรมศาสตร์	3	1	0.33	8	2.67	8	2.67
เคมี	3	2	0.67	4	1.33	3	1.00
ฟิสิกส์	4						
ชีววิทยา	7	7	1.00	13	1.86	10	1.43
วิทยาศาสตร์							
การแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา	5	5	1.00	10	2.00	18	3.60
การบริหารการศึกษา	2	4	2.00	1	0.50	10	5.00
การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาพิเศษ							
เทคโนโลยีทางการศึกษา	4			3	0.75	1	1
พื้นฐานการศึกษา							
หลักสูตรและการสอน	3	8	2.67	8	2.67	7	2.33
บริหารธุรกิจ							
ประวัติศาสตร์	4	5	1.25	5	1.25	8	2.00
ภูมิศาสตร์	7	6	0.86	9	1.29	26	3.71
รัฐศาสตร์							
เศรษฐศาสตร์	1	4	4.00	4	4.00	9	9.00
สังคมวิทยา	1						

จากตาราง 39 แสดงว่า อาจารย์ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม มีผลงานการวิจัยมากที่สุด 4.00 เรื่อง รองลงมาได้แก่ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ 3 เรื่อง และภาควิชาหลักสูตรและการสอน 2.67 เรื่อง ส่วนอาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันตก ภาษาไทยและภาษาตะวันออก ภาษาศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรม คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ การศึกษา ผู้ใหญ่และการศึกษาพิเศษ เทคโนโลยีทางการศึกษา และสังคมวิทยา ไม่มีผลงานการวิจัย ด้าน การเขียนตำรา พบว่า อาจารย์ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ มีผลงานมากที่สุดเฉลี่ยคนละ 4.25 เล่ม รองลงมาได้แก่ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ 4.00 เล่ม และภาษาไทยและภาษาตะวันออก การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาพิเศษ 3.00 เล่ม ส่วนอาจารย์ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ ภาษา ตะวันตก ภาษาศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรม คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ และสังคมวิทยา ไม่มี ผลงานการเขียนตำรา สำหรับการเขียนบทความ อาจารย์ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มีผลงานมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 21.00 เรื่อง รองลงมาได้แก่ ภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม 15.00 เรื่อง บรรณารักษศาสตร์ การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาพิเศษ 10.00 เรื่อง และ เศรษฐศาสตร์ 9.00 เรื่อง ส่วนอาจารย์ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ ภาษาตะวันตก ภาษาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เทคโนโลยีทางการศึกษา และสังคมวิทยา ไม่มีผลงานการเขียนบทความ

ตาราง 40 ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก จำแนก ตามภาควิชา

ภาควิชา	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย(เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
จิตวิทยา							
บรรณารักษศาสตร์	3						
ดุริยางคศาสตร์	2			5	2.50		
ภาษาตะวันตก	7	2	0.29	10	1.43	13	1.86

ตาราง 40 (ต่อ)

ภาควิชา	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย(เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
ภาษาไทยและภาษาตะวันออก	8	7	0.88	11	1.38	43	5.25
ภาษาศาสตร์							
ศิลปะและวัฒนธรรม	1						
คณิตศาสตร์	8			11	1.38	6	0.75
คหกรรมศาสตร์	1						
เคมี	3			4	1.33	11	3.67
ฟิสิกส์	4			7	1.75		
ชีววิทยา	4			4	1.00		
วิทยาศาสตร์							
การแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา	5			12	2.40	7	1.40
การบริหารการศึกษา	6	4	0.67	22	3.67	28	4.67
การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาพิเศษ							
เทคโนโลยีทางการศึกษา	2			5	2.50		
พื้นฐานการศึกษา	5	1	0.20	7	1.40	6	1.20
หลักสูตรและการสอน	9	1	0.11	19	2.11	100	11.11
บริหารธุรกิจ							
ประวัติศาสตร์	6	1	0.17	15	2.50	30	5.00
ภูมิศาสตร์	6	2	0.33	7	1.17	15	2.50

ตาราง 40 (ต่อ)

ภาควิชา	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย(เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
รัฐศาสตร์	1						
เศรษฐศาสตร์							
สังคมวิทยา	2	1	0.50			4	2.00

จากตาราง 40 แสดงว่าอาจารย์ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ ภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม ภาควิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีตรินทรวิโรฒ พิษณุโลก ไม่มีผลงานการวิจัย การเขียนตำรา และการเขียนบทความ ส่วนอาจารย์ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มีผลงานการวิจัยมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 0.88 เรื่อง รองลงมาได้แก่ภาควิชาการบริหารการศึกษา 0.67 เรื่อง ด้านการเขียนตำรา พบว่า อาจารย์ภาควิชาการบริหารการศึกษามีผลงานมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 3.67 เล่ม รองลงมาได้แก่อาจารย์ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ เทคโนโลยีทางการศึกษา และประวัติศาสตร์ 2.50 เล่ม สำหรับการเขียนบทความ อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มีผลงานมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 11.11 เรื่อง รองลงมาได้แก่อาจารย์ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก 5.25 เรื่อง

ตาราง 41 ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา จำแนกตามภาควิชา

ภาควิชา	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย(เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
จิตวิทยา							
บรรณารักษศาสตร์	2			1	0.50		
ดุริยางคศาสตร์	2						
ภาษาตะวันตก	8	5	0.63	3	0.38	13	1.63
ภาษาไทยและภาษาตะวันออก	7	4	0.57	11	1.57	21	3.00
ภาษาศาสตร์							
ศิลปะและวัฒนธรรม	2						
คณิตศาสตร์	5	1	0.20	8	0.60	12	2.40
คหกรรมศาสตร์	1						
เคมี	6			7	1.17		
ฟิสิกส์	3	2	0.67	4	1.33	20	6.67
ชีววิทยา	9	1	0.11	6	0.67		
วิทยาศาสตร์	1						
การแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา	4	1	0.25	3	0.75	2	0.50
บริหารการศึกษา	3	3	1.00	6	2.00	10	3.33
การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาพิเศษ	1	2	2.00	3	3.00	5	5.00
เทคโนโลยีทางการศึกษา	3			1	0.33	10	3.33
พื้นฐานการศึกษา	4			4	1.00		
หลักสูตรและการสอน	5			5	1.00	2	0.40

ตาราง 41 (ต่อ)

ภาควิชา	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย(เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
บริหารธุรกิจ	1						
ประวัติศาสตร์	4			14	3.50	4	1.00
ภูมิศาสตร์	2	2	1.00	2	1.00	2	1.00
รัฐศาสตร์	2						
เศรษฐศาสตร์	2	1	0.50	3	1.00		
สังคมวิทยา	2	2	1.00	3	1.00	10	5.00

จากตาราง 41 แสดงว่า อาจารย์ภาควิชาการศึกษามัธยมศึกษาและการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มีผลงานการวิจัยมากที่สุดเฉลี่ยคนละ 2.00 เรื่อง รองลงมาได้แก่ภาควิชาบริหารการศึกษา ภูมิศาสตร์ สังคมวิทยา 1.00 เรื่อง ภาควิชาอื่น ๆ มีผลงานการวิจัยเป็นปริมาณน้อย ส่วนอาจารย์ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ ตำนานศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรม คหกรรมศาสตร์ เคมี วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีทางการศึกษา พื้นฐานการศึกษา หลักสูตรและการสอน บริหารธุรกิจ ประวัติศาสตร์ และรัฐศาสตร์ ไม่มีผลงานการวิจัย ด้านการเขียนตำรา อาจารย์ภาควิชาประวัติศาสตร์ มีผลงานมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 3.50 เล่ม รองลงมาได้แก่ภาควิชาการศึกษามัธยมศึกษาและการศึกษาพิเศษ 3.00 เล่ม และภาควิชาบริหารการศึกษา 2.00 เล่ม ส่วนอาจารย์ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรม คหกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ บริหารธุรกิจ และรัฐศาสตร์ ไม่มีผลงานการเขียนตำรา สำหรับการเขียนบทความ อาจารย์ภาควิชาฟิสิกส์มีผลงานมากที่สุดเฉลี่ยคนละ 6.67 เรื่อง รองลงมาได้แก่

ภาควิชาการศึกษานักใหญ่และการศึกษาพิเศษและสังคมวิทยา 5.00 ส่วนอาจารย์ภาควิชา
บรรณารักษศาสตร์ คุริยางคศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรม คหกรรมศาสตร์ เคมี ชีววิทยา
วิทยาศาสตร์ พื้นฐานการศึกษา บริหารธุรกิจ รัฐศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ ไม่มีผลงาน
การเขียนบทความ

ตาราง 42 ผลงานทางวิชาการอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนก
ตามวิทยาเขต

ภาควิชา	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย (เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
ประสานมิตร	53	12	0.23	81	1.53	335	6.32
ปทุมวัน	28	7	0.25	28	1.00	89	3.18
บางเขน	20	2	0.10	32	1.60	118	5.90
พลศึกษา	6			2	0.33	2	0.33
บางแสน	28	6	0.21	51	1.82	37	1.72
มหาสารคาม	14	13	0.93	27	1.93	133	9.50
พิษณุโลก	21	9	0.43	26	1.24	55	2.62
สงขลา	21	9	0.43	15	0.71	34	1.62

จากตาราง 42 แสดงว่าอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาสารคาม มีผลงานการวิจัยมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 0.93 เรื่อง รองลงมาได้แก่ พิษณุโลก
สงขลา 0.43 เรื่อง ส่วนพลศึกษาไม่มีผลงานการวิจัย ด้านการเขียนตำราพบว่า อาจารย์
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม มีผลงานการเขียนตำรามากที่สุด

เฉลี่ยคนละ 1.93 เล่ม รองลงมาได้แก่บางแสน 1.82 เล่ม ส่วนพลศึกษาน้อยที่สุด 0.33 เล่ม สำหรับการเขียนบทความ อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม มีผลงานมากที่สุดเฉลี่ยคนละ 9.50 เรื่อง รองลงมาได้แก่ประสานมิตร 6.32 เรื่อง ส่วนพลศึกษาน้อยที่สุด 0.33 เรื่อง

ตาราง 43 ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขต

ภาควิชา	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย (เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
ประสานมิตร	58	43	0.74	95	1.65	198	3.41
ปทุมวัน	71	9	0.29	18	0.58	20	0.65
บางเขน	37	12	0.38	46	1.44	56	1.75
พลศึกษา	9			6	0.67	3	0.33
บางแสน	46	53	1.15	59	1.28	258	5.61
มหาสารคาม	22	10	0.45	25	1.14	21	0.95
พิษณุโลก	22	2	0.09	34	1.55	17	0.77
สงขลา	25	4	0.16	25	1.00	32	1.28

จากตาราง 43 แสดงว่าอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน มีผลงานการวิจัยมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 1.15 เรื่อง รองลงมาได้แก่ประสานมิตร 0.74 เรื่อง ส่วนพลศึกษา ไม่มีผลงานการวิจัย ด้านการเขียนตำราพบว่า อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีผลงานการเขียนตำรามากที่สุด

เฉลี่ยคนละ 1.64 เล่ม รองลงมาได้แก่พิษณุโลก 1.55 เล่ม ส่วนปทุมวันน้อยที่สุด 0.58 เล่ม สำหรับการเขียนบทความ อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสนมีผลงานมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 5.61 เรื่อง รองลงมาได้แก่ประสานมิตร 3.41 เรื่อง ส่วนพลศึกษาน้อยที่สุด 0.33 เรื่อง

ตาราง 44 ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขต

ภาควิชา	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย (เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
ประสานมิตร	61	38	0.62	97	1.59	471	7.72
ปทุมวัน	18	2	0.13	10	0.67	13	0.87
บางเขน	23	9	0.28	28	1.22	57	2.48
พลศึกษา	17			9	0.53	12	0.71
บางแสน	24	11	0.46	47	0.46	101	4.21
มหาสารคาม	15	17	1.13	25	1.67	45	3.00
พิษณุโลก	27	6	0.22	65	2.41	141	5.22
สงขลา	20	6	0.30	22	1.10	29	1.45

จากตาราง 44 แสดงว่าอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม มีผลงานการวิจัยมากที่สุดเฉลี่ยคนละ 1.13 เรื่อง รองลงมาได้แก่ ประสานมิตร 0.62 เรื่อง ส่วนพลศึกษาไม่มีผลงานการวิจัย ด้านการเขียนตำราพบว่า อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก มีผลงานการเขียนตำรามากที่สุดเฉลี่ย

คนละ 2.41 เล่ม รองลงมาได้แก่บางแสน 1.96 เล่ม ส่วนพลศึกษาน้อยที่สุด 0.53 เล่ม
สำหรับการเขียนบทความ อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
มีผลงานมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 7.72 เรื่อง รองลงมาได้แก่พิษณุโลก 9.22 เรื่อง ส่วนพลศึกษา
น้อยที่สุด 0.71 เรื่อง

ตาราง 45 ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จำแนกตามวิทยาเขต

ภาควิชา	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย(เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
ประสานมิตร	37	18	0.49	70	1.89	138	3.73
ปทุมวัน	16	2	0.13	10	0.63	4	0.25
บางเขน	14	4	0.29	17	1.21	24	1.71
พลศึกษา	9			4	0.44		
บางแสน	24	11	0.46	31	1.29	45	2.25
มหาสารคาม	13	15	1.15	18	1.38	43	3.31
พิษณุโลก	15	4	0.27	22	1.47	49	3.27
สงขลา	13	5	0.16	21	1.62	16	1.23

จากตาราง 45 แสดงว่า อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาสารคาม มีผลงานการวิจัยมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 1.15 เรื่อง รองลงมาได้แก่ประสานมิตร
0.49 เรื่อง ส่วนพลศึกษาไม่มีผลงานการวิจัย ด้านการเขียนตำราพบว่า อาจารย์คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีผลงานมากที่สุด เฉลี่ย

คนละ 1.89 เล่ม รองลงมาได้แก่สงขลา 1.62 เล่ม ส่วนพลศึกษาน้อยที่สุด 0.44 เล่ม
สำหรับการเขียนบทความ อาจารย์คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
มีผลงานมากที่สุดเฉลี่ยคนละ 3.73 เรื่อง รองลงมาได้แก่ มหาสารคาม 3.31 เรื่อง ส่วน
พลศึกษาไม่มีผลงานการเขียนบทความ

ตาราง 46 ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการอาจารย์คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จำแนกตามวิทยาเขต

วิทยาเขต	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย (เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
ประสานมิตร	10	4	0.40	9	0.90	15	1.50
ปทุมวัน							
บางเขน							
พลศึกษา	40	2	0.05	30	0.75	39	0.98
บางแสน							
มหาสารคาม							
พิษณุโลก							
สงขลา							

จากตาราง 46 แสดงว่า อาจารย์คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร มีผลงานการวิจัย การเขียนตำรา และการเขียนบทความ มากกว่าอาจารย์
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา

ตาราง 47 ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย (เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
มนุษยศาสตร์	53	12	0.23	81	1.53	335	6.32
วิทยาศาสตร์	58	43	0.74	95	1.64	198	3.42
ศึกษาศาสตร์	61	38	0.62	97	1.59	471	7.72
สังคมศาสตร์	37	18	0.49	70	1.89	138	3.73
พลศึกษา	10	4	0.40	9	0.90	15	1.50
บัณฑิตวิทยาลัย	6	13	2.17	4	0.67	11	1.83
สถาบันวิจัยฯ	11	53	4.82	4	0.36	87	7.91
สำนักทดสอบฯ	10	25	2.50	11	1.10	42	4.20
สำนักหอสมุดกลาง	2	1	0.50	4	2.00	30	15.00

จากตาราง 47 แสดงว่าอาจารย์สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีผลงานการวิจัยมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 4.82 เรื่อง รองลงมาได้แก่ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา 2.50 เรื่อง ส่วนคณะพลศึกษาน้อยที่สุด 0.40 เรื่อง ด้านการเขียนตำราพบว่า อาจารย์สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีผลงานมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 2.00 เล่ม รองลงมาได้แก่คณะสังคมศาสตร์ 1.89 เล่ม ส่วนสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์น้อยที่สุด 0.36 เล่ม สำหรับการเขียนบทความ อาจารย์สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มี

ผลงานการเขียนบทความมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 15.00 เรื่อง รองลงมาได้แก่สถาบันวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ 7.41 เรื่อง ส่วนคณะพลศึกษาน้อยที่สุด 1.50 เรื่อง

ตาราง 48 ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย(เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
มนุษยศาสตร์	28	7	0.25	28	1.00	89	3.18
วิทยาศาสตร์	31	9	0.29	18	0.58	20	0.65
ศึกษาศาสตร์	15	2	0.13	10	0.67	13	0.87
สังคมศาสตร์	16	2	0.13	10	0.63	4	0.25

จากตาราง 48 แสดงว่า อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปทุมวัน มีผลงานการวิจัยมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 0.29 เรื่อง รองลงมาได้แก่คณะมนุษยศาสตร์
0.25 เรื่อง ส่วนคณะศึกษาศาสตร์ และสังคมศาสตร์น้อยที่สุด 0.13 เรื่อง ด้านการเขียน
ตำราพบว่า อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มีผลงานมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 1.00 เล่ม รองลงมา
ได้แก่ คณะวิชาศึกษาศาสตร์ 0.67 เล่ม ส่วนคณะวิทยาศาสตร์ น้อยที่สุด 0.58 เล่ม สำหรับ
การเขียนบทความ อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มีผลงานมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 3.18 เรื่อง
รองลงมาได้แก่คณะวิชาศึกษาศาสตร์ 0.87 เรื่อง ส่วนคณะสังคมศาสตร์ น้อยที่สุด 0.25 เรื่อง

ตาราง 49 ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน
จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย (เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
มนุษยศาสตร์	20	2	0.10	32	1.60	118	5.90
วิทยาศาสตร์	32	12	0.38	46	1.44	56	1.75
ศึกษาศาสตร์	23	9	0.28	28	1.22	57	2.48
สังคมศาสตร์	14	4	0.29	17	1.21	24	1.71

จากตาราง 49 แสดงว่าอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน มีผลงานการวิจัยมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 0.38 เรื่อง รองลงมาได้แก่คณะ สังคมศาสตร์ 0.29 เรื่อง ส่วนคณะมนุษยศาสตร์น้อยที่สุด 0.10 เรื่องด้านการเขียนตำรา พบว่า อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์มีผลงานมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 1.60 เล่ม รองลงมาได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ 1.44 เล่ม ส่วนคณะสังคมศาสตร์น้อยที่สุด 1.21 เล่ม สำหรับการเขียน บทความ อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์มีผลงานมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 5.90 เรื่อง รองลงมา ได้แก่คณะศึกษาศาสตร์ 2.48 เรื่อง ส่วนคณะสังคมศาสตร์น้อยที่สุด 1.71 เรื่อง

ตาราง 50 ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา
จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย (เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
พลศึกษา	40	2	0.05	30	0.75	39	0.98
มนุษยศาสตร์	6			2	0.33	2	0.33
วิทยาศาสตร์	9			6	0.67	3	0.33
ศึกษาศาสตร์	17			9	0.53	12	0.71
สังคมศาสตร์	9			4	0.44		

จากตาราง 50 แสดงว่าอาจารย์คณะพลศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา คณะเดียวเท่านั้นที่มีผลงานการวิจัย เฉลี่ยคนละ 0.25 เล่ม รองลงมาได้แก่คณะวิทยาศาสตร์ 0.67 เล่ม คณะสังคมศาสตร์ 0.44 เล่ม และคณะมนุษยศาสตร์น้อยที่สุด 0.33 เล่ม สำหรับ การเขียนบทความ อาจารย์คณะพลศึกษามีผลงานมากที่สุดเฉลี่ยคนละ 0.88 เรื่อง รองลงมาได้แก่คณะศึกษาศาสตร์ 0.71 เรื่อง ส่วนคณะวิชาสังคมศาสตร์ ไม่มีผลงานการเขียนบทความ

ตาราง 51 ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย (เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
มนุษยศาสตร์	28	6	0.21	51	1.82	37	1.32
วิทยาศาสตร์	46	53	1.15	59	1.28	258	5.62
ศึกษาศาสตร์	24	11	0.46	47	1.96	101	4.21
สังคมศาสตร์	24	11	0.46	21	1.29	44	2.25

จากตาราง 51 แสดงว่าอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน มีผลงานการวิจัยมากที่สุดเฉลี่ยคนละ 1.15 เรื่อง รองลงมาได้แก่คณะศึกษาศาสตร์ สังคมศาสตร์ 0.46 เรื่อง ส่วนคณะมนุษยศาสตร์น้อยที่สุด 0.21 เรื่อง ด้านการเขียนตำรา พบว่า อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์มีผลงานมากที่สุดเฉลี่ยคนละ 1.96 เล่ม รองลงมาได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์ 1.82 เล่ม ส่วนคณะวิทยาศาสตร์น้อยที่สุด 1.28 เล่ม สำหรับการเขียนบทความ อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์มีผลงานมากที่สุดเฉลี่ยคนละ 5.62 เรื่อง รองลงมาได้แก่ คณะศึกษาศาสตร์ 4.21 เรื่อง ส่วนคณะมนุษยศาสตร์น้อยที่สุด 1.32 เรื่อง

ตาราง 52 ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม
จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย(เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
มนุษยศาสตร์	14	13	0.83	27	1.93	133	4.50
วิทยาศาสตร์	22	10	0.45	25	1.14	21	0.95
ศึกษาศาสตร์	15	17	1.13	25	1.67	45	3.00
สังคมศาสตร์	13	15	1.15	18	1.38	43	3.31

จากตาราง 52 แสดงว่า อาจารย์คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม มีผลงานการวิจัยมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 1.15 เรื่อง รองลงมาได้แก่คณะศึกษาศาสตร์ 1.13 เรื่อง ส่วนคณะวิทยาศาสตร์ น้อยที่สุด 0.45 เรื่อง ด้านการเขียนตำราพบว่า อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มีผลงานมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 1.93 เล่ม รองลงมาได้แก่คณะศึกษาศาสตร์ 1.67 เล่ม ส่วนคณะวิทยาศาสตร์น้อยที่สุด 1.14 เล่ม สำหรับการเขียนบทความ อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มีผลงานมากที่สุดเฉลี่ยคนละ 9.50 เรื่อง รองลงมาได้แก่คณะวิชาสังคมศาสตร์ 3.31 เรื่อง ส่วนคณะวิทยาศาสตร์น้อยที่สุด 0.95 เรื่อง

ตาราง 53 ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินูโลก

จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย(เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
มนุษยศาสตร์	21	9	0.43	26	1.24	55	2.62
วิทยาศาสตร์	22	2	0.09	34	1.55	17	0.77
ศึกษาศาสตร์	27	6	0.22	65	2.41	141	5.22
สังคมศาสตร์	15	4	0.27	22	1.47	49	3.27

จากตาราง 53 แสดงว่า อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินูโลก มีผลงานการวิจัยมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 0.43 เรื่อง รองลงมาได้แก่คณะสังคมศาสตร์ 0.27 เรื่อง ส่วนคณะวิทยาศาสตร์น้อยที่สุด 0.09 เรื่อง ด้านการเขียนตำราพบว่า อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มีผลงานมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 2.41 เล่ม รองลงมาได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ 1.55 เล่ม ส่วนคณะมนุษยศาสตร์น้อยที่สุด 1.24 เล่ม สำหรับการเขียนบทความ อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์มีผลงานมากที่สุดเฉลี่ยคนละ 5.22 เรื่อง รองลงมาได้แก่คณะสังคมศาสตร์ 3.27 เรื่อง ส่วนคณะวิทยาศาสตร์น้อยที่สุด 0.77 เรื่อง

ตาราง 54 ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา
จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย(เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
มนุษยศาสตร์	21	9	0.43	15	0.71	34	1.62
วิทยาศาสตร์	25	4	0.16	25	1.00	32	1.28
ศึกษาศาสตร์	20	6	0.30	22	1.10	29	1.45
สังคมศาสตร์	31	5	0.16	21	1.62	16	1.23

จากตาราง 54 แสดงว่า อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มีผลงานการวิจัยมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 0.43 เรื่อง รองลงมาได้แก่คณะศึกษาศาสตร์ 0.30 เรื่อง ส่วนคณะวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์น้อยที่สุด 0.16 เรื่อง ด้านการเขียนตำราพบว่า อาจารย์คณะสังคมศาสตร์ มีผลงานมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 1.62 เล่ม รองลงมาได้แก่คณะศึกษาศาสตร์ 1.10 เล่ม ส่วนคณะมนุษยศาสตร์น้อยที่สุด 0.71 เล่ม สำหรับการเขียนบทความ อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มีผลงานมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 1.62 เรื่อง รองลงมาได้แก่คณะศึกษาศาสตร์ 1.45 เรื่อง ส่วนคณะสังคมศาสตร์น้อยที่สุด 1.23 เรื่อง

ตาราง 55 ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม
วิทยาเขต

ภาควิชา	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย (เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
ประสานมิตร	248	207	0.83	375	1.50	1327	5.35
ปทุมวัน	40	20	0.22	66	0.73	126	0.71
บางเขน	89	27	0.30	123	1.38	255	2.87
พลศึกษา	81	2	0.02	51	0.63	56	0.69
บางแสน	122	81	0.66	188	1.54	450	3.69
มหาสารคาม	64	55	0.86	95	1.48	242	3.78
พิษณุโลก	82	21	0.25	147	1.73	262	3.08
สงขลา	79	34	0.43	83	1.05	111	1.41

จากตาราง 55 แสดงว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม มีผลงานการวิจัยมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 0.86 เรื่อง รองลงมาได้แก่ประสานมิตร 0.83 เรื่อง ส่วนพลศึกษาน้อยที่สุด 0.02 เรื่อง ด้านการเขียนตำรา อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก มีผลงานการเขียนตำรามากที่สุด เฉลี่ยคนละ 1.73 เล่ม รองลงมาได้แก่บางแสน 1.54 เล่ม พลศึกษาน้อยที่สุด 0.63 เล่ม การเขียนบทความ อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีผลงานการเขียนบทความมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 5.35 เรื่อง รองลงมาได้แก่มหาสารคาม 3.78 เรื่อง ส่วนพลศึกษาน้อยที่สุด 0.69 เรื่อง

ตาราง 56 ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขต
ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

วิทยาเขต	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย (เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
ส่วนกลาง	508	256	0.50	615	1.21	1,813	3.57
ส่วนภูมิภาค	350	181	0.52	513	1.47	1,065	3.04

จากตาราง 56 แสดงว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒส่วนภูมิภาค มีผลงานการวิจัย และการเขียนตำรามากกว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนกลาง ส่วนผลงานการเขียนบทความ อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีผลงานมากกว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒส่วนภูมิภาค

ตาราง 57 ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม
คุณวุฒิ

คุณวุฒิ	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย (เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
ปริญญาเอก	76	156	2.05	185	2.43	646	8.50
ปริญญาโท	700	225	0.32	839	1.20	1,761	2.52
ปริญญาตรี	82	10	0.12	79	0.96	90	1.10

จากตาราง 57 แสดงว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คุณวุฒิปริญญาเอก มีผลงานด้านการวิจัย การเขียนตำรา และการเขียนบทความมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ปริญญาโท และปริญญาตรีน้อยที่สุด

ตาราง 58 ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนก
ตามตำแหน่งทางวิชาการ

คุณวุฒิ	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย (เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
ศาสตราจารย์	7	46	6.57	42	6.00	187	26.71
รองศาสตราจารย์	63	56	0.89	236	3.75	898	14.25
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	285	192	0.67	582	2.04	1,124	3.94
อาจารย์	503	111	0.22	301	0.60	718	1.43

จากตาราง 58 แสดงว่าศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีผลงาน
การวิจัย การเขียนตำรา และการเขียนบทความมากที่สุด รองลงมาได้แก่รองศาสตราจารย์
และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ส่วนอาจารย์มีผลงานทางวิชาการน้อยที่สุด

ตาราง 59 ค่าเฉลี่ยผลงานทางวิชาการอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ประสบการณ์ในการสอน	จำนวน คน	ผลงานทางวิชาการ					
		การวิจัย (เรื่อง)		การเขียนตำรา (เล่ม)		การเขียนบทความ (เรื่อง)	
		รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย	รวม	เฉลี่ย
ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป	179	133	0.74	354	1.98	864	4.83
13 - 19 ปี	168	81	0.48	255	1.52	602	3.58
6 - 12 ปี	372	150	0.40	461	1.24	891	2.40
0 - 5 ปี	139	33	0.24	68	0.49	225	1.62

จากตาราง 59 แสดงว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป มีผลงานทางวิชาการ ด้านการวิจัย การเขียนตำรา และการเขียนบทความมากที่สุด รองลงมาได้แก่ อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 13 - 19 ปี และ 6 - 12 ปี ส่วนอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 - 5 ปี มีผลงานทางวิชาการ ด้านการวิจัย การเขียนตำรา และการเขียนบทความน้อยที่สุด

4. ประสิทธิภาพในการสอน ผลการศึกษาพบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีประสิทธิภาพในการสอนโดยเฉลี่ย 11.55 ปี จำแนกเป็นประสิทธิภาพในการสอนระดับประถมศึกษา 1.54 ปี ระดับมัธยมศึกษา 1.58 ปี สถาบันอุดมศึกษาอื่น 0.28 ปี และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 8.14 ปี เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยจำแนกตาม ภาควิชา คณะ และ วิทยาเขต ปรากฏดังตาราง 60 และ 61

ตาราง 60 ประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในแต่ละ วิทยาเขตจำแนกตามภาควิชา (คิดเป็นปี)

วิทยาเขต	ปทุม.	ปท.	บช.	พท.	บส.	มก.	พฉ.	สช.
ภาควิชา								
จิตวิทยา	6.00				14.33			
บรรณารักษศาสตร์	12.50	13.66	8.50	5.00	15.00	12.25	13.33	10.50
ดุริยางคศาสตร์	7.80				16.00	11.00		5.50
ภาษาตะวันตก	17.50	18.33	15.00	15.50	13.00	14.00	13.33	9.37
ภาษาไทยและภาษาตะวันออก	15.50	14.86	11.14	17.00	16.50	12.66	13.87	11.85
ภาษาศาสตร์	17.67	16.33	16.00		11.50	22.50		
ศิลปะและวัฒนธรรม	10.00		13.33		11.66	9.00	16.00	4.50
คณิตศาสตร์	9.92	14.86	14.14	9.00	11.00	5.80	9.75	6.50
คหกรรมศาสตร์	11.67	16.00	6.00	20.00	18.00	9.66	11.00	7.00
เคมี	16.71	11.66	13.16	10.00	14.43	8.66	4.66	8.00
ฟิสิกส์	11.13	10.50	6.71	13.50	10.90	9.50	8.50	9.66
ชีววิทยา	10.86	5.50	11.33	7.00	9.68	11.57	8.50	5.88
วิทยาศาสตร์	26.38	5.50	8.50				10.00	

ตาราง 60 (ต่อ)

ภาควิชา \ วิทยาเขต	ปทุม.	ปท.	บธ.	พธ.	บธ.	มอ.	พธ.	ธธ.
การแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา	11.10	7.00	11.60	7.00	13.66	13.20	14.60	9.00
การบริหารการศึกษา	14.38	8.50	17.75	12.00	18.75	14.50	20.50	12.66
การศึกษานานาชาติและการศึกษาพิเศษ	11.75							10.00
เทคโนโลยีทางการศึกษา	14.35		12.33	8.33	19.33	8.25	6.50	3.66
พื้นฐานการศึกษา	12.00	11.40	7.40	9.33	10.80		14.80	8.75
หลักสูตรและการสอน	14.74	12.66	11.00	13.00	18.30	11.33	11.44	11.20
บริหารธุรกิจ	9.13				8.33			
ประวัติศาสตร์	16.25	11.83	10.00	8.75	13.87	9.75	10.83	10.00
ภูมิศาสตร์	11.80	7.25	6.00	9.00	13.75	11.57	10.42	6.50
รัฐศาสตร์	10.25	11.00	12.00	4.00	11.66		6.00	5.50
เศรษฐศาสตร์	7.25	2.00	15.50	7.00	20.00	8.00		14.00
สังคมวิทยา	17.00	11.00	4.50	24.00	13.00	18.00	7.50	9.50
พลศึกษา	14.00			12.24				
สหภาพการ	9.00			17.8				
สุขศึกษา	9.86			7.66				

จากตาราง 60 แสดงว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ได้แก่อาจารย์ภาควิชาวิทยาศาสตร์ ประธานมิตร อาจารย์ภาควิชาเกษตรศาสตร์ และสังคมวิทยา พลศึกษา อาจารย์ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ บางแสน อาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์ มหาสารคาม และอาจารย์ภาควิชาการบริหาร การศึกษา พิษณุโลก ส่วนอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนไม่เกิน 5 ปีได้แก่ อาจารย์ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ ปทุมวัน อาจารย์ภาควิชาสังคมวิทยา บางเขน อาจารย์ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ พลศึกษา อาจารย์ภาควิชาเกษตรศาสตร์ พิษณุโลก และอาจารย์ภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา สงขลา

ตาราง 61 ประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละ
วิทยาเขต จำแนกตามคณะ

ประสิทธิภาพในการสอน ในแต่ละวิทยาเขต	ประสิทธิภาพในการสอน (ปี)							
	ปสม.	ปท.	บช.	พศ.	บส.	มศ.	พด.	สข.
มนุษยศาสตร์	13.13	16.75	12.85	12.25	14.61	13.50	13.33	10.00
วิทยาศาสตร์	13.63	10.77	10.45	14.50	11.80	9.39	8.68	7.98
ศึกษาศาสตร์	13.54	9.93	11.82	10.67	16.44	12.53	14.67	9.47
สังคมศาสตร์	11.91	8.68	9.72	10.24	13.25	10.25	10.07	8.62
พลศึกษา	10.20			9.22				
บัณฑิตวิทยาลัย	13.00							
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์	13.00							
สำนักทดสอบทางการศึกษาและ จิตวิทยา	8.50							
สำนักหอสมุดกลาง	13.50							
เฉลี่ย	12.19	11.53	11.22	11.37	14.02	11.41	11.68	9.05

จากตาราง 61 แสดงว่า อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปทุมวัน มีประสิทธิภาพในการสอนสูงสุดคือ 16.75 ปี รองลงมาได้แก่ อาจารย์คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หิมาโลก 14.67 ปี ส่วนอาจารย์คณะ
วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มีประสิทธิภาพต่ำสุด 7.98 ปี

เมื่อพิจารณาในแต่ละวิชาเขตพบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางแสน มีประสบการณ์ในการสอนสูงสุด 14.02 ปี รองลงมาคือแถบพุมวัน 11.53 ปี
ส่วนสงขลาต่ำสุด 9.05 ปี นอกจากนี้ยังพบว่าโดยลักษณะรวม ๆ อาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ มีประสบการณ์ในการสอนไม่ต่ำกว่า 5 ปี และไม่เกิน 15 ปี

5. ภาระการสอน ผลจากการศึกษาพบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มีภาระการสอนภาคเรียนละ 339.22 ชั่วโมง รายละเอียดเกี่ยวกับภาระการสอน ปรากฏ
ในตาราง 62 - 66

ตาราง 62 ภาระการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามภาควิชา

วิชาเขต ภาควิชา	ปสม.	ปท.	บช.	พศ.	บส.	มค.	พล.	สง.
จิตวิทยา	439.00				614.66			
บรรณารักษศาสตร์	262.40	231.33	280.50	440.00	331.00	453.75	384.00	271.50
ดุริยางคศาสตร์	314.20				515.00	380.00	432.00	192.00
ภาษาตะวันตก	314.75	332.33	286.83	155.50	335.25	482.50	358.71	348.87
ภาษาไทยและภาษา								
ตะวันออก	355.57	329.42	274.57	547.66	372.80	486.33	406.50	419.71
ภาษาศาสตร์	280.66	326.00	381.00		390.00	281.50		
ศิลปะและวัฒนธรรม	333.00		265.66		422.00	327.50	442.00	255.00
คณิตศาสตร์	319.25	292.14	324.28	334.00	405.75	312.80	375.87	293.40
สหกรรมศาสตร์	303.66	469.00	359.00	378.00	224.20	306.00	372.00	511.00

ตาราง 62 (ต่อ)

วิทยาเขต ภาควิทยา	ปสม.	ปท.	บข.	พค.	บผ.	มค.	พส.	สข.
เคมี	231.71	285.50	232.83	308.00	272.42	359.50	321.33	296.16
ฟิสิกส์	278.74	152.74	244.00	214.00	287.60	303.50	337.50	237.33
ชีววิทยา	269.42	195.33	308.33	359.00	372.68	365.85	325.75	327.11
วิทยาศาสตร์	289.00	226.50	302.50				346.50	257.00
การแนะแนวและ จิตวิทยาการศึกษา	415.60	235.33	277.20	396.00	440.33	386.80	321.00	406.50
บริหารการศึกษา	286.87	227.00	334.00	456.40	422.00	456.50	308.33	300.66
การศึกษายุคใหม่และ การศึกษาพิเศษ	249.62							321.00
เทคโนโลยีทางการศึกษา	351.00		304.83	449.00	429.00	437.75	547.50	345.66
พื้นฐานการศึกษา	357.10	303.00	237.40	509.00	345.80		394.20	315.25
หลักสูตรและการสอน	394.07	279.00	139.33	435.33	309.55	391.00	422.33	255.60
บริหารธุรกิจ	266.22				407.66			110.00
ประวัติศาสตร์	291.00	349.33	351.00	326.50	314.87	407.75	341.33	498.75
ภูมิศาสตร์	313.00	265.50	221.50	383.00	305.50	446.71	350.50	406.50
รัฐศาสตร์	282.50	435.50	338.00	296.50	493.33		399.00	215.00
เศรษฐศาสตร์	385.75	173.33	237.00	358.00	348.00	521.00		266.50
สังคมวิทยา	341.00	414.00	242.00	274.00	454.75	357.00	288.00	599.50
พลศึกษา	241.60			380.82				
สันตนาการ	422.00			425.82				
สุขศึกษา	347.25			534.16				

จากตาราง 62 แสดงว่า ภาควิชาที่อาจารย์มีภาระการสอนมากที่สุดแก่ภาควิชาภาษาไทย และภาษาตะวันออก และภาควิชาสุขศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พณิชยาคือมีภาระการสอน 547.66 ชั่วโมง และ 534.16 ชั่วโมง ภาควิชาจิตวิทยา และภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน มีภาระการสอน 614.66 ชั่วโมง และ 515.00 ชั่วโมง ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม มีภาระการสอน 521.00 ชั่วโมง ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก มีภาระการสอน 547.50 ชั่วโมง และภาควิชาสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มีภาระการสอน 599.50 ชั่วโมง ส่วนภาควิชาที่อาจารย์มีภาระการสอนน้อย ได้แก่ ภาควิชาฟิสิกส์ เคมี และเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน คือมีภาระการสอน 152.75 ชั่วโมง 195.33 ชั่วโมง และ 173.33 ชั่วโมงตามลำดับ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน มีภาระการสอน 139.33 ชั่วโมง และภาควิชาภาษาตะวันตก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พณิชยาคือมีภาระการสอน 155.50 ชั่วโมง และภาควิชาคหกรรมศาสตร์ และภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มีภาระการสอน 192.00 ชั่วโมง และ 110.00 ชั่วโมงตามลำดับ

ตาราง 63 ค่าเฉลี่ยภาระการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
(ชั่วโมง/ภาคเรียน)

วิทยาเขต คณะ	ปส.ม.	ปท.	บช.	พศ.	บส.	มค.	พล.	สช.
มนุษยศาสตร์	328.51	314.77	297.71	381.05	431.53	401.93	405.04	298.00
วิทยาศาสตร์	288.63	270.20	301.63	326.60	312.53	329.53	348.15	320.33
ศึกษาศาสตร์	344.00	264.46	266.55	449.21	399.17	407.81	398.67	324.11
สังคมศาสตร์	313.14	327.53	285.90	327.60	387.51	433.11	359.20	349.37
พลศึกษา	343.60			446.92				
บัณฑิตวิทยาลัย	198.33							
สถาบันวิจัยฯ	198.36							
สำนักทดสอบฯ	211.70							
สำนักหอสมุดกลาง	196.00							
เฉลี่ย	269.15	294.24	287.95	386.28	382.69	393.00	377.77	322.71

จากตาราง 63 แสดงว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในแต่ละคณะ
ในแต่ละวิทยาเขตที่มีภาระการสอนมากที่สุดได้แก่ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา คือมีภาระการสอน 449.21 และ 446.92
ชั่วโมงตามลำดับ รองลงมาได้แก่คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
มีภาระการสอน 431.53 ชั่วโมง ส่วนอาจารย์ที่มีภาระการสอนน้อยที่สุดได้แก่ อาจารย์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน คือมีภาระการสอน 264.46

ชั่วโมง รองลงมาได้แก่อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน
คือมีภาระการสอน 266.55 ชั่วโมง

เมื่อพิจารณาภาระการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยเฉลี่ย
ในแต่ละวิทยาเขต พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม มีภาระ
การสอนมากที่สุด 393 ชั่วโมง รองลงมาได้แก่พลศึกษา 386.28 ชั่วโมง ส่วน
ประสานมิตรต่ำสุด 269.15 ชั่วโมง

ตาราง 64 ภาระการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามคณะ

คณะ	ภาระการสอน (ชั่วโมง/ภาคเรียน)
ปริญญาเอก	299.34
ปริญญาโท	336.66
ปริญญาตรี	336.02

จากตาราง 64 แสดงว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะปริญญาโท
มีภาระการสอนมากที่สุด 336.66 ชั่วโมง รองลงมาได้แก่ปริญญาตรี 336.02 ชั่วโมง
และปริญญาเอกน้อยที่สุด 299.34 ชั่วโมง

ตาราง 65 ภาระการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ตำแหน่งทางวิชาการ	ภาระการสอน (ชั่วโมง/ภาคเรียน)
ศาสตราจารย์	240.00
รองศาสตราจารย์	313.23
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	336.15
อาจารย์	338.57

จากตาราง 65 แสดงว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตำแหน่งอาจารย์มีภาระสอนมากที่สุด 338.57 ชั่วโมง รองลงมาได้แก่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 336.15 ชั่วโมง รองศาสตราจารย์ 313.23 ชั่วโมง และศาสตราจารย์น้อยที่สุด 240.00 ชั่วโมง

ตาราง 66 การการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ประสบการณ์ในการสอน/ปี	การการสอน (ชั่วโมง/ภาคเรียน)
ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป	315.43
13 - 19 ปี	350.31
6 - 12 ปี	337.07
0 - 5 ปี	330.08

จากตาราง 66 แสดงว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีประสบการณ์ในการสอน 13 - 19 ปี มีการการสอนสูงสุด 350.31 ชั่วโมง รองลงมาได้แก่ 6 - 12 ปี 337.07 ชั่วโมง 0 - 5 ปี 330.08 ชั่วโมง

ตอนที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. คุณวุฒิ ผลการเปรียบเทียบค่าการชนนี้คุณวุฒิอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
กับเกณฑ์มาตรฐาน ปรากฏในตาราง 67-72

ตาราง 67 ผลการเปรียบเทียบค่าการชนนี้คุณวุฒิอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับเกณฑ์
มาตรฐาน

วิทยาเขต	ปสม.	ปท.	บช.	พศ.	บส.	มค.	พล.	สช.
คณะวิชา								
มนุษยศาสตร์	-.03	+.16	-.03	-.04	-.04	+.01	-.03	-.03
วิทยาศาสตร์	+.01	-.01	.00	-.05	.00	.00	.00	-.01
ศึกษาศาสตร์	+.07	-.02	+.01	-.04	+.06	+.06	+.03	+.04
สังคมศาสตร์	+.01	-.03	-.02	-.05	-.04	+.02	+.02	-.02
พลศึกษา	-.02				-.09			
บัณฑิตวิทยาลัย	+.20							
สถาบันวิจัยฯ	+.13							
สำนักทดสอบฯ	+.09							
สำนักหอสมุดฯ	+.15							
รวมในแต่ละ วิทยาเขต	+.03	+.01	-.01	-.07	.00	+.02	+.02	-.01

+ สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

- ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

.00 เท่ากับเกณฑ์มาตรฐาน

จากตาราง 67 แสดงว่า อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวันและมหาสารคาม มีค่าการชนัน์คุณวุฒิส่งกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ส่วนวิทยาเขตอื่น ๆ ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน บางเช่น มหาสารคาม และพิษณุโลก เท่ากับเกณฑ์มาตรฐาน ส่วน วิทยาเขตอื่นต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร บางเช่น บางแสน มหาสารคาม พิษณุโลก และสงขลา มีค่าการชนัน์คุณวุฒิส่งกว่า เกณฑ์มาตรฐาน ส่วนวิทยาเขตอื่น ๆ ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน อาจารย์คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มหาสารคาม และพิษณุโลก มีค่าการชนัน์คุณวุฒิส่งกว่า เกณฑ์มาตรฐาน ส่วนวิทยาเขตอื่น ๆ ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และอาจารย์คณะ พลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และพลศึกษา มีค่าการชนัน์คุณวุฒิต่ำกว่า เกณฑ์มาตรฐาน สำหรับอาจารย์บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ สำนักทดสอบ และวิจัยทางการศึกษา และสำนักหอสมุดกลาง มีค่าการชนัน์คุณวุฒิส่งกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

(ดูรายละเอียดจากตาราง 95 ในภาคผนวก)

เมื่อพิจารณาการชนัน์คุณวุฒิของอาจารย์ โดยจำแนกตามวิทยาเขต พบว่า อาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปทุมวัน มหาสารคาม และพิษณุโลก มีค่าการชนัน์ คุณวุฒิส่งกว่าเกณฑ์มาตรฐาน บางเช่น เท่ากับเกณฑ์มาตรฐาน และบางเช่น พลศึกษา และ พิษณุโลก ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน (ดูรายละเอียดจากตาราง 95 ในภาคผนวก) นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาการชนัน์คุณวุฒิของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตส่วนกลาง และวิทยาเขตส่วนภูมิภาค พบว่า เท่ากับเกณฑ์มาตรฐาน (ดูรายละเอียดจากตาราง 94 ใน ภาคผนวก)

ตาราง 68 ผลการเปรียบเทียบค่าความถี่ของคณาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ในแต่ละภาควิชา จำแนกตามวิทยาเขต

วิทยาเขต	χ^2
ประสานมิตร	.3532
ปทุมวัน	.0459
บางเขน	.0571
พลศึกษา	.2511
บางแสน	.1701
มหาสารคาม	.3626
พิษณุโลก	.1314
สงขลา	.3232

จากตาราง 68 แสดงว่าค่าความถี่ของคณาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ในแต่ละภาควิชา ในแต่ละวิทยาเขตไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า
"ค่าความถี่ของคณาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละภาควิชาในแต่ละวิทยาเขต
มีความแตกต่างกัน"

ตาราง 69 ผลการเปรียบเทียบค่าการชนันคุณภาพอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ในคณะเดียวกันในแต่ละวิทยาเขต

คณะ	χ^2
มนุษยศาสตร์	.0467
วิทยาศาสตร์	.0038
ศึกษาศาสตร์	.0298
สังคมศาสตร์	.0094

จากตาราง 69 แสดงว่า ค่าการชนันคุณภาพอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ในคณะเดียวกันในแต่ละวิทยาเขตไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า "ค่าการชนัน
คุณภาพอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในคณะเดียวกันในแต่ละวิทยาเขตมีความแตกต่าง
กัน"

ตาราง 70 ผลการเปรียบเทียบค่าการชนกันของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ในแต่ละคณะ ในวิทยาเขตเดียวกัน

วิทยาเขต	χ^2
ประสานมิตร	.2302
ปทุมวัน	.0384
บางเขน	.0019
พลศึกษา	.0029
บางแสน	.0095
มหาสารคาม	.0058
พิษณุโลก	.0030
สงขลา	.0041

จากตาราง 70 แสดงว่า ค่าการชนกันของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ในแต่ละคณะ ในวิทยาเขตเดียวกันไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า "ค่า
การชนกันของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละคณะในวิทยาเขตเดียวกัน มี
ความแตกต่างกัน"

ตาราง 71 เปรียบเทียบค่าการชนกันของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขต

วิทยาเขต	0	χ^2
ประสานมิตร	.73	.0098
ปทุมวัน	.71	
บางเขน	.69	
พลศึกษา	.63	
บางแสน	.70	
มหาสารคาม	.72	
พิษณุโลก	.72	
สงขลา	.69	

$$\chi^2_{.95}(7) = 14.07$$

จากตาราง 71 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างค่าการชนกันของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต แสดงว่า ค่าการชนกันของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต ไม่มีความแตกต่างกันจึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า "ค่าการชนกันของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต มีความแตกต่างกัน"

ตาราง 72 เปรียบเทียบค่าการชนกันของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วิทยาเขตส่วนกลาง และวิทยาเขตส่วนภูมิภาค

วิทยาเขต	0	χ^2
ส่วนกลาง	.70	0.00
ส่วนภูมิภาค	.70	

$$\chi^2_{.95} (1) = 3.84$$

จากตาราง 72 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่าง ค่าการชนกัน
คุณวุฒิของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขตส่วนกลาง และวิทยาเขตส่วนภูมิภาค
แสดงว่าค่าการชนกันคุณวุฒิของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขตส่วนกลางและ
วิทยาเขตส่วนภูมิภาค ไม่มีความแตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า "ค่าการชนกัน
คุณวุฒิของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขตส่วนกลางและวิทยาเขตส่วนภูมิภาค
มีความแตกต่างกัน"

2. ตำแหน่งทางวิชาการ ผลการศึกษาจากตาราง 19 - 33 แสดงให้เห็นว่า
การยอดของตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และ
อาจารย์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละคณะในวิทยาเขตเดียวกัน ในแต่ละ
วิทยาเขต และในวิทยาเขตส่วนกลางและวิทยาเขตส่วนภูมิภาค มีแตกต่างกันออกไปจึงสรุปว่า
อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในแต่ละคณะในวิทยาเขตเดียวกันในแต่ละวิทยาเขต
และในวิทยาเขตส่วนกลางและวิทยาเขตส่วนภูมิภาค มีตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน

3. ผลงานทางวิชาการ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานทางวิชาการ
ของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปรากฏในตาราง 73 - 80

ตาราง 73 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ แต่ละภาควิชาในแต่ละวิทยาเขต

วิทยาเขต	F		
	การวิจัย	การเขียนตำรา	การเขียนบทความ
ประสานมิตร	2.11*	1.00	9.36**
ปทุมวัน	.67	.76	3.46**
บางเขน	1.39*	1.11	1.19
พลศึกษา	.32	.75	1.24
บางแสน	2.00*	.48	.83
มหาสารคาม	.98	1.70	2.01*
พิษณุโลก	.84	1.28	.34
สงขลา	.40	1.12	.92

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 73 แสดงว่า อาจารย์ในแต่ละภาควิชา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีผลงานการวิจัย และการเขียนบทความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 แต่มีผลงานการเขียนตำราไม่แตกต่างกัน อาจารย์แต่ละภาควิชา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน และมหาสารคาม มีผลงานการเขียนบทความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีผลงานการวิจัยและการเขียนตำราไม่แตกต่างกัน อาจารย์แต่ละคณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน และบางแสน มีผลงานการวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีผลงานการเขียนตำราและการเขียนบทความไม่แตกต่างกัน ส่วนอาจารย์แต่ละภาควิชา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา พิษณุโลก

และสงขลา มีผลงานการวิจัยการเขียนตำราและการเขียนบทความไม่แตกต่างกัน

(ดูรายละเอียดจากตาราง 99-122 ในภาคผนวก)

จึงสรุปได้ว่า ผลงานการวิจัยของอาจารย์ในแต่ละภาควิชา มีความแตกต่างกัน เฉพาะในวิทยาเขตประสานมิตร บางเช่น และบางแสน ส่วนผลงานการเขียนบทความ มีความแตกต่างกันเฉพาะในวิทยาเขตประสานมิตร ปทุมวัน และมหาสารคาม จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า "อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละภาควิชาในแต่ละวิทยาเขต มีผลงานทางวิชาการแตกต่างกัน" ส่วนผลงานการวิจัย และการเขียนบทความของอาจารย์ ในแต่ละภาควิชาในวิทยาเขตอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน สำหรับผลงานการเขียนตำรา ไม่มีความแตกต่างกันในทุกวิทยาเขต จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานดังกล่าว

ตาราง 74 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในคณะเดียวกัน

คณะ	F		
	การวิจัย	การเขียนตำรา	การเขียนบทความ
มนุษยศาสตร์	.98	22.58**	1.27
วิทยาศาสตร์	2.77*	1.50	1.98
ศึกษาศาสตร์	2.58*	3.10**	1.28
สังคมศาสตร์	1.63	1.38	1.93

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 74 แสดงว่า อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีผลงานการเขียนตำราแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่มีผลงานการวิจัย และการเขียนบทความ ไม่แตกต่างกัน อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มีผลงานการวิจัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีผลงานการเขียนตำราและการเขียนบทความ ไม่แตกต่างกัน อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์มีผลงานการวิจัย และผลงานการเขียนตำรา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ แต่มีผลงานการ เขียนบทความไม่แตกต่างกัน และอาจารย์คณะสังคมศาสตร์ มีผลงานการวิจัย การเขียน ตำราและการเขียนบทความไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียดจากตาราง 123 - 134 ใน ภาคผนวก)

จึงสรุปได้ว่า ผลงานการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความ แตกต่างกัน เฉพาะในคณะวิทยาศาสตร์และศึกษาศาสตร์ ผลงานการเขียนตำรา มีความ แตกต่างกันเฉพาะในคณะมนุษยศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า "อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในคณะเดียวกัน มีผลงานทางวิชาการแตกต่างกัน" ส่วนผลงานการวิจัยและการเขียนตำราของอาจารย์คณะอื่น ๆ และผลงานการเขียนบทความ ของอาจารย์ทุกคณะ ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานดังกล่าว

ตาราง 75 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานทางวิชาการของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แต่ละคณะในวิทยาเขตเดียวกัน

วิทยาเขต	F		
	การวิจัย	การเขียนตำรา	การเขียนบทความ
ประสานมิตร	7.33**	.94	.82
ปทุมวัน	.46	.75	2.55
บางเขน	.93	.07	1.70
พลศึกษา	.00	.24	.4
บางแสน	3.51*	.91	1.41
มหาสารคาม	.57	.40	3.21*
พิษณุโลก	.88	1.89	.65
สงขลา	.69	.86	.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 75 แสดงว่า อาจารย์แต่ละคณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และบางแสน มีผลงานการวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ แต่มีผลงานการเขียนตำราและการเขียนบทความไม่แตกต่างกัน สำหรับอาจารย์แต่ละคณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม มีผลงานการเขียนตำราไม่แตกต่างกัน ส่วนอาจารย์แต่ละคณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน บางเขน พลศึกษา พิษณุโลก และสงขลา มีผลงานการวิจัย การเขียนตำรา และการเขียนบทความไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียดจากตาราง 135 - 158 ในภาคผนวก)

จึงสรุปได้ว่า ผลงานการวิจัยของอาจารย์แต่ละคณะมีความแตกต่างกันเฉพาะใน
วิทยาเขต ประสานมิตร และบางแสน ผลงานการเขียนบทความของอาจารย์แต่ละคณะ
มีความแตกต่างกันเฉพาะในวิทยาเขตมหาสารคาม จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า "อาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในแต่ละคณะในวิทยาเขตเดียวกัน มีผลงานทางวิชาการ
แตกต่างกัน" ส่วนผลงานการวิจัย และการเขียนบทความของอาจารย์แต่ละคณะในวิทยาเขต
อื่น ๆ และผลงานการเขียนคำร่าของอาจารย์แต่ละคณะในทุกวิทยาเขต ไม่มีความแตกต่างกัน
จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานดังกล่าว (ดูรายละเอียดจากตาราง 151 - 158 ในภาค
ผนวก)

ตาราง 76 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต

ประเภทของผลงาน	F
การวิจัย	4.92**
การเขียนคำร่า	4.98**
การเขียนบทความ	3.48**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

จากตาราง 76 แสดงว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในแต่ละวิทยาเขต
มีผลงานการวิจัย ผลงานการเขียนคำร่า และผลงานการเขียนบทความ แตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า "อาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต มีผลงานทางวิชาการแตกต่างกัน" (ดูรายละเอียด
จากตาราง 159 - 161 ในภาคผนวก)

ตาราง 77 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตส่วนกลางและวิทยาเขตส่วนภูมิภาค

ประเภทของผลงาน	F
การวิจัย	.02
การเขียนตำรา	4.33**
การเขียนบทความ	.60

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 77 แสดงว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขต
ส่วนกลางและวิทยาเขตส่วนภูมิภาค มีผลงานการเขียนตำราแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01 แต่มีผลงานการวิจัยและการเขียนบทความไม่แตกต่างกัน

จึงสรุปได้ว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขตส่วนกลาง และ
วิทยาเขตส่วนภูมิภาค มีผลงานทางวิชาการแตกต่างกัน เฉพาะผลงานการเขียนตำรา
จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า "อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขตส่วนกลาง
และวิทยาเขตส่วนภูมิภาค มีผลงานทางวิชาการแตกต่างกัน" ส่วนผลงานการวิจัยและ
การเขียนบทความ ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานดังกล่าว (ดูรายละเอียด
จากตาราง 162 - 164 ในภาคผนวก)

ตาราง 78 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒที่มีคุณวุฒิต่างกัน

ประเภทของผลงาน	F
การวิจัย	58.25 **
การเขียนตำรา	12.82 **
การเขียนบทความ	19.04 **

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 78 แสดงว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีคุณวุฒิต่างกัน มีผลงานการวิจัย การเขียนตำรา และการเขียนบทความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า "อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีคุณวุฒิต่างกัน มีผลงานทางวิชาการแตกต่างกัน" (ดูรายละเอียดจากตาราง 165-161 ในภาคผนวก)

ตาราง 79 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานทางวิชาการของอาจารย์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกัน

ประเภทของผลงาน	F
การวิจัย	60.41 **
การเขียนตำรา	85.46 **
การเขียนบทความ	29.62 **

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 79 แสดงว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกัน มีผลงานการวิจัย การเขียนตำรา และการเขียนบทความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า "อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกัน มีผลงานทางวิชาการแตกต่างกัน" (ดูรายละเอียดจากตาราง 168 - 170)

ตาราง 80 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน

ประเภทของผลงาน	F
การวิจัย	3.59 *
การเขียนตำรา	13.29 **
การเขียนบทความ	4.30 **

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 80 แสดงว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีผลงานการวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีผลงานการเขียนตำรา และการเขียนบทความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า "อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีผลงานทางวิชาการแตกต่างกัน" (ดูรายละเอียดจากตาราง 171 - 173)

4. ประสิทธิภาพในการสอน ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปรากฏในตาราง

ตาราง 81 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละภาควิชาในวิทยาเขตเดียวกัน

วิทยาเขต	F
ประสานมิตร	4.66 **
ปทุมวัน	2.73 **
บางเขน	.77
พลศึกษา	1.02
พลศึกษา	.91
บางแสน	1.01
มหาสารคาม	.98
พิษณุโลก	.05
สงขลา	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 81 แสดงว่า อาจารย์แต่ละภาควิชา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และปทุมวัน มีประสิทธิภาพในการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนอาจารย์แต่ละภาควิชา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน พลศึกษา บางแสน มหาสารคาม พิษณุโลก และสงขลา มีประสิทธิภาพในการสอนไม่แตกต่างกัน

จึงสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละภาควิชาในวิทยาเขตเดียวกัน เป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า "อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในแต่ละภาควิชาในวิทยาเขตเดียวกัน มีประสิทธิภาพในการสอนแตกต่างกัน" เฉพาะในวิทยาเขตประสานมิตร และปทุมวัน ส่วนประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์ในแต่ละภาควิชาในวิทยาเขตอื่น ๆ ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานดังกล่าว (ดูรายละเอียดจากตาราง 174 - 181 ในภาคผนวก)

ตาราง 82 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละคณะในวิทยาเขตเดียวกัน

วิทยาเขต	F
ประสานมิตร	.76
ปทุมวัน	6.48**
บางเขน	.62
พลศึกษา	.73
บางแสน	3.24*
มหาสารคาม	1.89
พิษณุโลก	4.66**
สงขลา	36.15**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 82 แสดงว่า อาจารย์แต่ละคณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน พิษณุโลก และสงขลา มีประสิทธิภาพในการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับอาจารย์แต่ละคณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน มีประสิทธิภาพในการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอาจารย์แต่ละคณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร บางเขน พลศึกษา และมหาสารคาม มีประสิทธิภาพในการสอนไม่แตกต่างกัน

จึงสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละคณะในวิทยาเขตเดียวกัน เป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า "อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละคณะในวิทยาเขตเดียวกัน มีประสิทธิภาพในการสอนแตกต่างกัน" เฉพาะในวิทยาเขตปทุมวัน บางแสน พิษณุโลก และสงขลา ส่วนประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์ในแต่ละคณะในวิทยาเขตอื่น ๆ ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานดังกล่าว (ดูรายละเอียดจากตาราง 182 - 189 ในภาคผนวก)

ตาราง 83 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	1,551.3437	221.6204	4.40 **
ภายในกลุ่ม	844	42,692.5031	50.4044	

$$F_{.99} (7, 847) = 2.80$$

จากตาราง 83 แสดงว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต มีประสิทธิภาพในการสอนแตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในแต่ละวิทยาเขต มีประสิทธิภาพในการสอนแตกต่างกัน"

5. การการสอน ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปรากฏในตาราง 84 - 88

ตาราง 84 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในภาควิชาเดียวกันในแต่ละวิทยาเขต

ภาควิชา	F
จิตวิทยา	.83
บรรณารักษศาสตร์	3.13*
ดุริยางคศาสตร์	3.13*
ภาษาตะวันตก	2.86*
ภาษาไทยและภาษาตะวันออก	6.02**
ภาษาศาสตร์	1.01
ศิลปะและวัฒนธรรม	.96
คณิตศาสตร์	1.51
ดนตรีกรรมศาสตร์	2.30
เคมี	.22
ฟิสิกส์	4.41**
ชีววิทยา	2.75*
วิทยาศาสตร์	.43
จิตวิทยา	1.17
การบริหารการศึกษา	1.38
การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาพิเศษ	3.10
เทคโนโลยีทางการศึกษา	1.55
พื้นฐานการศึกษา	1.78
หลักสูตรและการสอน	6.37**

ตาราง 84 (ต่อ)

ภาควิชา	F
บริหารธุรกิจ	4.93
ประวัติศาสตร์	2.02
ภูมิศาสตร์	1.54
รัฐศาสตร์	.77
เศรษฐศาสตร์	1.11
สังคมวิทยา	1.48

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 84 แสดงว่าอาจารย์ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก ภาควิชาฟิสิกส์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน และภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ ภาควิชาภาษาตะวันตก ภาควิชาชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต มีการสอนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ ส่วนอาจารย์ภาควิชาอื่น ๆ มีการสอนไม่แตกต่างกัน

จึงสรุปได้ว่าภาระการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในภาควิชาเดียวกัน ในแต่ละวิทยาเขต เป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า "อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในภาควิชาเดียวกันในแต่ละวิทยาเขต มีการสอนแตกต่างกัน" เฉพาะในภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ ภาษาตะวันตก ภาษาไทย และภาษาตะวันออก ฟิสิกส์ ชีววิทยา และหลักสูตรและการสอน ส่วนภาระการสอนของอาจารย์ในภาควิชาอื่น ๆ ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานดังกล่าว (ดูรายละเอียดจากตาราง 190 - 214 ในภาคผนวก)

ตาราง 85 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละภาควิชาในวิทยาเขตเดียวกัน

วิทยาเขต	F
ประสานมิตร	2.59**
ปทุมวัน	4.99**
บางเขน	1.09
พุดทิศา	1.49
บางแสน	1.41
มหาสารคาม	1.01
พิษณุโลก	1.45
สงขลา	1.79*

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 85 แสดงว่า อาจารย์ในแต่ละภาควิชา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร และปทุมวัน มีการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
และอาจารย์ในแต่ละภาควิชา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มีการสอนแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอาจารย์แต่ละภาควิชาในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางเขน พุดทิศา บางแสน มหาสารคาม และพิษณุโลก มีการสอนไม่แตกต่างกัน

จึงสรุปได้ว่า การการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละภาควิชาในวิทยาเขตเดียวกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ว่า "อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละภาควิชาในวิทยาเขตเดียวกัน มีการสอนแตกต่างกัน" เฉพาะในวิทยาเขตประสานมิตร ปทุมวัน และสงขลา ส่วนการสอนของอาจารย์ในแต่ละภาควิชาในวิทยาเขตอื่น ๆ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานดังกล่าว (ดูรายละเอียดจากตาราง 215-222 ในภาคผนวก)

ตาราง 86 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในคณะเดียวกัน

คณะ	F
มนุษยศาสตร์	4.03**
วิทยาศาสตร์	3.26**
ศึกษาศาสตร์	5.66**
สังคมศาสตร์	2.14*

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 86 แสดงว่า อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต มีการสอนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ว่า "อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในคณะเดียวกัน ในแต่ละวิทยาเขต มีการสอนแตกต่างกัน" (ดูรายละเอียดจากตาราง 223 - 227 ในภาคผนวก)

ตาราง 87 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละคณะในวิทยาเขตเดียวกัน

วิทยาเขต	F
ประสานมิตร	5.21**
ปทุมวัน	5.34**
บางเขน	.30
พลศึกษา	1.98
บางแสน	2.74*
มหาสารคาม	3.45*
พิษณุโลก	.98
สงขลา	1.49

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 87 แสดงว่า อาจารย์แต่ละคณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปทุมวัน และบางแสน มหาสารคาม มีภาระการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ ส่วนอาจารย์แต่ละคณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน พลศึกษา พิษณุโลก และสงขลา มีภาระการสอนไม่แตกต่างกัน

จึงสรุปได้ว่า ภาระการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละคณะในวิทยาเขตเดียวกัน เป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า "อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละคณะ ในวิทยาเขตเดียวกัน มีภาระการสอนแตกต่างกัน" เฉพาะในวิทยาเขตประสานมิตร ปทุมวัน บางแสน และมหาสารคาม ส่วนภาระการสอนของอาจารย์ในแต่ละคณะในวิทยาเขตอื่น ๆ ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานดังกล่าว (ดูรายละเอียดจากตาราง 228-235 ในภาคผนวก)

ตาราง 88 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามวิทยาเขต กลุ่มวิชา ตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์
ในการสอน

ตัวแปร	F
ในแต่ละวิทยาเขต	14.17**
ส่วนกลาง-ส่วนภูมิภาค	35.80**
กลุ่มวิชา	3.53*
ตำแหน่งทางวิชาการ	2.45
ประสบการณ์ในการสอน	2.62*

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 88 แสดงว่า การสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ในแต่ละวิทยาเขต มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงเป็นไปตาม
สมมุติฐานที่ว่า "อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต มีการสอน
แตกต่างกัน"

เมื่อพิจารณาการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒส่วนกลางและ
ส่วนภูมิภาค พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงเป็นไปตาม
สมมุติฐานที่ว่า "อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตส่วนกลางและวิทยาเขต
ส่วนภูมิภาค มีการสอนแตกต่างกัน"

สำหรับภาระการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีคุณวุฒิต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า "อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีคุณวุฒิต่างกัน มีภาระการสอนแตกต่างกัน"

ส่วนภาระการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกัน ไม่พบว่ามี ความแตกต่างกัน แสดงว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกัน มีภาระการสอนไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า "อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกัน มีภาระการสอนแตกต่างกัน"

นอกจากนี้ยังพบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีภาระการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า "อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีภาระการสอนแตกต่างกัน" (ดูรายละเอียดจากตาราง 234 - 238 ใน ภาคผนวก)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาประสบการณ์ทางวิชาการ และภาระการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อเปรียบเทียบค่าครองชีพของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับเกณฑ์มาตรฐาน
3. เพื่อเปรียบเทียบค่าครองชีพของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามรายวิชา คณะ และวิทยาเขต
4. เพื่อเปรียบเทียบตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม คณะ และวิทยาเขต
5. เพื่อเปรียบเทียบผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม ภาควิชา คณะ วิทยาเขต คุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์ในการสอน
6. เพื่อเปรียบเทียบภาระการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม ภาควิชา คณะ วิทยาเขต คุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์ในการสอน

ประชากร

ประชากรเป็นอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ปฏิบัติราชการในภาคเรียนที่ 1 จำนวน 1,150 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปทุมวัน บางเขน พลศึกษา มหาสารคาม พิษณุโลก และสงขลา จำนวน 858 คน ซึ่งปฏิบัติราชการอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2523 กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีแจกแบบสอบถามให้กับประชากร จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนถือเป็นกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มี 3 ตอนด้วยกันคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับหน่วยงานที่สังกัดและสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ วิทยาเขต คณะ ภาควิชา คุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ ได้แก่ ผลงานการวิจัย ผลงานการเขียนตำรา และผลงานการเขียนบทความ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์ในการสอนและการะการสอน

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. คุณวุฒิ พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาตรี คิดเป็นสัดส่วน 8.86 : 81.59 : 9.55 หรือมีค่าการชนที่คุณวุฒิเท่ากับ .71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน เมื่อพิจารณาค่าการชนที่คุณวุฒิของอาจารย์ในแต่ละภาควิชาพบว่า อาจารย์ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ ภาษาตะวันตก ภาษาไทยและภาษาตะวันออก ศิลปะและวัฒนธรรม คหกรรมศาสตร์ เคมี บริหารธุรกิจ ประวัติศาสตร์ และสันตนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร อาจารย์ภาควิชา คหกรรมศาสตร์ ชีววิทยา พื้นฐานการศึกษา ประวัติศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน อาจารย์ภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน อาจารย์ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คหกรรมศาสตร์ พิสิกส์ การบริหารการศึกษา หลักสูตรและการสอน ประวัติศาสตร์ สังคมวิทยา พลศึกษา สันตนาการ และสุขศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา อาจารย์ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ ภาษาไทยและภาษาตะวันออก ศิลปะและวัฒนธรรม คหกรรมศาสตร์ ชีววิทยา บริหารธุรกิจ ภูมิศาสตร์ และสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน อาจารย์ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรม และคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม อาจารย์ภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก และอาจารย์ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ ภาษาไทยและภาษาตะวันออก และคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มีค่าคะแนนนี้คุณวุฒิต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ส่วนอาจารย์ภาควิชาอื่น ๆ ในทุกวิทยาเขต มีค่าคะแนนนี้คุณวุฒิต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

เมื่อจำแนกตามคณะ พบว่า อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ และพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน ปทุมวัน อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก และอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มีค่าคะแนนนี้คุณวุฒิต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ส่วนอาจารย์คณะอื่น ๆ ในทุกวิทยาเขต มีค่าคะแนนนี้คุณวุฒิต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน หรือไม่ก็สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน เมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนนี้คุณวุฒิของอาจารย์ โดยจำแนกตาม ภาควิชา คณะ และวิทยาเขต พบว่า ไม่แตกต่างกัน

2. ตำแหน่งทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีศาสตราจารย์ร้อยละ 0.82 รองศาสตราจารย์ร้อยละ 7.74 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ร้อยละ 33.22 และอาจารย์ร้อยละ 58.62 วิทยาเขตที่มีอาจารย์มีตำแหน่งทางวิชาการมากที่สุดคือประสานมิตร ส่วนพลศึกษามีน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาคำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ในแต่ละคณะวิชา

(ไม่คิดบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์) พบว่า คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีตำแหน่งศาสตราจารย์มากที่สุด ส่วนพลศึกษา น้อยที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่า ตำแหน่งศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ส่วนใหญ่ มีใน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ส่วนวิทยาเขตอื่น ๆ มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์เป็นส่วนใหญ่

3. ผลงานทางวิชาการ อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีผลงานการวิจัย โดยเฉลี่ย .74 เรื่อง เขียนคำรา 1.31 เล่ม และเขียนบทความ 3.30 เรื่อง เมื่อพิจารณาผลงานโดยจำแนกตามภาควิชา พบว่า อาจารย์ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ และ บรรณารักษ์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม มีผลงานการวิจัยมากที่สุด อาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรมีผลงานการเขียน คำรามมากที่สุด และอาจารย์ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม มีผลงานการเขียนบทความมากที่สุด

เมื่อพิจารณาผลงานทางวิชาการของอาจารย์โดยจำแนกตามคณะ พบว่า อาจารย์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มีผลงานการวิจัยมากที่สุด อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก มีผลงานการเขียนคำรามมากที่สุด และอาจารย์คณะ มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม มีผลงานการเขียนบทความมากที่สุด

เมื่อพิจารณาผลงานทางวิชาการของอาจารย์ โดยจำแนกตามวิทยาเขต พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม มีผลงานการวิจัยมากที่สุด อาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก มีผลงานการเขียนคำรามมากที่สุด และอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีผลงานการเขียนบทความมากที่สุด

ส่วนผลงานทางวิชาการของอาจารย์จำแนกตามคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการและ ประสบการณ์ในการสอน พบว่า อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก ศาสตราจารย์ และอาจารย์ที่มี ประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป มีผลงานการวิจัย การเขียนคำรา และการ เขียนบทความมากที่สุด อาจารย์คุณวุฒิปริญญาตรี อาจารย์ และอาจารย์ที่มีประสบการณ์ใน การสอน 0-5 ปี มีผลงานการวิจัย การเขียนคำรา และการเขียนบทความน้อยที่สุด

เมื่อเปรียบเทียบผลงานทางวิชาการของอาจารย์ในแต่ละภาควิชาในวิทยาเขตเดียวกันพบว่า อาจารย์แต่ละภาควิชา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีผลงานการวิจัย การเขียนบทความ แตกต่างกัน ส่วนผลงานการเขียนตำราไม่แตกต่างกัน อาจารย์แต่ละภาควิชา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มีผลงานการเขียนบทความแตกต่างกัน ส่วนผลงานการวิจัยและการเขียนตำราไม่แตกต่างกัน อาจารย์แต่ละภาควิชา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน พลศึกษา พิษณุโลก และสงขลา มีผลงานการวิจัย การเขียนตำรา และการเขียนบทความ ไม่แตกต่างกัน สำหรับอาจารย์แต่ละภาควิชา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน มีผลงานการวิจัย การเขียนตำรา และการเขียนบทความ ไม่แตกต่างกัน สำหรับอาจารย์แต่ละภาควิชา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน มีผลงานการวิจัยแตกต่างกัน ส่วนผลงานการเขียนตำราและบทความ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบผลงานทางวิชาการของอาจารย์ในแต่ละคณะ พบว่า อาจารย์แต่ละคณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และบางแสน มีผลงานการวิจัยแตกต่างกัน ส่วนผลงานการเขียนตำราและบทความไม่แตกต่างกัน อาจารย์แต่ละคณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม มีผลงานการเขียนบทความแตกต่างกัน ส่วนผลงานการวิจัยและการเขียนตำรา ไม่แตกต่างกัน อาจารย์แต่ละคณะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน บางเขน พลศึกษา พิษณุโลก และสงขลา มีผลงานการวิจัย การเขียนตำรา และการเขียนบทความ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบผลงานทางวิชาการของอาจารย์ จำแนกตามวิทยาเขต พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต มีผลงานการวิจัย การเขียนตำรา และการเขียนบทความแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค มีผลงานการเขียนตำราแตกต่างกัน แต่มีผลงานการวิจัยและการเขียนบทความไม่แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบผลงานทางวิชาการของอาจารย์ จำแนกตาม คุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์ในการสอน พบว่า อาจารย์ที่มีคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีผลงานการวิจัย การเขียนตำรา และการเขียนบทความแตกต่างกัน

4. ประสิทธิภาพในการสอน อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีประสิทธิภาพในการสอนโดยเฉลี่ย 11.55 ปี เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์ในแต่ละภาควิชาพบว่า อาจารย์ที่มีประสิทธิภาพในการสอนไม่เกิน 5 ปี ได้แก่อาจารย์ภาควิชา เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน อาจารย์ภาควิชาสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน อาจารย์ภาควิชาสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน อาจารย์ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา อาจารย์ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก และอาจารย์ภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา สำหรับอาจารย์ที่มีประสิทธิภาพในการสอนเกิน 20 ปีได้แก่ อาจารย์ภาควิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร อาจารย์ภาควิชาคหกรรมศาสตร์และสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา อาจารย์ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน อาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคามและอาจารย์ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก

เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์ในแต่ละคณะ พบว่า อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มีประสิทธิภาพในการสอนสูงสุด ส่วนอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มีประสิทธิภาพในการสอนต่ำสุด

หากพิจารณาประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์ในแต่ละวิทยาเขตพบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน มีประสิทธิภาพในการสอนสูงสุด ส่วนอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มีประสิทธิภาพในการสอนต่ำสุด

เมื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการสอน จำแนกตามภาควิชา พบว่า อาจารย์ในแต่ละภาควิชา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และปทุมวัน มีประสิทธิภาพในการสอนต่างกัน ส่วนอาจารย์ในแต่ละภาควิชา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน พลศึกษา บางแสน มหาสารคาม พิษณุโลก และสงขลา มีประสิทธิภาพในการสอนไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามคณะพบว่า อาจารย์ในแต่ละคณะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

บางแสน และพิษณุโลก มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน ส่วนอาจารย์ในแต่ละคณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร บางเขน พลศึกษา มหาสารคาม และสงขลา มีประสบการณ์ในการสอนไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาประสบการณ์ในการสอนของอาจารย์ในแต่ละวิทยาเขต พบว่า แตกต่างกัน

5. การการสอน พบว่า อาจารย์ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน มีการสอนมากที่สุด ส่วนอาจารย์ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มีการสอนน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาการการสอนของอาจารย์ในแต่ละคณะ พบว่า อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา มีการสอนมากที่สุด ส่วนอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มีการสอนน้อยที่สุด หากพิจารณาการการสอนของอาจารย์ในแต่ละวิทยาเขต พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม มีการสอนมากที่สุด ส่วนอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีการสอนน้อยที่สุด

นอกจากนี้ยังพบว่า อาจารย์คุณวุฒิปริญญาโท มีการสอนมากที่สุด ปริญญาเอก น้อยที่สุด อาจารย์มีการสอนมากที่สุด ส่วนศาสตราจารย์มีการสอนน้อยที่สุด และอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 13-19 ปี มีการสอนมากที่สุด ส่วนอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป มีการสอนน้อยที่สุด

เมื่อเปรียบเทียบการการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในภาควิชาเดียวกัน พบว่า อาจารย์ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก ภาควิชาฟิสิกส์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ ภาควิชาภาษาตะวันตก ภาควิชาชีววิทยา และภาควิชาบริหารธุรกิจ มีการสอนแตกต่างกัน ส่วนอาจารย์ภาควิชาอื่น ๆ มีการสอนไม่แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบการการสอนของอาจารย์ในแต่ละภาควิชาในวิทยาเขตเดียวกัน พบว่า อาจารย์แต่ละภาควิชา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปทุมวัน และสงขลา มีการสอนแตกต่างกัน ส่วนอาจารย์ในแต่ละภาควิชาในวิทยาเขตอื่น ๆ มีการสอนไม่แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบภาระการสอนของอาจารย์ในแต่ละวัน พบว่า อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ในแต่ละวิทยาเขต มีการสอนแตกต่างกัน ส่วนภาระการสอนของอาจารย์แต่ละคณะในวิทยาเขตเดียวกัน พบว่า อาจารย์แต่ละคณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปทุมวัน บางแสน มหาสารคาม มีการสอนแตกต่างกัน ส่วนอาจารย์ในแต่ละคณะ ในวิทยาเขตอื่น ๆ มีภาระการสอนไม่แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบภาระการสอนของอาจารย์ในแต่ละวิทยาเขต พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต มีการสอนแตกต่างกัน สำหรับอาจารย์ที่มีคุณวุฒิ และประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีการสอนแตกต่างกัน ส่วนอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกัน มีการสอนไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตส่วนกลาง และวิทยาเขตส่วนภูมิภาค มีการสอนแตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. คุณวุฒิ ผลจากการเปรียบเทียบค่าครุชนีคุณวุฒิของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในแต่ละวิทยาเขตกับเกณฑ์มาตรฐาน พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปทุมวัน มหาสารคาม และพิษณุโลก มีค่าครุชนีคุณวุฒิต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และบางแสนเท่ากับเกณฑ์มาตรฐาน แสดงว่า มหาวิทยาลัยได้พัฒนาอาจารย์ให้มีคุณวุฒิต่ำกว่าเมื่อปี พ.ศ. 2517 ซึ่งในช่วงนั้น คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้วิจัยพบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่าครุชนีคุณวุฒิเพียง 0.62 เท่านั้น (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2518 : 58) ซึ่งค่าครุชนีคุณวุฒิต่ำกว่าเกณฑ์ มาตรฐานขั้นต่ำ ที่สำนักงานประมาณและคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กำหนดไว้ คือ สัดส่วน อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี เท่ากับ 1.5 : 5 : 3.5 หรือคิดเป็นค่าครุชนีคุณวุฒิต่ำกว่า 0.675 สำหรับการพัฒนาคณวุฒิจองอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการไปได้แก่ การสนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์ศึกษาต่อ

ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งโดยทุนส่วนตัว อุดหนุนจากมหาวิทยาลัยและหน่วยงาน หรือองค์กรอื่น ๆ ดังจะเห็นได้ว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2523 เป็นต้นมา อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัย ไทรอนโค ให้ไปศึกษาต่อยังต่างประเทศถึง 9 คน คือในปี พ.ศ. 2523 จำนวน 5 คน และปี พ.ศ. 2524 จำนวน 4 คน ในขณะที่เดียวกันอาจารย์ส่วนหนึ่งก็ได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัย ให้ลาศึกษาต่อทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังเช่นในปี พ.ศ. 2524 มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน อนุญาตให้อาจารย์ลาศึกษาต่อ 9 คน (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน 2524 : 9) และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินิจโลก อนุญาตให้อาจารย์ ลาศึกษาต่อ 3 คน (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินิจโลก 2524 : 3) ส่วนวิทยาเขตอื่น ๆ ก็ได้ให้การสนับสนุนในการพัฒนาคุณวุฒิของอาจารย์เช่นเดียวกัน การที่มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการ พัฒนาคุณวุฒิของอาจารย์ให้สูงขึ้นดังที่ทำไปแล้วนี้ แสดงให้เห็นว่า มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการ สอนของคอบตามนโยบายของทบวงมหาวิทยาลัย ในส่วนที่เกี่ยวกับเป้าหมายด้านคุณภาพ ที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่สี่ (2520 - 2524) ที่ว่า "จะยังคงให้ความสำคัญในการพัฒนาอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย ทั้งในด้านปริมาณและ คุณวุฒิ ให้เข้าสู่เกณฑ์มาตรฐาน" (ทบวงมหาวิทยาลัย 2522 : 5)

สำหรับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน และสงขลา ถึงแม้ว่าค่าครองชีพ คุณวุฒิ ของอาจารย์จะต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน แต่ก็ต่ำกว่าเพียง 0.01 และมีแนวโน้มว่าจะสูงขึ้น ภายในระยะ 2-3 ปีข้างหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ทั้งนี้เพราะว่า มหาวิทยาลัยได้เปิดทำการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาวิชาการอุดมศึกษา มาตั้งแต่ปี 2523 และจะเปิดใหม่อีกหนึ่งสาขาวิชาในปีการศึกษา 2525 คือสาขาวิชา การบริหารการศึกษา จึงได้เร่งสนับสนุนให้อาจารย์ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกเพิ่มขึ้น

สำหรับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษานั้น การที่ค่าครองชีพ คุณวุฒิของอาจารย์ ยังคงต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานถึง 0.07 เป็นเพราะว่า มหาวิทยาลัยยังคงมีอาจารย์คุณวุฒิ ปริญญาตรีอยู่อีกจำนวนมากถึงร้อยละ 32.10 ในขณะที่อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกไม่มีเลย ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากลักษณะของเนื้อหาวิชาบางวิชาต้องอาศัยอาจารย์ที่มีความชำนาญ มาทำ

การสอน แต่ทางมหาวิทยาลัยไม่สามารถสรรหาอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ปริญญาโท มาทำการสอนได้ จึงจำเป็นต้องบรรจุอาจารย์คุณวุฒิปริญญาตรี อันเป็นสาเหตุให้มีอาจารย์ ปริญญาตรีเป็นจำนวนมากกว่าทุกวิชาเขตดังกล่าว

หากพิจารณาค่าครองชีพของคุณวุฒิของอาจารย์ในแต่ละคณะวิชา จะเห็นว่า คณะมนุษยศาสตร์ของวิทยาเขต 5 ใน 8 วิทยาเขต ต้องประสบกับปัญหาอาจารย์มีค่าครองชีพ คุณวุฒิต่ำ ทั้งนี้เป็นเพราะอาจารย์ส่วนมากในภาควิชาดุริยางคศาสตร์ และภาควิชาศิลปะ และวัฒนธรรม มีคุณวุฒิปริญญาตรี เนื่องจากมหาวิทยาลัยไม่สามารถสรรหาอาจารย์คุณวุฒิ ปริญญาโทและปริญญาเอกให้เพียงพอกับความต้องการได้ เพราะอาจารย์ที่จบปริญญาโทและ ปริญญาเอกในสาขาวิชาที่เปิดสอนในภาควิชาดุริยางคศาสตร์ และศิลปะและวัฒนธรรมมีน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทยไม่มีมหาวิทยาลัยใดที่เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาที่มี การเรียนการสอนในภาควิชาดุริยางคศาสตร์ ส่วนสาขาวิชาที่เปิดสอนในภาคศิลปะและวัฒนธรรม ถึงแม้คณะ จิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จะเปิดสอนในระดับ บัณฑิตศึกษาสาขาจิตรกรรมก็ตาม แต่ก็สามารถผลิตได้เป็นจำนวนน้อย ดังจะเห็นได้ว่าในปี การศึกษา 2523 มีบัณฑิตจบออกไปเพียง 3 คนเท่านั้น (มหาวิทยาลัยศิลปากร 2524 : 21) ครั้นมหาวิทยาลัยจะสนับสนุนให้อาจารย์ได้ศึกษาคณะระดับสูง ก็ต้องประสบกับปัญหาความขาดแคลนสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนในสาขาวิชาดังกล่าว ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้มหาวิทยาลัยขาดแคลนอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก ปริญญาโท ในภาควิชาดุริยางคศาสตร์ และศิลปะและ วัฒนธรรมอยู่เสมอ นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบค่าครองชีพของคุณวุฒิของอาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ โดยจำแนกตามภาควิชา คณะ และวิทยาเขต พบว่า ไม่มีความแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ค่าครองชีพของคุณวุฒิของอาจารย์จะต่ำหรือ สูงกว่าเกณฑ์ แต่ก็ไม่ต่ำหรือสูงกว่าเกณฑ์มากเกินไป จนก่อให้เกิดความแตกต่างระหว่างภาค วิชา คณะ และวิทยาเขต อีกนัยหนึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยได้พยายามที่ จะกระจายอัตรากำลังอาจารย์ที่มีคุณวุฒิใกล้เคียงกันให้แก่ภาควิชา คณะ และวิทยาเขต ใน ลักษณะที่ไม่ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำจนเกินไป

2. ตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในคณะวิชาเดียวกันในแต่ละวิทยาเขต ในแต่ละคณะวิทยาเขต

เดียวกัน ในแต่ละวิทยาเขตและวิทยาเขตส่วนกลางและวิทยาเขตส่วนภูมิภาค มีความแตกต่างแตกต่างกัน ทั้งนี้จะเป็นผลสืบเนื่องมาจากเหตุผลต่อไปนี้คือ ประการแรก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแต่ละวิทยาเขตเปิดทำการสอนไม่พร้อมกัน วิทยาเขตที่เปิดทำการสอนก่อน เช่น ประสานมิตร ปทุมวัน และบางแสน ย่อมมีโอกาสมากกว่าที่จะสรรหาอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการสูง ๆ มาไว้ทำการสอน ประกอบกับอาจารย์เหล่านี้เป็นผู้มีคุณวุฒิปริญญาโทและปริญญาเอก และมีประสบการณ์เพียงพอ จึงสามารถผลิตผลงานทางวิชาการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการให้แก่ตนเองได้ ประการที่สอง การที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นวิทยาเขตแรกที่เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษา จึงมีความจำเป็นที่จะต้องสรรหาอาจารย์ที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ไว้ทำการสอน ทั้งนี้เพราะระเบียบของทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดไว้ว่า แผนกวิชาหรือคณะวิชาใดที่จะเปิดสอนระดับปริญญาเอก ควรมีอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก หรือศาสตราจารย์ในแผนกวิชาที่จะสอนวิชาเอกนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีผลงานการค้นคว้าและวิจัยเป็นที่ปรากฏมาแล้ว (ทบวงมหาวิทยาลัย ม.ป.ป. : 8) ประการที่สาม การที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีหน่วยที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้าและวิจัยถึงสองหน่วยงาน คือสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ และสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา ย่อมมีส่วนช่วยให้อาจารย์ได้เลื่อนตำแหน่งทางวิชาการได้เร็วขึ้น เพราะอาจารย์ในสองหน่วยงานดังกล่าวต้องทำการวิจัยค้นคว้าทดลองเกี่ยวกับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานในหน่วยงานของตนตลอดเวลา ย่อมทำให้ได้ทั้งความรู้ ประสบการณ์ และข้อมูลใหม่ ๆ ที่จะนำมาเรียบเรียงหรือเขียนเป็นตำราเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการได้ ประการที่สี่ เนื่องจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร อยู่ใกล้แหล่งวิชาการ ทำให้เกิดความคล่องตัวในการค้นคว้าตำราที่จะนำมาใช้ประกอบการวิจัย หรือสร้างผลงานทางวิชาการในลักษณะอย่างอื่นที่เทียบเคียงผลงานทางวิชาการ

เมื่อพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พฤฒิกศึกษา จะเห็นว่า ไม่มีตำแหน่งศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์อยู่เลย ส่วนตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์มีร้อยละ 16.05 และเป็นอาจารย์ร้อยละ 83.95 นับได้ว่าเป็นวิทยาเขตที่มีตำแหน่งทางวิชาการน้อยที่สุด ทั้งนี้เพราะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พฤฒิกศึกษา มีอาจารย์

คุณวุฒิปริญญาตรีและปริญญาโทเท่านั้น ซึ่งคุณจารย์เหล่านี้ยังขาดความรู้เบื้องต้นด้านการวิจัย ประสพกับปัญหาในการสร้างแบบสอบถามและเครื่องมือ ตลอดจนขาดความรู้ที่ทันสมัย อันเป็น สาเหตุให้ไม่สามารถทำการวิจัยได้ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน 2514 : 41-46) จึงทำให้ขาดโอกาสที่จะเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการของตนให้สูงขึ้น นอกจากนี้การที่อาจารย์ ต้องรับภาระการสอนมาก ก็เป็นสาเหตุอีกประการหนึ่งที่ทำให้อาจารย์ไม่มีเวลาพอที่จะ ผลิตผลงานทางวิชาการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง

3. ผลงานทางวิชาการ อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีผลงานการวิจัย คนละ 0.74 เรื่อง ผลงานการเขียนตำราคนละ 1.3 เรื่อง และผลงานการเขียน บทความคนละ 3.30 เรื่อง เมื่อพิจารณาผลงานทางวิชาการ โดยจำแนกตามคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการและประสบการณ์ในการสอนพบว่า อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกมีผลงาน ทางวิชาการมากที่สุด ปริญญาตรีมีน้อยที่สุด ศาสตราจารย์มีผลงานทางวิชาการมากที่สุด อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป มีผลงานทางวิชาการมากที่สุด และที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 - 5 ปีมีน้อยที่สุด หากพิจารณาตามวิทยาเขตส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคพบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนกลางมีผลงานทางวิชาการ มากกว่าส่วนภูมิภาค นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบผลงานทางวิชาการของอาจารย์โดยจำแนก ตามภาควิชา คณะ วิทยาเขต คุณวุฒิตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์ในการสอน พบว่ามีความแตกต่างกัน

หากพิจารณาจำนวนผลงานทางวิชาการที่อาจารย์มีอยู่ จะเห็นว่ามีเป็นจำนวนน้อย มาก แสดงให้เห็นว่าอาจารย์ส่วนหนึ่งไม่ได้มีส่วนในการทำวิจัย หรือเขียนตำรา หรือ เขียนบทความเกี่ยวกับการสร้างผลงานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นั้น พิสมัย ศรีอำไพ ได้ศึกษาพบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 3 ใน 4 ทำการสอนโดยไม่ได้ทำวิจัยในสาขาที่ตนสอน (พิสมัย ศรีอำไพ 2518 : 34) การที่ อาจารย์มีผลงานการวิจัย การเขียนตำรา และการเขียนบทความเป็นจำนวนน้อย สืบเนื่อง มาจากอุปสรรคหลายประการ เช่น ขาดเงินอุดหนุน ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยและเขียน ตำรา ไม่มีเวลาเพียงพอเพราะต้องรับผิดชอบงานสอน งานบริหาร และงานบริการมาก สำหรับปัญหาการวิจัย สุธีระ ทานตะวัน ได้ศึกษาพบว่า อุปสรรคในการทำวิจัยของ

อาจารย์ คือ ขาดการสนับสนุนทั้งด้านการเงินและอุปกรณ์ ขาดความสะดวกและขาดความร่วมมือ มีชั่วโมงสอนมาก ไม่เห็นความสำคัญของการวิจัย ตลอดจนขาดความรู้และทักษะ (สุธีระ ทานตะวัน 2519 : 81) ส่วนปัญหาเกี่ยวกับการเขียนตำรา ปรากฏว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยในประเทศไทยต้องประสบกับปัญหาความขาดแคลนเงินทุน ปัญหาการพิมพ์ และขาดแคลนตำราที่ทันสมัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยาเขตในส่วนภูมิภาค (คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา 2518 : 155-156) นอกจากนี้การที่อาจารย์ส่วนหนึ่งต้องปฏิบัติภารกิจด้านการสอน การนิเทศ การวิจัย การบริหาร และการบริการถึงสี่ภาคต่อ 25, 7, 6, 12 และ 5 ชั่วโมงตามลำดับ ทำให้ไม่มีเวลาพอที่จะสร้างผลงานการเขียนตำรา (พิสมัย ศรีอำไพ 2518 : 52) สำหรับการเขียนบทความมีแนวโน้มว่าอาจารย์จะมีผลงานการเขียนบทความมากขึ้น ทั้งนี้เพราะในปัจจุบันมีเอกสารทางวิชาการสาขาต่าง ๆ จำนวนมากที่อาจารย์สามารถส่งผลงานของตนไปลงได้ นอกจากนี้ภายในวิทยาเขตแต่ละวิทยาเขตเอง ได้จัดทำวารสารทางวิชาการและเชิงวิชาการขึ้น เท่ากับเป็นการเปิดโอกาสให้อาจารย์ได้ส่งผลงานการเขียนบทความไปร่วมลงพิมพ์ในวารสารได้มากขึ้น

จากการทดสอบสมมุติฐานที่พบว่า อาจารย์ที่มีคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีผลงานทางวิชาการแตกต่างกันนั้น เพราะวาทตามหลักสูตรของการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ในประเทศไทย ได้กำหนดให้นักศึกษบัณฑิตต้องเรียนรายวิชาสถิติเพื่อการวิจัย และวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ ตลอดจนทำปริญญานิพนธ์เสนอต่อทางมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (ทพวงมหาวิทยาลัย 2522 : 67) ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ จึงทำให้อาจารย์ที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอก ปริญญาโท มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการทำวิจัย และนำผลจากการวิจัยมาเขียนตำรา หรือบทความทางวิชาการออกพิมพ์เผยแพร่ได้มากกว่า อาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาตรี ซึ่งยังขาดทั้งความรู้และประสบการณ์

สำหรับอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับสูง มีผลงานการวิจัย การเขียนตำรา และการเขียนบทความมากกว่าอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับต่ำลงไปนั้น เพราะในการขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยในประเทศไทยนั้น พหุวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดให้อาจารย์ต้องเสนอผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพดี หรือผลงานทางวิชาการอื่น ๆ ที่มีคุณค่าเทียบเคียงกับผลงานการวิจัย การเรียบเรียงตำรา และการแปลตำรา (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2522 : 68) ซึ่งเท่ากับว่าอาจารย์ที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ได้สะสมผลงานทางวิชาการของตนได้มากน้อย เรียงลงไปตามลำดับส่วนอาจารย์ ซึ่งประสบการณ์ในการสอนสูงก็เช่นเดียวกัน ย่อมมีโอกาสสะสมผลงานทางวิชาการของตนได้มากกว่าอาจารย์ ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำ นอกจากนี้ อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำยังขาดทั้งความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการให้เป็นที่ปรากฏ //

4. ประสบการณ์ในการสอน อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีประสบการณ์ในการสอน โดยเฉลี่ย 11.55 ปี จำแนกเป็นประสบการณ์ในการสอนระดับประถมศึกษา 1.54 ปี ระดับมัธยมศึกษา 1.58 ปี และสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ 0.28 ปี และในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 8.14 ปี และเมื่อพิจารณาประสบการณ์ในการสอนของอาจารย์พบว่าอยู่ในช่วง 6 - 19 ปี ซึ่งเป็นช่วงที่คนเราซึ่งมีความสามารถสูงที่สุดในปฏิบัติงาน ดังนั้น เมื่อพิจารณาทั้งประสบการณ์ในการสอนและคุณภาพของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประกอบกัน จะเห็นได้ว่าอยู่ในระดับดีทั้งสองประการ จึงทำให้เชื่อมั่นได้ว่า อาจารย์สามารถปฏิบัติภารกิจทั้งด้านการสอน การวิจัย การบริการสังคม และการทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมให้ดำเนินลุล่วงไปได้ด้วยดี อันจะส่งผลให้ทั้งนิสิต นักศึกษา สถาบัน และสังคมโดยส่วนรวมมีความเจริญก้าวหน้าไปด้วย

สำหรับผลจากการทดสอบสมมุติฐานพบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละภาควิชา คณะ และวิทยาเขต มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน ทั้งนี้เพราะว่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นมหาวิทยาลัยที่มีวิทยาเขตถึง 8 วิทยาเขต วิทยาเขตส่วนหนึ่งคือประสานมิตร ปทุมวัน และบางแสน เป็นวิทยาเขตเก่า จึงมีผลให้อาจารย์มีประสบการณ์ในการสอนสูง ดังจะเห็นว่า วิทยาเขตบางแสนประกอบด้วยอาจารย์ ซึ่ง

มีประสบการณ์ในการสอนโดยเฉลี่ยสูงสุดคือ 14.02 ปี รองลงมาคือประธานมิตร 12.19 ปี ส่วนบางเช่น พลศึกษา มหาสารคาม และพิษณุโลก มีประสบการณ์โดยเฉลี่ยประมาณ 11.42 ปี ส่วนสงขลาซึ่งเป็นวิทยาเขตหลังสุดมีประสบการณ์ในการสอนโดยเฉลี่ย 9.05 ปี นอกจากนี้การที่มหาวิทยาลัยได้ขยายการเปิดสอนในสาขาวิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ นอกเหนือจากการเปิดสอนในสาขาศึกษาศาสตร์เพียงสาขาเดียว ย่อมส่งผลให้ประสบการณ์ในการสอนของอาจารย์แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะมหาวิทยาลัยย่อมมีความจำเป็นต้องสรรหาอาจารย์เพิ่มเติม เพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถตรงกับสาขาวิชาที่เปิดใหม่ นอกจากนี้การขยายการเปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษาทั้งในวิทยาเขตส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ย่อมมีส่วนส่งผลต่อความแตกต่างของประสบการณ์ในการสอนของอาจารย์อีกทางหนึ่งด้วย

5. ภาระการสอน ผลการศึกษาพบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละภาควิชา คณะ และวิทยาเขต มีภาระการสอนแตกต่างกัน ดังจะเห็นได้ว่าในขณะที่อาจารย์ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา มีภาระการสอน 547.66 ชั่วโมง แต่อาจารย์ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มีภาระการสอนเพียง 110 ชั่วโมง เมื่อพิจารณาในแต่ละคณะก็พบว่าอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษามีภาระการสอน 449.21 ชั่วโมง ส่วนอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มีภาระการสอน 264.46 ชั่วโมง สำหรับภาระการสอนในแต่ละวิทยาเขตพบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม มีภาระการสอน 393.15 ชั่วโมง แต่อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานมิตร มีภาระการสอน 269.15 ชั่วโมง การที่อาจารย์มีภาระการสอนแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่า จำนวนของนักศึกษาที่เลือกเรียนในแต่ละวิชาที่สังกัดคณะต่าง ๆ มีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายวิชาที่เป็นวิชาพื้นฐาน เช่น ภาษาไทย เป็นวิชาที่นักศึกษาต้องเรียน จึงทำให้จำนวนนักศึกษามีมาก เป็นเหตุให้อาจารย์ต้องรับภาระการสอนมาก

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่ทำให้อาจารย์บางภาควิชา บางคณะ และบางวิทยาเขต ต้องรับภาระการสอนมาก คือความขาดแคลนอาจารย์ในภาควิชา คณะ และวิทยาเขตนั่น ๆ

เช่น ภาควิชาภาษาไทย และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา เป็นต้น ส่วนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒส่วนภูมิภาค ก็มีความขาดแคลนอาจารย์เช่นเดียวกัน (ทพวงมหาวิทยาลัย 2522 : 74)

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาภาระการสอนของอาจารย์โดยจำแนกตามคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์ในการสอนพบว่า อาจารย์ที่มีคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีภาระการสอนต่างกัน ดังจะเห็นว่า อาจารย์ที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอกและศาสตราจารย์มีภาระการสอน 299.34 ชั่วโมง และ 240.00 ชั่วโมง ตามลำดับ ในขณะที่อาจารย์คุณวุฒิปริญญาโท และอาจารย์ต้องรับภาระการสอน 333.66 ชั่วโมง และ 338.97 ชั่วโมง ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะอาจารย์ที่มีคุณวุฒิสสูง ๆ และตำแหน่งทางวิชาการสูง ๆ ต้องปฏิบัติภารกิจอื่น ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย เช่น หน้าที่ด้านการบริหาร เป็นที่ปรึกษานักศึกษาและนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา เป็นวิทยากรพิเศษตามหน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชน ได้รับมอบให้ทำวิจัย ตลอดจนเป็นที่ปรึกษาให้กับหน่วยงานของรัฐ จึงทำให้อาจารย์ได้รับการจัดสรรจำนวนชั่วโมงสอนน้อย อันเป็นเหตุให้อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก และศาสตราจารย์มีภาระสอนน้อย

สำหรับอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีภาระการสอนแตกต่างกันนั้น น่าจะเป็นเพราะเหตุผลที่ว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย ยังขาดความชำนาญด้านการสอนทางภาควิชา หรือคณะ จึงมีนโยบายที่จะให้อาจารย์หาประสบการณ์ด้านการสอนได้เพียงพอเสียก่อน จึงค่อยเพิ่มจำนวนชั่วโมงสอนให้มากขึ้น ส่วนอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนสูงนั้นมักจะเป็นผู้ที่มีอายุมาก ภาควิชา หรือคณะจึงจัดสรรจำนวนชั่วโมงสอนให้อาจารย์เพียงจำนวนน้อย เพื่อให้อาจารย์ได้มีเวลาปฏิบัติภารกิจอย่างอื่นนอกเหนือจากการสอน เช่น การนิเทศ การให้บริการทางวิชาการ และอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

1. คุณวุฒิ การศึกษาพบว่า คุณวุฒิของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน สงขลา และพลศึกษา ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ทั้งนี้เพราะมีอาจารย์คุณวุฒิปริญญาตรีอยู่ถึงร้อยละ 4.50 6.33 และ 32.10 ตามลำดับ ในขณะที่อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกมีเพียงร้อยละ 1.2 และ 3.79 สำหรับบางเขนและสงขลา ส่วนพลศึกษา ไม่มีอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก จึงจำเป็นต้องที่ทางมหาวิทยาลัยต้องสรรหาอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกและปริญญาโทให้มากยิ่งขึ้น และอีกแนวทางหนึ่งคือ ต้องพัฒนาคุณวุฒิของอาจารย์ให้สูงขึ้นด้วยการสนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์คุณวุฒิปริญญาตรีศึกษาต่อในระดับปริญญาโท และอาจารย์ปริญญาโทศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการคัดเลือกข้าราชการและอาจารย์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เข้าศึกษาต่อ ตามนโยบายการพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่กำลังดำเนินการอยู่นั้น ควรจัดสรรจำนวนอาจารย์ที่สมควรได้รับการคัดเลือก ให้แก่วิทยาเขตบางเขน สงขลา และพลศึกษา มากกว่าวิทยาเขตอื่น ๆ เพื่อให้อาจารย์ได้รับโอกาสทางการศึกษาต่อมากกว่าวิทยาเขตอื่น ๆ ส่วนการสนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์ศึกษาต่อต่างประเทศนั้น มหาวิทยาลัยควรติดต่อขอความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ ให้รับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้มากขึ้น

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยควรจัดหาเงินทุนจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งในประเทศและนอกประเทศให้ได้มากยิ่งขึ้น เพื่อนำมาจัดสรรเป็นทุนเพื่อการศึกษาต่อให้กับอาจารย์ โดยกระทำเป็นสองลักษณะคือ ลักษณะที่หนึ่งเป็นเงินทุนให้เปล่า ส่วนลักษณะที่สองเป็นเงินทุนให้ยืมแล้วจ่ายคืนภายหลัง โดยที่ทางมหาวิทยาลัยคิดดอกเบี้ยในราคาถูก

สำหรับอีกแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้การพัฒนาคุณวุฒิของอาจารย์ดำเนินไปอย่างรวดเร็ว คือ มหาวิทยาลัยควรรับผิดชอบในการอำนวยความสะดวกบางประการให้กับอาจารย์ที่จะไปศึกษาต่อต่างประเทศ เช่น การติดต่อกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ การทำหนังสือเดินทาง และอื่น ๆ

// 2. ตำแหน่งทางวิชาการและผลงานทางวิชาการ การศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ยังขาดแคลนศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์อยู่มาก ส่วนผลงานทางวิชาการก็มีเพียงจำนวนน้อย และมีแตกต่ากันออกไปทั้งในระดับภาควิชา คณะวิชา และวิทยาเขต สำหรับอาจารย์ที่มีคุณวุฒิตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์ในการสอนต่างกัน ก็มีผลงานทางวิชาการต่างกัน เพื่อให้อาจารย์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของตนให้สูงขึ้น และมีผลงานทางวิชาการมากขึ้น มหาวิทยาลัยควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาตำแหน่งทางวิชาการและการสร้างผลงานทางวิชาการดังต่อไปนี้

2.1 จัดหาเงินทุน เครื่องมือเครื่องใช้ในการวิจัย คำว่าที่มีคุณค่าและทันสมัยไว้บริการอาจารย์ให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้อาจารย์เกิดความคล่องตัวในการสร้างผลงาน

2.2 มหาวิทยาลัยควรให้ความช่วยเหลือแก่อาจารย์ในการจัดหาแหล่งพิมพ์ หรือจัดตั้งโรงพิมพ์ของมหาวิทยาลัย เพื่อรับพิมพ์ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ออกเผยแพร่

2.3 ทุกวิทยาเขตควรจัดตั้งหน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการให้บริการทั้งด้านเงินทุน เครื่องมือเครื่องใช้เพื่อการวิจัย คำว่า ตลอดจนจัดประสบการณ์ในการสร้างผลงานทางวิชาการและผลงานที่เทียบเคียงกับผลงานทางวิชาการให้แก่อาจารย์อย่างสม่ำเสมอ

2.4 ในรอบสองปีหนึ่ง ๆ มหาวิทยาลัยควรกำหนดให้อาจารย์แต่ละคนสร้างผลงานทางวิชาการ หรือผลงานที่เทียบเคียงกับผลงานทางวิชาการที่มีคุณค่าสูงอย่างน้อยคนละ 1 อย่าง เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีผลงานทางวิชาการมากขึ้น ทั้งยังเป็นการสร้างสมทักษะและประสบการณ์ในการสร้างผลงานให้เกิดขึ้นอาจารย์อีกทางหนึ่งด้วย //

3. ประสบการณ์ในการสอนและการสอน การศึกษาพบว่า อาจารย์ภาควิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานมิตร อาจารย์ภาควิชาเกษตรกรรมศาสตร์ และสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา อาจารย์ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน อาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม และอาจารย์ภาควิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินิจโลก มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ซึ่ง
เป็นช่วงที่ขีดความสามารถในการปฏิบัติงานเริ่มลด ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยต้องจัดประสบการณ์
ให้อาจารย์ได้พัฒนาความรู้ความสามารถ โดยการให้อาจารย์ในภาควิชาต่างกล่าวไปรับการ
อบรมสัมมนา ศึกษางานใหม่บ่อยครั้ง จัดบรรยายทางวิชาการในภาควิชาอื่น ๆ ให้เอื้อ
ต่อการปฏิบัติงานของอาจารย์ เช่น จัดหาตำราที่ทันสมัยและมีคุณค่าไว้บริการ เพื่อให้อาจารย์
ค้นคว้าได้อย่างคล่องตัว ลดภาระการสอนของอาจารย์ให้น้อยลง แต่ได้รับนิคมของงานด้าน
การให้คำแนะนำปรึกษา การนิเทศและงานบริการทางวิชาการแทน

สำหรับด้านการสอนของอาจารย์ พบว่า แตกต่างกันออกไปทั้งในระดับภาควิชา
คณะ และวิทยาเขต โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางแสน มีภาระการสอนมากที่สุด อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พลศึกษา มีภาระการสอนมากที่สุด ส่วนในระดับวิทยาเขต พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคามมีภาระการสอนมากที่สุด เพื่อแก้ปัญหาความแตกต่างของภาระ
การสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัยควรดำเนินการดังต่อไปนี้

1. สรรหาอาจารย์เพิ่มเติม สำหรับภาควิชาที่มีความขาดแคลนอาจารย์ เช่นภาควิชา
ภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา เป็นต้น
2. ให้ริเริ่มโครงการอาจารย์อาสาสมัคร คืออาจารย์ภาควิชาใดในวิทยาเขตใดที่มี
ภาระกิจการสอนและการปฏิบัติงานด้านอื่น ๆ น้อย หากมีความสมัครใจจะไปช่วยสอนในภาค
วิชาเดียวกันในวิทยาเขตอื่น ก็ให้แสดงความจำนงต่อทางวิทยาเขตที่สังกัด เพื่อจะได้พิจารณา
ความเหมาะสมของอาจารย์ที่จะไปช่วยสอนอีกทอดหนึ่ง
3. มอบหมายให้อาจารย์ที่มีภาระการสอนน้อย รับนิคมของงานอื่นเพิ่มเติม เช่น
งานนิเทศ งานบริการสังคม และงานทะนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกียรติ ศรีพงษ์ บทบาท หน้าที่ และมาตรฐานของมหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2517, 86 หน้า อักษรานา
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน รายงานการติดตามผลการดำเนินงานพัฒนา
การศึกษาระดับอุดมศึกษาปี 2517 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2518,
138 หน้า
- _____ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2520-2524) โรงพิมพ์สำนัก
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี 2520, 197 หน้า
- _____ รายงานการวิจัยเรื่องระบบอุดมศึกษาไทย โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี
2522, 208 หน้า
- _____ เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการ เรื่องการวิจัยทางการศึกษาและการวิจัย
ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2522, 346 หน้า
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รายงานประจำปี 2521 โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522,
39 หน้า
- ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ รายงานสรุปผลการศึกษาด้านภาพการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐระหว่างปีการศึกษา 2512-2516 142 หน้า
- _____ รายงานการสัมมนาเรื่องแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 4 ณ ศูนย์สารนิเทศ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 21-23 สิงหาคม 2518 หน่วยผลิตเอกสารจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย 2519, 139 หน้า
- _____ รายงานสรุปการประเมินสถานภาพ ทักษะภาพ และสัมฤทธิ์ผลของแผนพัฒนาการ
ศึกษาระยะที่ 3 (พ.ศ. 2515-2519) ของสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
ของรัฐ ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ 2518, 158 หน้า
- _____ รายงานการสัมมนาฉบับที่ เรื่องการส่งเสริมคุณภาพงานของคณะวิชาในมหาวิทยาลัย
12-14 สิงหาคม 2519 ณ โรงแรมรถไฟหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โครงการพัฒนา
มหาวิทยาลัย 2519, 135 หน้า

ทบวงมหาวิทยาลัย แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่ 4 (2520-2524) โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, 242 หน้า

_____ เกณฑ์การพิจารณาอัตราค่าจ้างตำแหน่งอาจารย์และครู กองการเจ้าหน้าที่ ม.ป.ป.
11 หน้า

_____ หลักเกณฑ์การศึกษาชั้นบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่าในประเทศไทย
ม.ป.ป., 10 หน้า

_____ สรุปผลการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาลของทบวงมหาวิทยาลัย ในรอบ
8 เดือน (ตุลาคม 2519 - มิถุนายน 2520) 2520, 46 หน้า

_____ "ประกาศ ก.ช.ค. เรื่องหลักเกณฑ์ว่าด้วยการให้ข้าราชการไปปฏิบัติกรวิจัย
ณ ต่างประเทศ" อุดมศึกษา 4(35) : 4-7 มิถุนายน 2522

นรา บุรณรัช พหุติกรรมการสอนด้านการจูงใจและความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
ปริญญานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 61 หน้า อักสำเนา
นางเจลิยา สุมาวงศ์ การศึกษาเบื้องต้นเพื่อวางมาตรฐานและเกณฑ์ประมาณค่า สถาบัน
ผลิตครูปริญญาในประเทศไทย วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2517, 86 หน้า อักสำเนา

ประกอบ คุณารักษ์ และคนอื่น ๆ การวิเคราะห์นโยบายคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย
ศิลปากร หน่วยวิจัยสถาบัน 2521, 79 หน้า อักสำเนา

เปรมจิตต์ จิระพันธ์ การศึกษาเปรียบเทียบลักษณะหน้าที่การงานของอาจารย์ประจำใน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2512, 79 หน้า
อักสำเนา

พัทธยา สายหู "ภารกิจของมหาวิทยาลัยด้านการเรียนการสอน" ใน รายงานการสัมมนา
เรื่องภารกิจของมหาวิทยาลัยที่สังคมไทยมุ่งหวัง หน้า 47-57 โครงการพัฒนา
มหาวิทยาลัย 2517

พิศมัย ศรีอำไพ การศึกษาเปรียบเทียบหน้าที่การงานของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518, 106 หน้า
อักสำเนา

ระพี สุวรรณชฎ รายงานการวิจัยเรื่องอาจารย์มหาวิทยาลัยในประเทศไทย บทบาทจริง
บทบาทคาดหวัง และความเครียดในบทบาท สำนักวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
 2521, 86 หน้า

วิจิตร ศรีสอาน บันทึกการดำเนินงานบริหารการศึกษาในประเทศไทย หน่วยผลิตเอกสาร
 มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2516, 106 หน้า อัดสำเนา

_____ หลักการอุดมศึกษา วัฒนาพานิช 2518, 87 หน้า

_____ การรับรองมาตรฐานการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ม.ป.ป. 34 หน้า

วิชัย วงษ์ใหญ่ พัฒนาหลักสูตรและการสอน โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม 2521, 162 หน้า

วิเชียร ประยูรชาติ พฤติกรรมการสอนด้านการเตรียมการสอนและด้านการใช้อุปกรณ์การสอน
ของครูผู้สอนการศึกษามหาวิทยาลัยแบบเบ็ดเสร็จ ปริญญาพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2520, 87 หน้า อัดสำเนา

วิรุฬ บุญสมบัติ "การวัดภาระงานของอาจารย์มหาวิทยาลัย" การส่งเสริมคุณภาพงานของ
คณะวิชาในมหาวิทยาลัย หน้า 70-83 โครงการพัฒนามหาวิทยาลัย ทบวงมหาวิทยาลัย
 2519

ศรีนครินทรวิโรฒ, มหาวิทยาลัย ข้อบังคับและระเบียบต่าง ๆ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2521 ไทยอนุเคราะห์ไทย 2522, 91 หน้า

ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, มหาวิทยาลัย สรุปผลการสัมมนาเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพอาจารย์
ในการเขียนเอกสารทางวิชาการและการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
 2524, 52 หน้า

ศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, มหาวิทยาลัย โครงการพัฒนามหาวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและ
 ฝ่ายวางแผนพัฒนา 2524, 24 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง แผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2520 โรงพิมพ์ในเขตปกครอง
 2520, 20 หน้า

สันติ สารินทรานนท์ ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของครูบางประการที่มีผลต่อสัมฤทธิ์และ
คะแนนผลการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในวิชาชีพวิทย์ฯ ของนักเรียนชั้น
ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดพระนคร ปีการศึกษา 2512

ปริญญาณพนธ์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 66 หน้า อักษรย่อ
ศิลปบัณฑิต เกตุทัต "บทบาททางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัย" วารสารสภาการศึกษา
แห่งชาติ 4(2) : 85 พฤศจิกายน 2514

สุธีระ ทานทวนิช บทบาททางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางส่วน
ปีการศึกษา 2517 ปริญญาณพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519,
90 หน้า อักษรย่อ

อมร รักษาสัตย์ "แนวการวัดปริมาณการปฏิบัติงานประจำปีของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา"
บรรณสาร ส.พ.บ. 1(2) 1-10 สิงหาคม 2522

อาชิบอลค์ บี ซอร์ และ ช่าง บัวศรี การวิเคราะห์และคาดคะเนความต้องการอาจารย์
มหาวิทยาลัยในประเทศไทย ไทยวัฒนาพานิช 2511, 82 หน้า

✓ Akrawi, Mattila. "The Teaching Process in the Faculty of Arts and
Science of the American University of Beirut, Lebanon" in Planning
the Development of Universities II. p. 325-326, The Unesco Press,
1974.

Armstrong, Jane Ann. "The Impact of Publications on Faculty
Promotion and Tenure as Perceived by Deans, Department Heads and
Selected Faculty in School and Colleges of Education in Texas
Colleges and Universities" in Dissertation Abstracts International.
58(11) : 6418-A, May, 1978.

AACTE. Standard and Evaluation Criteria for the Accreditation of
Teacher Education. The American Association for Teacher Education
Washington D.C., 1967. 33 p.

Beach, Leonard B. "What Should Be the Role of the Master Degree in
the Preparation of College Teacher ?" in Current Issues in Higher
Education. p. 187, Association for Higher Education, FEA, 1960.

Blauch, Lloyd E. Accreditation in Higher Education. U.S.
Department of Health Education and Welfare. Washington, United
State Government Printing Office, 1959. 229 p.

The Council Staff. "The Potential for Higher Education" in Education and Manpower. p. 227-243, Columbia University Press. 1960.

Fafunwa, a. Babs. "Organization of the Teaching Work at the University of Ife, Nigeria" in Planning the Development of Universities III. p. 298-299. The Unesco Press, 1974.

Fielden, John and Geoffrey Lockwood. Planning and Management in Universities : A Study of British University. Shetto & Windus, 1973. 352 p.

Goodwin, Dorothy C. Handbook of College and Universities Administration. McGraw-Hill Book Company, 1970. 624 p.

Harman, G.S. "Quality and Professional Development" in Regional College : A Study of Non-Metropolitan Colleges of Advanced Education in Australia. V. 2, p. 92-145, 1975.

Hayden, Haward. Higher Education and Development in South East Asia. UNESCO and International Association of Universities, 1967. 508 p.

Ismail, H.M. "Formation of the Teaching Staff at Cairo University" in Planning the Development of Universities III. p. 225-240 The Unesco Press, 1974.

Justman, Joseph and Walter H. Mais. College Teaching : Its Practice and Its Potential. New York, Harper and Brothers Publication, 1956. 257 p.

Kelsall, R.K. and H.M. Kelsall. "The Status, Role and Future of Teachers" in The Teacher and the Needs of Society in Education. p. 109-117, Pergamon Press, 1974.

Kim, Jongchol. "Higher Education in the Republic of Korea" in Higher Education and Development in South East Asia. p. 89-98. Paris, 1960.

Lee, Calvin B.T. Improving College Teaching. American Council on Education, 1968. 407 p.

Linguist, E.F. Design and Analysis of Environment in Psychology and Education. Houghton Mifflin Company, 1956. 819 p.

Mattila Austin John. "Teacher Load in California Public Junior Colleges" Dissertation Abstracts International. University Microfilm 19(10) : 3483-A-3484-A, April, 1962.

Mayhew, Lewis B. Graduate and Professional Education. McGraw-Hill Book Company, 1970. 34 p.

NUFFIC. "Higher Education in the Future : Possible Development in the Long Term and Initiative in the Coming Years" Higher Education and Research in the Netherlands. 20(3) : 4-37, summer, 1976.

⑤ OECD. Study on Teachers : Quantitative Trends in Teaching Staff in Higher Education. Organization for Economic Co-Operation and Development, 1971. 265 p.

_____ "Study in Institutional Development in Higher Education" in Planning University Development. Organization for Economic Co-Operation and Development, 1972. 134 p.

Perkins, James A. The University in Transition. Princeton University Press. 1966. 90 p.

Rao, Bhaskara V. "Teaching and Research in Higher Education : Some Problems" in Journal of Higher Education, 4(1) : 11-12, Monsoon 1978.

⑦ Razik, Taher A. "State University of New York at Buffalo : Case Study of Teaching and Research" in Planning the Development of Universities VI. p. 103-141, The Unesco Press 1975.

Rosecrance, Francis C. American College and Its Teacher. New York, The McMillan Company, 1962. 308 p. /

Sippanondha Ketudat and others. Higher Education in Thailand. Office of the National Education. Bangkok, 1977. 12 p.

Sobrinho, Jorge Hage. "Access to the Federal University of Bahia, Brazil and the Employment of Graduates" in Planning the Development of Universities II. p. 142-158. The Unesco Press, 1974.

Stolyetov, S. "Methodology of Planning the University System in the USSR" in Planning the Development of Universities II. p. 111-128, The Unesco Press, 1974.

Thompson, Reneth W. and Barbara R. Forgel. Higher Education and Social Change. Praeger Publishers, 1976. 224 p. /

Turner, Edward L. "Medical Education" in Accreditation in Higher Education. p. 148 Washington, United States Government Printing Office, 1959.

UNESCO. Planning the Development of Universities II. The Unesco Press, 1971. 50 p.

ED. -78/MINEDASO/REE. 5 Country Report, Fourth Regional Conference of Minister of Education and Those Responsible for Economic Planning in Asia and Oceania. Organized by Unesco with Co-Operation of ESCAP., Colombo, 24 July -1 August, 1978. 33 p.

Varstraete, M.E., Morey D.E. "The Teaching Work at the National University of Cuyo, Argentina" in Planning the Development of Universities III. p. 268-280, The Unesco Press, 1974.

✓ Woodburne, Lloyed Stuart. Principle of College and University Administration. Standford University Press, 1958. 197 p.

The World Confederation of Teaching Profession. Struggle for the Status of the Teaching Profession in Asia. 1972. 269 p.

Ycaze, Vijil M.E. "Access to the Autonomous National University of Nicaragua and the Employment of Graduates" in Planning the Development of Universities II. p. 159-180, The Unesco Press, 1974.

ภาคผนวก ก

ตารางเปรียบเทียบค่าครองชีพ ณ กรุงเทพมหานคร
ประสบการณ์ในการสอน และภาระการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตาราง 89 เปรียบเทียบค่าครองชีพคณาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ในแต่ละคณะ กับเกณฑ์มาตรฐาน

คณะ	ค่าครองชีพคณาจารย์	เกณฑ์มาตรฐาน	ค่า / สูงกว่าเกณฑ์
มนุษยศาสตร์	.67	.70	-.03
วิทยาศาสตร์	.71	.70	+.01
ศึกษาศาสตร์	.77	.70	+.07
สังคมศาสตร์	.71	.70	+.01
พลศึกษา	.68	.70	-.02
บัณฑิตวิทยาลัย	.90	.70	+.20
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์	.83	.70	+.13
สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา	.79	.70	+.09
สำนักหอสมุดกลาง	.85	.70	+.15

ตาราง 90 เปรียบเทียบค่าครองชีพคณาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ใน
แต่ละคณะ กับเกณฑ์มาตรฐาน

คณะ	ค่าครองชีพคณาจารย์	เกณฑ์มาตรฐาน	ค่า / สูงกว่าเกณฑ์
มนุษยศาสตร์	.86	.70	+.16
วิทยาศาสตร์	.69	.70	-.01
ศึกษาศาสตร์	.68	.70	-.02
สังคมศาสตร์	.69	.70	-.01

ตาราง 91 เปรียบเทียบค่าการชนันคุณภาพอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน
ในแต่ละคณะ กับเกณฑ์มาตรฐาน

คณะ	ค่าการชนันคุณภาพ	เกณฑ์มาตรฐาน	ค่า/สูงกว่าเกณฑ์
มนุษยศาสตร์	.67	.70	-.03
วิทยาศาสตร์	.70	.70	.00
ศึกษาศาสตร์	.71	.70	+.01
สังคมศาสตร์	.68	.70	-.02

ตาราง 92 เปรียบเทียบค่าการชนันอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษาในแต่ละ
คณะ กับเกณฑ์มาตรฐาน

คณะ	ค่าการชนันคุณภาพ	เกณฑ์มาตรฐาน	ค่า/สูงกว่าเกณฑ์
พลศึกษา	.61	.70	-.09
มนุษยศาสตร์	.66	.70	-.04
วิทยาศาสตร์	.65	.70	-.05
ศึกษาศาสตร์	.66	.70	-.04
สังคมศาสตร์	.65	.70	-.05

ตาราง 93 เปรียบเทียบค่าการชนกันของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
ในแต่ละคณะ กับเกณฑ์มาตรฐาน

คณะ	ค่าการชนกันของ	เกณฑ์มาตรฐาน	ค่า/สูงกว่าเกณฑ์
มนุษยศาสตร์	.66	.70	-.04
วิทยาศาสตร์	.70	.70	.00
ศึกษาศาสตร์	.76	.70	+.06
สังคมศาสตร์	.66	.70	-.04

ตาราง 94 เปรียบเทียบค่าการชนกันของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม
ในแต่ละคณะ กับเกณฑ์มาตรฐาน

คณะ	ค่าการชนกันของ	เกณฑ์มาตรฐาน	ค่า/สูงกว่าเกณฑ์
มนุษยศาสตร์	.71	.70	+.01
วิทยาศาสตร์	.70	.70	.00
ศึกษาศาสตร์	.76	.70	+.06
สังคมศาสตร์	.72	.70	+.02

ตาราง 95 เปรียบเทียบค่าการชนกันของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก
ในแต่ละคณะ กับเกณฑ์มาตรฐาน

คณะ	ค่าการชนกันของ	เกณฑ์มาตรฐาน	ค่า/สูงกว่าเกณฑ์
มนุษยศาสตร์	.67	.70	-.03
วิทยาศาสตร์	.70	.70	.00
ศึกษาศาสตร์	.73	.70	+.03
สังคมศาสตร์	.72	.70	+.02

ตาราง 96 เปรียบเทียบค่าการชนันคุณภาพอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา
ในแต่ละคณะ กับเกณฑ์มาตรฐาน

คณะ	ค่าการชนันคุณภาพ	เกณฑ์มาตรฐาน	สูง/ต่ำกว่าเกณฑ์
มนุษยศาสตร์	.67	.70	-.03
วิทยาศาสตร์	.69	.70	-.01
ศึกษาศาสตร์	.74	.70	+.04
สังคมศาสตร์	.68	.70	-.02

ตาราง 97 เปรียบเทียบค่าการชนันคุณภาพอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนกลาง
ส่วนภูมิภาค กับเกณฑ์มาตรฐาน

วิทยาเขต	ค่าการชนันคุณภาพ	เกณฑ์มาตรฐาน	สูง/ต่ำกว่าเกณฑ์
ส่วนกลาง	.70	.70	.00
ส่วนภูมิภาค	.70	.70	.00

ตาราง 98 เปรียบเทียบค่าการชนกันของคณาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละ
วิทยาเขตกับเกณฑ์มาตรฐาน

วิทยาเขต	ค่าการชนกัน	เกณฑ์มาตรฐาน	สูง/ต่ำกว่าเกณฑ์
ประสานมิตร	.73	.70	+.03
ปทุมวัน	.71	.70	+.01
บางเขน	.69	.70	-.01
พลศึกษา	.63	.70	-.07
บางแสน	.70	.70	.00
มหาสารคาม	.72	.70	+.02
พิษณุโลก	.72	.70	+.02
สงขลา	.69	.70	-.01

ตาราง 99 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของงานการเขียนคำราของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	27	135.7993	4.3806	.45
ภายในกลุ่ม	191	839.1684	9.3935	

$$F_{.95} (27, 191.) = 1.00$$

ตาราง 100 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนบทความของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	27	25710.224	952.2305	9.3604 **
ภายในกลุ่ม	191	19532.8558	101.7291	

$$F_{.99}(27, 191) = 1.00$$

ตาราง 101 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	27	281.5262	10.4268	2.11 **
ภายในกลุ่ม	191	944.6956	4.9460	

$$F_{.99}(27, 191) = 1.00$$

ตาราง 102 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	18	3.9794	.2210	.76
ภายในกลุ่ม	71	23.5762	.3320	

$$F_{.99}(18, 71) = 1.70$$

ตาราง 103 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนตำราของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวันในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	
ระหว่างกลุ่ม	18	18.6345	1.0352	.76
ภายในกลุ่ม	71	96.9655	1.3657	

$$F_{.95} (18, 71) = 1.70$$

ตาราง 104 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนบทความของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	18	753.7714	41.8761	3.46**
ภายในกลุ่ม	71	859.8286	12.1102	

$$F_{.99} (18, 71) = 1.70$$

ตาราง 105 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ บางเขนในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	20	10.6757	0.5338	1.39
ภายในกลุ่ม	68	26.1333	.3843	

$$F_{.95} (20, 68) = 1.70$$

ตาราง 106 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนตำราของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	20	63.485	3.1743	1.11
ภายในกลุ่ม	68	193.5262	2.8460	

$$F_{.95}(20, 68) = 1.70$$

ตาราง 107 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนบทความของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	20	1,126.4558	56.3228	1.19
ภายในกลุ่ม	68	3,211.9262	47.2342	

$$F_{.95}(20, 68) = 1.70$$

ตาราง 108 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	20	.1851	.0093	.32
ภายในกลุ่ม	60	1.7655	.0294	

$$F_{.95}(20, 60) = 1.70$$

ตาราง 109 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนตำราของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พดศึกษา ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	20	17.1679	0.8583	.75
ภายในกลุ่ม	60	69.0914	1.1515	

$$F_{.95}(20, 60) = 1.70$$

ตาราง 110. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนบทความของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พดศึกษา ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	20	115.0828	5.7540	1.2409
ภายในกลุ่ม	60	278.2012	4.6366	

$$F_{.95}(20, 60) = 1.70$$

ตาราง 111 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	22	69.7955	3.1725	2.00*
ภายในกลุ่ม	99	157.4258	1.5902	

$$F_{.95}(22, 99) = 1.70$$

ตาราง 112 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนคำราของอาจารย์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	22	39.4868	1.7949	.48
ภายในกลุ่ม	99	374.8683	3.7859	

$$F_{.95} (22, 99) = 1.70$$

ตาราง 113 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนบทความของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	22	1,716.7815	78.0355	.83
ภายในกลุ่ม	99	1,543.3824	94.3776	

ตาราง 114 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการวิจัยของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม ในแต่ละ ภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	18	60.1273	3.3404	.98
ภายในกลุ่ม	45	153.6071	3.4134	

$$F_{.95} (18, 45) = 1.79$$

ตาราง 115 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนตำราของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	18	94.9643	5.2757	1.7014
ภายในกลุ่ม	45	139.5357	5.1007	

$$F_{.95}(18, 45) = 1.79$$

ตาราง 116 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนบทความของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	18	2,081.2613	115.6256	2.01*
ภายในกลุ่ม	45	2,593.6762	57.6372	

$$F_{.95}(18, 45) = 1.79$$

ตาราง 117 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	19	7.8193	.4115	.84
ภายในกลุ่ม	65	31.9925	.4922	

$$F_{.95}(19, 65) = 1.70$$

ตาราง 118 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนคำราของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินิจโลก ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน		SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	19	72.2106	3.8006	1.28
ภายในกลุ่ม	65	194.8364	2.9975	

$$F_{.95}(19, 65) = 1.70$$

ตาราง 119 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนบทความของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินิจโลก ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	19	936.1775	49.2725	.34
ภายในกลุ่ม	65	9,538.236	146.74	

$$F_{.95}(19, 65) = 1.70$$

ตาราง 120 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	22	4.1723	.1897	.46
ภายในกลุ่ม	56	23.1946	.4142	

$$F_{.95}(22, 56) = 1.70$$

ตาราง 121 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนตำราของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	22	51.0409	2.32	1.12
ภายในกลุ่ม	56	115.7059	2.0662	

$$F_{(22, 56)} = 1.70$$

.95

ตาราง 122 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนบทความของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	22	239.763	10.8983	.92
ภายในกลุ่ม	56	663.275	11.5442	

$$F_{(22, 56)} = 1.70$$

.95

ตาราง 123 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการวิจัยของอาจารย์ คณะวิชานุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	8.00	1.1429	.99
ภายในกลุ่ม	183	212.2616	1.1599	

$$F_{(7, 183)} = 2.09$$

.95

ตาราง 124 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนตำราของอาจารย์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	1,032.1355	147.4479	30.13**
ภายในกลุ่ม	183	895.4713	4.8932	

$$F_{.95} (7, 183) = 2.09$$

ตาราง 125 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนบทความของอาจารย์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	1,232.7371	176.1053	1.27
ภายในกลุ่ม	183	25,406.2996	138.8322	

$$F_{.95} (7, 183) = 2.09$$

ตาราง 126 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการวิจัยของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	33.2207	4.7464	2.77*
ภายในกลุ่ม	237	405.5783	1.7113	

$$F_{.95} (7, 237) = 2.09$$

ตาราง 127 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนตำราอาจารย์ คณะวิชาวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	30.6085	4.3726	1.50
ภายในกลุ่ม	237	692.1915	2.9206	

$$F_{.95}(7, 237) = 2.09$$

ตาราง 128 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนบทความของอาจารย์
คณะวิชาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	815.0400	116.4343	1.89
ภายในกลุ่ม	237	14,625.9804	61.7130	

$$F_{.95}(7, 237) = 2.09$$

ตาราง 129 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการวิจัยของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	15.6871	2.2410	2.58
ภายในกลุ่ม	194	168.1	.8665	

$$F_{.95}(7, 194) = 2.09$$

ตาราง 130 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนตำราของอาจารย์
คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	59.6541	8.5220	3.10**
ภายในกลุ่ม	194	532.8459	2.7466	

$$F_{.99}(7, 194) = 2.80$$

ตาราง 131 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนบทความของอาจารย์
คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	397.74	199.6771	1.28
ภายในกลุ่ม	194	30,240.8392	155.8806	

$$F_{.95}(7, 194) = 2.80$$

ตาราง 132 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการวิจัยของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	10.8008	1.543	1.635
ภายในกลุ่ม	133	125.5113	.9437	

$$F_{.95}(7, 133) = 2.09$$

ตาราง 133 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนคำราของอาจารย์
คณะวิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	28.1817	4.0259	1.38
ภายในกลุ่ม	133	386.8963	2.9090	

$$F_{.95}(7, 133) = 2.09$$

ตาราง 134 ผลการวิเคราะห์ผลงานการเขียนบทความของอาจารย์ คณะวิชาสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	237.3282	33.9040	1.93
ภายในกลุ่ม	133	2,341.6647	17.6065	

$$F_{.95}(7, 133) = 2.09$$

ตาราง 135 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในแต่ละคณะวิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	8	241.5426	30.1928	7.33**
ภายในกลุ่ม	239	983.8445	4.1165	

$$F_{.99}(8, 239) = 2.55$$

ตาราง 136 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนตำราของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในแต่ละคณะวิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	8	31.3592	3.9199	.94
ภายในกลุ่ม	239	992.6045	4.1532	

$$F(8, 239) = 1.94$$

.95

ตาราง 137 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนบทความของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในแต่ละคณะวิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	8	1,201.4616	150.1827	.82
ภายในกลุ่ม	239	44,041.0182	184.2720	

$$F(8, 239) = 1.94$$

.95

ตาราง 138 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ในแต่ละคณะวิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	.4352	.1451	.46
ภายในกลุ่ม	86	27.1204	.3154	

$$F(3, 86) = 2.76$$

.95

ตาราง 139 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนตำราของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	2.96	.9867	.75
ภายในกลุ่ม	86	112.64	1.3098	

$$F(3, 86) = 2.76$$

.95

ตาราง 140 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนบทความของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	131.6627	43.8876	2.55
ภายในกลุ่ม	86	1,481.9373	17.2318	

$$F(3, 86) = 2.76$$

.95

ตาราง 141 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	1.1736	0.3912	.93
ภายในกลุ่ม	85	35.6354	0.4192	

$$F(3, 85) = 2.76$$

.95

ตาราง 142 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนตำราของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	.6848	.2283	.07
ภายในกลุ่ม	85	254.9452	2.9994	

$$F_{.95}(3, 85) = 2.76$$

ตาราง 143 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนบทความของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	245.9857	81.9952	1.70
ภายในกลุ่ม	85	4,092.3963	48.1458	

$$F_{.95}(3, 85) = 2.76$$

ตาราง 144 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	0	0	.00
ภายในกลุ่ม	76	1.9506	.0257	

$$F_{.95}(4, 76) = 2.52$$

ตาราง 145 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนตำราของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	.9685	.2421	0.24
ภายในกลุ่ม	76	85.2908	1.0083	

$$F(4, 76) = 2.52$$

.95

ตาราง 146 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนบทความของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	9.4463	2.3616	.47
ภายในกลุ่ม	76	383.8377	5.0505	

$$F(4, 76) = 2.52$$

.95

ตาราง 147 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	18.6553	6.2184	3.51 *
ภายในกลุ่ม	118	208.566	1.7675	

$$F(3, 118) = 2.68$$

.95

ตาราง 148 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนตำราของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	9.4042	3.1347	.91
ภายในกลุ่ม	118	403.3499	3.4182	

$$F(3, 118) = 2.68$$

.95

ตาราง 149 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนบทความของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	382.6419	127.5473	1.41
ภายในกลุ่ม	118	10,677.522	90.4875	

$$F(3, 118) = 2.68$$

.95

ตาราง 150 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	5.9256	1.9752	.57
ภายในกลุ่ม	60	207.8088	3.4635	

$$F(3, 60) = 2.76$$

.95

ตาราง 151 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนคำราของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	4.5730	1.5234	.40
ภายในกลุ่ม	60	229.9297	3.8322	

$$F_{.95}(3, 60) = 2.76$$

ตาราง 152 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนบทความของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	645.7137	215.2379	3.21*
ภายในกลุ่ม	60	4,029.2238	67.1537	

$$F_{.95}(3, 60) = 2.76$$

ตาราง 153 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	1.2508	.4169	.88
ภายในกลุ่ม	81	38.561	.4761	

$$F_{.95}(3, 81) = 2.76$$

ตาราง 154 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนตำราของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินิจโลก ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	17.5312	5.8437	1.89
ภายในกลุ่ม	81	249.5799	3.0805	

$$F_{.95}(3, 81) = 2.76$$

ตาราง 155 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนบทความของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินิจโลก ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	246.0078	82.0025	.65
ภายในกลุ่ม	81	10,228.4160	126.2767	

$$F_{.95}(3, 81) = 2.76$$

ตาราง 156 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	.9291	.3097	.69
ภายในกลุ่ม	75	33.7798	.4504	

$$F_{.95}(3, 75) = 2.76$$

ตาราง 157 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนคำราของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	5.5842	1.8614	.86
ภายในกลุ่ม	75	116.1626	2.1488	

$$F_{.95} (3, 75) = 2.76$$

ตาราง 158 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนบทความของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	1.7879	.5960	.05
ภายในกลุ่ม	75	901.7501	12.0167	

$$F_{.95} (3, 75) = 2.76$$

ตาราง 159 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการวิจัยของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	72.9300	10.4186	4.92
ภายในกลุ่ม	850	1800.6715	2.1184	

$$F_{.95} (7, 850) = 2.09$$

ตาราง 160 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนตำราของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	105.4031	15.0576	4.98*
ภายในกลุ่ม	850	2,570.3172	3.0239	

$$F_{.95} (7, 850) = 2.09$$

ตาราง 161 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนบทความของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	2,256.9046	322.4149	3.48
ภายในกลุ่ม	850	78,700.3087	92.5886	

$$F_{.95} (7, 850) = 2.09$$

ตาราง 162 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตส่วนกลางและวิทยาเขตส่วนภูมิภาค

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	1	.0361	.0361	.02
ภายในกลุ่ม	856	1884.3893	2.2014	

$$F_{.95} (1, 856) = 3.84$$

ตาราง 163 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนตำราของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตส่วนกลางและวิทยาเขตส่วนภูมิภาค

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	1	13.4838	13.4838	4.33
ภายในกลุ่ม	856	2,663.5512	3.1116	

$$F_{.95}(1, 856) = 3.84$$

ตาราง 164 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนบทความของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตส่วนกลางและวิทยาเขตส่วนภูมิภาค

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	1	57.3433	57.3433	.60
ภายในกลุ่ม	856	81,954.9457	95.7418	

$$F_{.95}(1, 856) = 3.84$$

ตาราง 165 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีคุณวุฒิต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	215.57	107.76	58.25
ภายในกลุ่ม	855	1,581.25	1.85	

$$F_{.95}(2, 855) = 4.66$$

ตาราง 166 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนตำราของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีคุณวุฒิต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	114.0808	57.4404	12.82**
ภายในกลุ่ม	855	3,802.96	4.4479	

$$F_{.99}(2, 855) = 4.66$$

ตาราง 167 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนบทความของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีคุณวุฒิต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	2,753.04	1,376.52	19.04**
ภายในกลุ่ม	855	64,369.05	72.29	

$$F_{.99}(2, 855) = 4.66$$

ตาราง 168 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	314.7346	104.9115	60.41**
ภายในกลุ่ม	854	1,483.0941	1.7366	

$$F_{.99}(3, 854) = 3.78$$

ตาราง 169 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนตำราของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	933.6865	311.2288	85.46**
ภายในกลุ่ม	854	3,110.3100	3.6420	

$$F_{.99}(3, 854) = 3.78$$

ตาราง 170 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนบทความของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	
ระหว่างกลุ่ม	3	13,268.1999	4,422.7333	29.62**
ภายในกลุ่ม	854	127,531.5682	149.3344	

$$F_{.99}(3, 854) = 3.78$$

ตาราง 171 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	22.4997	7.4999	3.59*
ภายในกลุ่ม	854	1,782.8068	2.0876	

$$F_{.95}(3, 854) = 2.60$$

ตาราง 172 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	22.4997	7.4999	3.59**
ภายในกลุ่ม	854	1,782.8068	2.0876	

$$F_{.95}(3, 854) = 2.60$$

ตาราง 173 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลงานการเขียนบทความของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	1,055.7581	351.9194	4.30**
ภายในกลุ่ม	854	69,816.1673	81.7520	

$$F_{.99}(3, 854) = 3.78$$

ตาราง 174 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	27	6,050.5866	224.0958	4.6603 **
ภายในกลุ่ม	191	9,184.2924	48.0883	

$$F_{.99} (27, 191) = 1.00$$

ตาราง 175 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	18	2,040.6104	113.3672	2.7330 *
ภายในกลุ่ม	71	2,945.0452	41.4795	

$$F_{.95} (18, 71) = 2.12$$

ตาราง 176 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน ในแต่ละสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	20	761.7753	38.0588	0.77
ภายในกลุ่ม	68	3,355.9595	49.3523	

$$F_{.95} (20, 68) = 1.70$$

ตาราง 177 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	20	1,062.8953	53.1448	1.02
ภายในกลุ่ม	60	3,121.3270	52.0220	

$$F_{.95}(20, 60) = 1.70$$

ตาราง 178 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	22	1,050.6978	47.7590	.91
ภายในกลุ่ม	99	5,184.3268	52.3669	

$$F_{.95}(22, 99) = 1.61$$

ตาราง 179 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	18	675.3360	37.5186	1.01
ภายในกลุ่ม	45	1,671.9452	37.1543	

$$F_{.95}(18, 45) = 1.79$$

ตาราง 180 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	19	779.8793	40.9410	.98
ภายในกลุ่ม	65	2,726.0972	41.9400	

$$F_{.95} (19, 65) = 1.61$$

ตาราง 181 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	22	42.9581	1.9526	.05
ภายในกลุ่ม	56	2,041.3710	36.4530	

$$F_{.95} (22, 56) = 1.70$$

ตาราง 182 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	8	374.0104	46.7541	0.76
ภายในกลุ่ม	239	14,860.8681	62.1794	

$$F_{.95} (8, 239) = 1.94$$

ตาราง 183 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	916.6154	305.5385	6.48**
ภายในกลุ่ม	86	4,069.0402	47.3144	

$$F(3, 86) = 4.13$$

.99

ตาราง 184 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	87.6520	29.2167	0.62
ภายในกลุ่ม	85	4029.4846	47.4057	

$$F(3, 85) = 2.76$$

.95

ตาราง 185 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	156.0679	39.1520	0.73
ภายในกลุ่ม	75	4,025.6144	53.7015	

$$F(4, 75) = 2.52$$

.95

ตาราง 186 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	473.9820	157.9940	3.24
ภายในกลุ่ม	118	5,761.0427	48.8224	

$$F_{.95}(3, 118) = 2.68$$

ตาราง 187 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	202.7850	67.5952	1.89
ภายในกลุ่ม	60	2,144.4956	35.7916	

$$F_{.95}(3, 60) = 2.76$$

ตาราง 188 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	515.6038	171.8679	4.66**
ภายในกลุ่ม	81	2,988.3727	36.8935	

$$F_{.99}(3, 81) = 4.13$$

ตาราง 189 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	1,168.4305	389.4783	36.15**
ภายในกลุ่ม	85	915.8941	10.7752	

$$F_{.99}(3, 85) = 4.13$$

ตาราง 190 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการสอนของอาจารย์ภาควิชาจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	1	46,288.166	46788.166	.83
ภายในกลุ่ม	4	222,618.667	55654.6667	

$$F_{.95}(1, 4) = 7.71$$

ตาราง 191 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางการสอนของอาจารย์รายวิชาบรรณารักษศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	162,988.65	23,284.0929	3.13*
ภายในกลุ่ม	22	163,650.817	7,438.6735	

$$F_{.95}(7, 22) = 2.55$$

ตาราง 192 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการระการสอนของอาจารย์ภาคภาควิชาดุริยางคศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	96,227.745	24,056.9362	3.13
ภายในกลุ่ม	6	46,180.8	7,696.8	

$$F_{.95} (4, 6) = 4.53$$

ตาราง 193 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการระการสอนของอาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันตก
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	156,771.7436	22,395.9634	2.86*
ภายในกลุ่ม	48	376,460.47	7,842.9265	

$$F_{.95} (7, 48) = 2.34$$

ตาราง 194 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการระการสอนของอาจารย์ภาควิชาภาษาไทยและ
ภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	239,839.764	34,262.8234	6.02 **
ภายในกลุ่ม	51	290,405.219	5,694.22	

$$F_{.99} (7, 51) = 3.29$$

ตาราง 195 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	23,791.350	5,947.8125	1.01
ภายในกลุ่ม	7	41,159.667	5,879.9520	

$$F_{.95}(4, 7) = 1.01$$

ตาราง 196 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ภาควิชาศิลปและ
วัฒนธรรม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	62,105.3043	12,421.0609	.96
ภายในกลุ่ม	11	142,831.167	12,984.6516	

$$F_{.95}(5, 11) = 3.20$$

ตาราง 197 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ภาควิชาคณิตศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	84,063.6822	12,009.0975	1.51
ภายในกลุ่ม	46	365,772.911	7,951.585	

$$F_{.95}(7, 46) = 2.34$$

ตาราง 198 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ภาควิชาคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	141,621.1	20,231.5836	2.30
ภายในกลุ่ม	18	140,840.8	8,802.55	

$$F_{.95} (7, 18) = 2.74$$

ตาราง 199 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ภาควิชาเคมี
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	13,728.3	1,961.1573	.22
ภายในกลุ่ม	31	280,829	9,059.0207	

$$F_{.95} (7, 31) = 2.42$$

ตาราง 200 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ภาควิชาฟิสิกส์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	140,557.759	20,079.6791	4.41 **
ภายในกลุ่ม	38	173,198.067	4,557.5807	

$$F_{.99} (7, 38) = 3.47$$

ตาราง 201 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ภาควิชาชีววิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	193,773.909	27,681.987	2.75 *
ภายในกลุ่ม	57	574,318.029	10,075.7549	

$$F_{.95} (7, 57) = 2.34$$

ตาราง 202 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ภาควิชาวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	6	91,865.697	15,310.9495	.43
ภายในกลุ่ม	46	1641,641.756	35,687.8643	

$$F_{.95} (6, 46) = 2.34$$

ตาราง 203 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ภาควิชาการแนะแนว
และจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	126,343.141	18,049.0201	1.17
ภายในกลุ่ม	30	464,480.353	15,482.8778	

$$F_{.95} (7, 30) = 2.42$$

ตาราง 204 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ภาควิชาบริหารการ
ศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	179,950.484	25,707.212	1.38
ภายในกลุ่ม	27	503,548.575	18,649.9472	

$$F_{.95} (7, 27) = 2.46$$

ตาราง 205 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ภาควิชาการศึกษา
ผู้ใหญ่และการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	1	4,823.875	4,823.875	3.10
ภายในกลุ่ม	8	12,468.575	1,558.5469	

$$F_{.95} (1, 8) = 4.07$$

ตาราง 206 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ภาควิชาเทคโนโลยี
ทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	6	137,557.219	22,926.2031	1.55
ภายในกลุ่ม	25	369,562.95	14,782.5	

$$F_{.95} (6, 25) = 2.49$$

ตาราง 207 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการประเมินการสอนของอาจารย์ภาควิชาพื้นฐาน
การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	6	137,295.6	22,882.6067	1.78
ภายในกลุ่ม	30	385,250.117	12,840.1706	

$$F_{.95} (6, 30) = 2.42$$

ตาราง 208 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการประเมินการสอนของอาจารย์ภาควิชาหลักสูตร
และการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	308,688.724	44,098.3891	6.37 **
ภายในกลุ่ม	41	283,734.684	6,920.3581	

$$F_{.99} (7, 41) = 3.29$$

ตาราง 209 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการประเมินการสอนของอาจารย์ภาควิชาบริหาร
ธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	78,291.1253	39,145.5626	4.93 *
ภายในกลุ่ม	9	71,466.541	7,940.7269	

$$F_{.95} (2, 9) = 4.26$$

ตาราง 210 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการการสอนของอาจารย์ภาควิชาประวัติศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	150,892.9362	21,556.1337	2.02
ภายในกลุ่ม	38	405,838.042	10,679.9484	

$$F_{.95} (7, 38) = 2.42$$

ตาราง 211 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการการสอนของอาจารย์ภาควิชาภูมิศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	154,569.0434	22,081.2919	1.54
ภายในกลุ่ม	28	401,935.929	14,354.8546	

$$F_{.95} (7, 28) = 2.44$$

ตาราง 212 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการการสอนของอาจารย์ภาควิชารัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	6	140,404.77	23,400.795	.77
ภายในกลุ่ม	9	274,626.667	30,514.0741	

$$F_{.95} (6, 9) = 3.37$$

ตาราง 213 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ภาควิชา
เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	6	142,533.6833	23,755.6139	1.11
ภายในกลุ่ม	8	171,613.917	21,451.7396	

$$F_{.95} (6, 8) = 3.58$$

ตาราง 214 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ภาควิชาสังคมวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	330,559.809	47,222.8299	1.48
ภายในกลุ่ม	9	287,769.25	31,974.3611	

$$F_{.95} (7, 9) = 3.37$$

ตาราง 215 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	27	849,752.83	31,472.327	2.59 **
ภายในกลุ่ม	191	2,318,436.63	12,138.411	

$$F_{.99} (27, 191) = 1.00$$

ตาราง 216 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	18	540,640.328	30,035.573	4.99 **
ภายในกลุ่ม	71	427,634.072	6,023.015	

$$F_{.99} (18, 71) = 2.12$$

ตาราง 217 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	20	202,561.85	10,128.0915	1.09
ภายในกลุ่ม	68	632,889.81	9,307.2031	

$$F_{.95} (20, 68) = 1.92$$

ตาราง 218 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	20	516,639.19	15,831.9595	1.49
ภายในกลุ่ม	60	1041,402.98	17,356.7163	

$$F_{.95} (20, 60) = 1.70$$

ตาราง 219. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	22	434,209.02	19,736.7736	1.41
ภายในกลุ่ม	99	1,387,320.52	14,013.3386	

$$F_{.95} (22, 99) = 1.82$$

ตาราง 220 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	18	303,915,264	16,884.181	1.01
ภายในกลุ่ม	45	749,528.47	16,656.188	

$$F_{.95} (18, 45) = 1.79$$

ตาราง 221 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	19	188,236.2	9,907.2734	1.45
ภายในกลุ่ม	65	445,720.69	6,850.3183	

$$F_{.95} (19, 65) = 1.70$$

ตาราง 222 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ในแต่ละภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	22	473,703.75	21,531.961	1.79*
ภายในกลุ่ม	56	672,724.926	12,012.945	

$$F_{.95} (22, 56) = 1.70$$

ตาราง 223 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แต่ละวิทยาเขต

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	311,932.01	44,561.7157	4.03**
ภายในกลุ่ม	183	1,019,274.60	11,034.2874	

$$F_{.99} (7, 183) = 2.80$$

ตาราง 224 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แต่ละวิทยาเขต

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	211,570.12	30,244.3029	3.26**
ภายในกลุ่ม	237	2,195,862.86	9,265.2442	

$$F_{.99} (7, 237) = 2.80$$

ตาราง 225 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แต่ละวิทยาเขต

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	511,544.48	73,077.7829	5.66**
ภายในกลุ่ม	194	2,503,548.98	12,904.8915	

$$F_{.99} (7, 194) = 2.80$$

ตาราง 226 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แต่ละวิทยาเขต

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	260,271.42	37,181.6314	2.14*
ภายในกลุ่ม	133	2,309,836.82	17,367.1941	

$$F_{.95} (7, 133) = 2.09$$

ตาราง 227 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และพลศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	1	3,963.173	3,963.173	.28
ภายในกลุ่ม	31	439,368,.88	14,173.1899	

$$F_{.95} (1, 31) = 4.17$$

ตาราง 228 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	8	470,392.449	58,799.0560	5.21**
ภายในกลุ่ม	239	2,697,797.06	11,287.8538	

$$F_{.99}(8, 239) = 2.80$$

ตาราง 229 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	152,233.291	50,744.4303	5.34**
ภายในกลุ่ม	86	816,051.109	9,488.9663	

$$F_{.99}(3, 86) = 4.13$$

ตาราง 230 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	8,826.498	2,942.106	.30
ภายในกลุ่ม	85	826,625.142	9,720.0016	

$$F_{.95}(3, 85) = 2.68$$

ตาราง 231 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	146,823.55	36,705.8875	1.98
ภายในกลุ่ม	76	1,411,218.62	18,568.6661	

$$F_{.95} (4, 76) = 2.52$$

ตาราง 232 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	118,685.1	39,561.7	2.74*
ภายในกลุ่ม	118	1,702,844.44	14,430.8851	

$$F_{.95} (3, 118) = 2.60$$

ตาราง 233 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	154,996.823	51,665.6077	3.45*
ภายในกลุ่ม	60	898,446.911	14,974.1152	

$$F_{.95} (3, 60) = 2.76$$

ตาราง 234 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พิชญโลก ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	22,293.2	7,431.0067	.98
ภายในกลุ่ม	81	611,215.69	7,545.8727	

$$F_{.95}(3, 81) = 2.76$$

ตาราง 235 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	64,762.026	21,587.342	1.49
ภายในกลุ่ม	75	1,081,670.05	14,422.2673	

$$F_{.95}(3, 75) = 2.76$$

ตาราง 234 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละวิทยาเขต

แหล่งความแปรปรวน	df	ss	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	1,305,032.23.23	186,433.1757	14.17 **
ภายในกลุ่ม	850	11,184,881.97	13,158.6847	
$F_{.99}(7, 850) = 2.8$				

ตาราง 235 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามคุณวุฒิ

แหล่งความแปรปรวน	df	ss	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	96,190.25	48,095.125	3.53 *
ภายในกลุ่ม	855	11,636,366.17	13,609.7850	
$F_{.95}(2, 855) = 2.99$				

ตาราง 236 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนภาระการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

แหล่งความแปรปรวน	df	ss	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	99,793.8880	33,264.6293	2.45
ภายในกลุ่ม	854	11,597,613.89	13,580.3441	

$$F_{.95}(3, 854) = 2.60$$

ตาราง 237 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	112,093.654	37,364.5513	2.62*
ภายในกลุ่ม	854	12,307,324.00	14,411.3864	

$$F_{.95}(3,854) \quad 2.60$$

ตาราง 238 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	1	501,312.70	501,312.7	35.80**
ภายในกลุ่ม	856	11,988,266.65	14,004.9844	

$$F_{.99}(1,856) \quad 6.64$$

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

25 มิถุนายน 2523

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน อาจารย์ทุกท่าน

กระผม นายศิริ สืบกระพันธ์ นักศึกษาวิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ประสบการณ์ทางวิชาการและการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต เพื่อการนี้กระผมขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ให้ตรงกับความเป็นจริงให้มากที่สุด เพื่อให้ข้อมูลและการแปลข้อมูลมีความเที่ยงตรง อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการนำไปประยุกต์ใช้ในโอกาสต่อไป

กระผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

นายศิริ สืบกระพันธ์
นิสิตวิชาเอกการอุดมศึกษา
มศว ประสานมิตร

ตอนที่ 1

หน่วยงานที่สังกัดและสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหน้าข้อความที่เกี่ยวข้องกับตัวท่าน

1. คุณวุฒิสูงสุด

- ☐ ปริญญาเอก
☐ ปริญญาโท

- ☐ ประกาศนียบัตรชั้นสูงวิชาเฉพาะ
☐ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

2. ตำแหน่งทางวิชาการ

- ☐ ศาสตราจารย์
☐ รองศาสตราจารย์

- ☐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
☐ อาจารย์

3. วิทยาเขตสังกัด

- ☐ มศว ประสานมิตร
☐ มศว ปทุมวัน
☐ มศว บางเขน
☐ มศว พลศึกษา

- ☐ มศว บางแสน
☐ มศว มหาสารคาม
☐ มศว พิษณุโลก
☐ มศว สงขลา

4. คณะหรือหน่วยงานอื่นและภาควิชาที่สังกัด

- ☐ คณะศึกษาศาสตร์
☐ การบริหารการศึกษา
☐ เทคโนโลยีทางการศึกษา
☐ พื้นฐานการศึกษา
☐ การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาพิเศษ
☐ การแนะแนวและจิตวิทยา
☐ หลักสูตรและการสอน

- ☐ คณะวิทยาศาสตร์
☐ คณิตศาสตร์
☐ คหกรรมศาสตร์
☐ เคมี
☐ ชีววิทยา
☐ ฟิสิกส์
☐ วิทยาศาสตร์ทั่วไป

- ☐ คณะมนุษยศาสตร์
☐ จิตวิทยา
☐ คุรุศึกษาศาสตร์
☐ บรรณารักษศาสตร์
☐ ภาษาตะวันตก
☐ ภาษาไทยและภาษาตะวันออก
☐ ภาษาศาสตร์
☐ ศิลปะและวัฒนธรรม

- ☐ คณะสังคมศาสตร์
☐ บริหารธุรกิจ
☐ ประวัติศาสตร์
☐ ภูมิศาสตร์
☐ รัฐศาสตร์
☐ เศรษฐศาสตร์
☐ สังคมวิทยา

- ☐ คณะพลศึกษา
☐ พลศึกษา
☐ สันทนาการ
☐ สุขศึกษา

- ☐ หน่วยงานอื่น ๆ
☐ บัณฑิตวิทยาลัย
☐ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
☐ สำนักทดสอบทางการศึกษา
และจิตวิทยา
☐ สำนักหอสมุดกลาง

ตอนที่ 2

ผลงานทางวิชาการ

ตั้งแต่ท่านเริ่มรับราชการในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ท่านมีผลงานทางวิชาการ
ในสาขาวิชาชีพที่ตีพิมพ์แล้วจำนวนเท่าใด โปรดระบุจำนวน

1. งานวิจัยในสาขาวิชาชีพจำนวน เรื่อง
2. ตำราทางวิชาการในสาขาวิชาชีพจำนวน เล่ม
3. บทความทางวิชาการในสาขาวิชาชีพจำนวน เรื่อง

ตอนที่ 3

ประสบการณ์ในการสอนและการะการสอน

1. ท่านเคยสอนในระดับต่อไปนี้กี่ปี (ถ้าไม่เคยสอนโปรดทำเครื่องหมาย -)

- ระดับอนุบาล ปี
- ระดับประถมศึกษา ปี
- ระดับมัธยมศึกษา ปี
- ระดับอุดมศึกษา (ไม่ใช่ที่ มศว) ปี

2. ท่านสอนในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นเวลา ปี

3. ในภาคเรียนที่ท่านต้องสอนนักศึกษาภาคปกติสัปดาห์ละกี่ชั่วโมง ในแต่ละกลุ่มมี
นักศึกษากี่คน เป็นนักศึกษาระดับใดบ้าง

กลุ่มที่	ชั่วโมง/สัปดาห์	จำนวนนักศึกษา	เป็นนักศึกษาระดับ		
			ตรี	โท	เอก
1					
2					
3					
4					
5					

4. ในสัปดาห์หนึ่ง ๆ ท่านต้องใช้เวลาเตรียมการสอน ชั่วโมง

ประสบการณ์ทางวิชาการและการการสอน
ของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

ของ

ศิริ สืบกระพันธ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2525

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาประสิทธิภาพทางวิชาการและภาระการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเพื่อเปรียบเทียบค่าครุชนิคุณวุฒิของอาจารย์กับเกณฑ์มาตรฐาน ตลอดจนเปรียบเทียบค่าครุชนิคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ ผลงานทางวิชาการ ประสิทธิภาพในการสอน และภาระการสอนของอาจารย์ จำแนกตามภาควิชา คณะ วิทยาเขต คุณวุฒิ และตัวแปรจำแนกประเภทอื่น ๆ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ปฏิบัติงานในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2523 จำนวน 858 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และทดสอบสมมติฐานด้วย Chi - square และ F - test

ผลการศึกษาพบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเช่น พลศึกษา และสงขลา มีค่าครุชนิคุณวุฒิต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ส่วนวิทยาเขตอื่น ๆ มีค่าเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน เมื่อเปรียบเทียบค่าครุชนิคุณวุฒิของอาจารย์ จำแนกตามภาควิชา คณะ และวิทยาเขต พบว่าไม่แตกต่างกัน ส่วนตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ระหว่าง คณะ และวิทยาเขตแตกต่างกัน

ผลงานการวิจัยของอาจารย์ระหว่างภาควิชา แตกต่างกันเฉพาะวิทยาเขต ประสานมิตร และบางแสน ผลงานการเขียนบทความของอาจารย์ระหว่างภาควิชา แตกต่างกันเฉพาะวิทยาเขตปทุมวัน และมหาสารคาม ผลงานการวิจัยของอาจารย์ระหว่าง คณะ แตกต่างกันเฉพาะวิทยาเขตประสานมิตร และบางแสน ผลงานการเขียนบทความของอาจารย์ระหว่างคณะ แตกต่างกันเฉพาะวิทยาเขตมหาสารคาม เมื่อเปรียบเทียบผลงานการวิจัย การเขียนตำรา และการเขียนบทความของอาจารย์ระหว่างวิทยาเขต พบว่าแตกต่างกันทุกวิทยาเขต

ประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์ในแต่ละภาควิชา แตกต่างกันเฉพาะวิทยาเขต ประสานมิตร และปทุมวัน สำหรับระหว่าง คณะ แตกต่างกันเฉพาะวิทยาเขต ปทุมวัน บางแสน และพิษณุโลก ส่วนประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์ระหว่างวิทยาเขต แตกต่างกันทุกวิทยาเขต

ภาระการสอนของอาจารย์ระหว่างภาควิชาแตกต่างกันเฉพาะวิทยาเขต ประสานมิตร
ปทุมวัน และสงขลา ภาระการสอนของอาจารย์ในคณะเดียวกันแต่ต่างวิทยาเขตแตกต่างกัน
ส่วนภาระการสอนของอาจารย์ระหว่างคณะในวิทยาเขตเดียวกันแตกต่างกันเฉพาะวิทยาเขต
ประสานมิตร ปทุมวัน บางแสน และมหาสารคาม หากพิจารณาโดยส่วนรวมภาระการสอน
ของอาจารย์ระหว่างวิทยาเขตแตกต่างกันทุกวิทยาเขต เมื่อพิจารณาภาระการสอนจำแนกตาม
คุณวุฒิและประสบการณ์ในการสอนพบว่าแตกต่างกัน ส่วนอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกัน
มีภาระการสอนไม่ต่างกัน

THE ACADEMIC EXPERIENCES AND TEACHING LOADS
OF THE TEACHING STAFF IN SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

AN ABSTRACT

BY

KEEREE SUEBGRAPAN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education Degree
at Srinakharinwirot University

February, 1982

The purposes of this research were to study the academic experiences and the teaching loads of the teaching staff in Srinakharinwirot University and to compare the educational index of the teaching staff to the standard criterion. The educational qualification index, the academic ranks, the number of academic papers (research reports, textbooks and articles), the teaching experiences and the teaching loads were also compared to detect the differences among departments, faculties, campuses, educational qualifications and some other categorical variables.

The sample of the study consisted of 858 teaching staff working at Srinakharinwirot University in the first semester of 1980. The sample were randomly selected. The data were analyzed by computing statistical means and percentages. The hypotheses were tested by using Chi-square and F-test. The final results were summarized as follow :

The educational qualification indices of the teaching staff in Srinakharinwirot University at Bangkok, Palasuksa and Songkhla campuses were under the standard criterion, while those at other campuses were either equal or above the standard criterion. Comparing the educational qualification indices of the teaching staff among departments, faculties and campuses, there were no significant differences in the educational qualification indices, but there were significant differences in the academic ranks among faculties and campuses.

Regarding the differences in number of the academic papers among departments, there were significant differences in the number

of research reports only in Prasarnmitr and Bangsaen campuses; and there were significant differences in the number of articles only in Patumwan and Mahasarakam campuses. Comparing among faculties, there were significant differences in the number of research reports only in Prasarnmitr and Bangsaen campuses; and there were significant differences in the number of articles only in Mahasarakam campus. Comparing among eight campuses, the number of academic papers were significantly different.

Comparing the teaching experiences, there were significant differences among departments only in Prasarnmitr and Patumwan campuses, and there were significant differences among faculties only in Patumwan, Bangsaen and Pitsanulok campuses. When comparing among eight campuses, there were significant differences.

Comparing the teaching loads, there were significant differences among departments only in Prasarnmitr, Patumwan and Songkhla campuses. Comparing the differences among faculties, there were significant differences in the teaching loads of the staff in the same faculties among different campuses, and among faculties within campuses only in Prasarnmitr, Patumwan, Bangsaen and Mahasarakam campuses. Comparing the differences among eight campuses, there were significant differences in the teaching loads. Finally, there were significant differences in the teaching loads among those who had different educational qualifications and different educational experiences, but there were no significant differences among those who had different academic ranks.